

1979 பிப்ரவரி 12]

6. ஆளுநர் உரைக்கு நன்றி கூறும் தீர்மானம்
விவாதம்—தொடர்ச்சி.

திரு. இரா. முத்தையா : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரவர்களே, என்னாலே முன்மொழியப்பட்டு இருக்கிற ஆளுநர் அவர்களது உரைக்கு நன்றி தெரிவிக்கப்பட வேண்டும் என்ற தீர்மானத்தின் மீது இந்தத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிற விதத்தில் ஆளுநர் உரையில் கோடிட்டுக் காட்டப்பட்டுள்ள பல்வேறு சிறப்புக்களையும் இந்த ஆட்சியின் மாட்சிகள் சிலவற்றையும் நான் சுட்டிக்காட்டக் கடைமைப்பட்டு இருக்கிறேன்.

இந்த அரசு மாசுமறுவற்ற எங்களுடைய தலைவர், மங்கா புகழ் படைத்த இதயக்கனி புரட்சித் தலைவர், தலைமையில் இயங்குகிறது என்பதை ஆளுநர் உரையில் ஒவ்வொரு வரியும் சுட்டிக் காட்டுகிறது என்பதை நான் இங்கே எடுத்துக் காண்பிக்கக் கடைமைப்பட்டு இருக்கிறேன்.

இந்த நாட்டில் வறுமை, வாட்டம், ஏழ்மை இல்லாமை, ஏக்கம், துக்கம், துயரம், துன்பம் இவைகளைத்தான் தங்கள் வாழ்க்கையில் ஒவ்வொரு கட்டத்திலும் சந்தித்து, நொந்து, சாம்பலாகி, ஏக்கப் பெருமூச்சே தங்களுடைய சுகததப்பான இதயத்திற்குச் சொந்தமாக, தரித்திர நாராயணர்களாக இருக்கும் ஏழை எளிய கிராமப்புற, குடிசை வாழ்மக்களுக்கு எல்லாம் ஓரளவிற்கு நம்பிக்கை வரவழைத்துக் கொடுக்கிற வகையில் இந்த ஆளுநர் உரை அமைந்து இருக்கிறது என்பதை நல்லெண்ணம் உடையவர்கள் ஏற்றுக்கொள்வார்கள் என்று நம்புகிறேன்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் தலைமை)

அந்த நம்பிக்கைக்குக் காரணம், இன்றைக்கு ஒட்டுமொத்தமாக தமிழகத்திலே இருக்கிற ஆதரவற்றவர்கள், உடல் உழைப்பால் வாழ்ந்து கொண்டு இருக்கிற ஏழை எளிய மக்கள் எல்லாம் யாரை தங்களுடைய விடிவெள்ளி என்று வணக்கத்தோடு ஏற்றுக் கொண்டு இருக்கிறார்களோ அந்தப் புரட்சித் தலைவர் அந்த ஏழை எளியவர்களின் வாழ்வுக்கு நம்பிக்கை அளிக்கும் வகையில் இந்த ஆளுநர் உரை அமைந்து இருக்கிறது என்பதை நான் பெருமையோடு சுட்டிக்காட்டிக் கொள்கிறேன். இந்த ஆட்சி நம்மை வாழ வைக்கும், வாழ வழி காட்டும், அதன் மூலம் நாம் தலை நிமிர்ந்து வாழ முடியும் என்ற அளவிற்கு நம்பிக்கை ஊட்டுகிற அளவில் இந்த ஆளுநர் உரையில் திட்டம் தீட்டப் பட்டு இருக்கிறது என்பதை எடுத்துக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

[திரு. இரா. முத்தையா] [1979 பிப்ரவரி 12]

இந்த ஆளுநர் உரைக்கு நன்றி தெரிவிக்கும் தீர்மானத்தின் மீது எதிர்க்கட்சியில் இருக்கிற நண்பர்களும் கலந்து கொண்டு பேசலாம். அவர்கள் வழக்கமான பாணியில், கடந்த இரண்டு முறை ஆளுநர் உரை மீது பேசுகிறபோது எந்த வகையில் குறிப்பிட்டார்களோ, அதே பாணியில் அதே பாட்டை திருப்பிப் பாடி இதிலே என்ன இருக்கிறது. ஒன்றுமே இல்லை, புரட்சி இல்லை, புதுமை இல்லை, அது இல்லை, இது இல்லை என்று அவர்களுடைய பாணியில் சுட்டிக்காட்டி இங்கே பேசுவார்கள். ஆனால் இந்த முறை இந்த ஆளுநர் உரையில் எடுத்து இயம்பி இருக்கிற காரியங்களைப்பற்றி நான் விளக்கமாகச் சொல்கிறபோது, இந்த அரசு செய்து இருக்கிற காரியங்களை இதற்கு முன்னாலே இருந்த அரசுகள், அதிலும் குறிப்பாக 1972-லே இருந்து 1976 சனவரி வரையில் ஒரு ஆட்சி இருந்ததே, அந்த ஆட்சி செய்த காரியங்களோடு ஒப்பிட்டுப்பார்த்தால்தான் இந்த ஆட்சி செய்து இருக்கிற காரியங்களின் சிறப்பு, மாட்சி தெரிய வரும் என்பதைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

இந்த ஆட்சி செய்து இருக்கிற சாதனைகளில் சிறப்பானதாக நான் முதலாவது சுட்டிக் காட்ட விரும்புவது, கடந்த நவம்பர்-டிசம்பர் மாதங்களில் இந்த நாட்டிலே ஏற்பட்ட கடுமையான புயல்-வெள்ளச்சேதம் பற்றியதாகும். அந்த நேரத்தில் இந்த அரசு எந்த அளவிற்கு நாட்டு மக்களின் அன்றாட வாழ்க்கையில் அவர்களுடைய பிரச்சினையில் ஒன்றி இருந்து இருக்கிறது என்பதை அந்த புயல்-வெள்ளச் சேதத்தின்போது, இந்த அரசு செய்த நிவாரணப் பணிகளின் மூலம் தெரிந்து கொள்ளலாம்.

(முற்பகல் 10.30).

என்னுடைய பகுதியாகிய மதுரை மாவட்டம் கடுமையாகப் பாதிக்கப்பட்டது. டிசம்பர் மாதம் 26-ந் தேதி எந்தக் காலத்திலேயும் காணாத அளவுக்கு ஒரு பெருவெள்ளம் அந்தப் பகுதியிலே சூழ்ந்து கொண்டது. டிசம்பர் 26-ந் தேதி இரவு ஒரு மணிக்கு வெள்ளம் வருகிறது. காலையிலே 5 அல்லது 5½ மணிக்கு எல்லாம் அந்தப் பகுதியிலே இருக்கிற பெரிய அதிகாரிகள் எல்லாம் மார்பளவு தண்ணீரில் வந்து நின்று, நிவாரணப் பணிகளைத் தொடங்கி, செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள்., இதை எடுத்துச் சொல்லுகிறபோது இது என்ன பெரிய காரியம். நாங்களும் செய்யவில்லையா என்று கேட்பார்கள். செய்தார்கள். வீடு இடிந்ததா, வீடு தண்ணீரில் இழுத்துச் செல்லப்பட்டதா, பாதிக்கப்பட்டார்களா, இந்தா ஆளுக்கு 80 ரூபாய் என்ற பெயரில் இடையிலே இருக்கிற காரியக்காரர்கள் கிடைத்ததைச் சுருட்டிக் கொண்டு இருந்தார்களே தவிர உண்மையிலே பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கு நிவாரணம் கிடைத்ததா என்றால் இல்லை.

1979 பிப்ரவரி 12] (திரு. இரா. முத்தையா)

ஆனால் இன்றைக்கு அந்த நிலை இல்லை. பாதிக்கப்பட்ட மக்களுக்கெல்லாம், ஆளுக்கு 100 ரூபாய், 50 கிலோ நல்ல அரிசி, முதல் தரமான அரிசி, ஒரு புடவை அல்லது சேலை, ஒரு லுங்கி என்ற அளவுக்கு நிவாரணப் பணிகள் இந்த அரசு வழங்கி இருக்கிறது என்றால் இத்தகைய நிவாரணப் பணிகளை எங்களுடைய ஒப்பற்றத் தலைவர் புரட்சித் தலைவர் ஆட்சியிலே தான் வழங்கப்பட்டிருக்கிறது; இதற்கு முன்னால் எந்தத் தலைவர் ஆண்ட காலத்திலும் இந்த அளவுக்கு நிவாரணம் வழங்கப்படவில்லை என்பதை நான் சுட்டிக்காட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

நான் முதலிலே சொன்ன ஒரு கருத்தை வைத்துக் கொண்டு நண்பர்கள் கொஞ்சம் ஆவேசமாகக்கூட எழுந்தார்கள். இப்போது என்ன நடந்தது என்று கேட்பார்கள். அதை நான் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

பாதிக்கப்பட்ட குடும்பத்திற்கு 100 ரூபாய் தரவேண்டுமென்று ஆணை பிறப்பித்த புரட்சித் தலைவர், அதை எப்படித் தரவேண்டுமென்று நானுக்காக இன்னொரு உத்தரவையும் பிறப்பித்தார்கள். ஒவ்வொரு குடும்பத்திற்கும் முழு 100 ரூபாய் நோட்டாகக் கொடுக்க வேண்டுமென்று உத்தரவு போட்டார்கள். அதன் உள்ளர்த்தம் எங்களுக்கு புரியவில்லை. அதனால் நாங்கள் புரட்சித் தலைவர் அவர்களைக் கேட்டோம். அண்ணே, முழு 100 ரூபாய் நோட்டாகக் கொடுக்கச் சொல்கிறீர்களே, அதைப் பார்த்தே அறியாத ஏழைக் குடும்பங்கள் அதை சில்லரையாக மாற்ற கஷ்டப்படுவார்களே என்று கூறினோம். அப்போதுதான் புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் கூறினார்கள். தம்பீ, உங்களுக்கு அதன் உள் அர்த்தம் புரியாது. 100 ரூபாயாகக் கொடுக்கும்போது, அந்த மொத்த 100 ரூபாயும் அவர்கள் கைக்குப் போய்ச் சேரும். அதை 10, 10 ரூபாயாக மாற்றிக் கொடுக்கும்போது அல்லது சில்லரையாகக் கொடுக்கும் போது முன்னாலே நடந்த மாதிரி இடையிலே இருக்கிற காரியக் காரர்கள் கொஞ்சம் சுருட்டிக் கொள்ளும் வேலை நடந்துவிடும்; அது கூடாது, ஆகையால் ஒரே 100 ரூபாய் தானைக் கொடுக்க வேண்டுமென்று உத்தரவு போட்டிருக்கிறேன் என்று சொன்னார்கள்.

அந்த அளவுக்கு நிவாரணம் அளிக்க வேண்டுமென்று உத்தரவு போட்ட புரட்சித் தலைவர் அவர்கள், அந்த நிவாரணம் ஒழுங்காகப் பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்குப் போய் சேர வேண்டுமென்றும் கண்ணும் கருத்துமாக இருந்து செயலாற்றினார்கள் என்பதைச் சுட்டிக் காட்ட கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

ஐம்பது கிலோ அரிசி, ஒருபுடவை, ஒரு லுங்கி என்று சொல்லும் போது சாதாரணமாக 50 கிலோ அரிசி என்பது ஒரு சாதாரண குடும்பத்திற்கு ஒரு மாத காலத்திற்கு உணவுத் தேவையைப்

[திரு. இரா. முத்தையா] [1979 பிப்ரவரி 12]

பூர்த்தி செய்வதாக இருக்கிறது. அப்படி ஒரு மாதம் ஒரு குடும்பத்தை வாழ வைக்கிற பொறுப்பை ஒரு சர்க்கார் ஏற்றி ருக்கிறது. இந்தமாதிரியாக எந்தக் காலத்தில் ஒரு மாத காலத் திற்கு ஒரு குடும்பத்திற்கு உணவு போடும் வேலையை ஒரு சர்க்கார் ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறது என்று குறிப்பிட்டுக் கேட்க நான் ஆசைப்படுகிறேன். 50 கிலோ அரிசியை தூக்க முடியாமல் தூக்கினார்கள். 3 பேர் சேர்ந்து தூக்கினார்கள். முக்கால் மூட்டை அரிசியை முழுமையாகத் தூக்கி ஒவ்வொரு குடும்பத் திற்கும் அனுப்பி வைத்தது எங்களுடைய புரட்சித் தலைவர் ஆட்சிதான்.

நான் பாதிக்கப்பட்ட பகுதியில் இருக்கிறேன் என்ற காரணத் தால், இந்த நேரத்தில் ஒரு கருத்தைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். நாங்கள் எதிர்பார்ப்பாக்காத அளவுக்கு உதவிகள் எங்களைத் தேடி வந்தன. பாதிக்கப்பட்ட மக்களே எதிர்பார்க்கவில்லை. அந்த அளவுக்கு ஒரு மாத காலத்திற்கு நடந்த கொடுமைகளை மறந்து, வாழ வழிகாட்டி இருக்கிறது இந்த சர்க்கார் என்பதை நன்றிப் பெருக்கோடு எடுத்துக்காட்ட கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அடுத்து இன்றைக்கு ஆளுநர் உரையிலே குறிப்பிட்டுக்காட்டி இருக்கின்ற, கோதுமைக்கு கொடுப்பதைப் போல நியாயமான கொள்முதல் விலை நெல்லுக்கும் தரப்பட வேண்டும் என்ற கோரிக்கை சீரிய அளவில் நிலைமை உருவாகிட ஒரு முயற்சி யாகும்.

மேலும் பினாமி நிலங்களையும் உச்சவரம்புக்குட்பட்ட நிலங்களையும் பறித்து வீடற்ற ஏழை எளியோருக்கு வீடு கட்ட மனைகள் வழங்கும் திட்டம், கிராமப்புறங்களில் ஒரு இலட்சம் வீடுகள் கட்டும் திட்டம், கிராமப்புறங்களில் ஊர் அமைப்புத் திட்டம் அதாவது வில்லேஜ் ப்ளானிங் ஸ்கீம், நிலமற்றோர் மற்றும் கல்வி வாசனையே இல்லாதவர்கள் ஆகியோருக்கு வேலைவாய்ப்பில் முன்னுரிமை, சிறு தொழில் வளர்ச்சி, பொருளாதாரத்தில் தாழ்ந்துவிடாமல் இருக்க பெரிய தொழில்களுக்கும் ஊக்கம், எல்லோருக்கும் வேலை வாய்ப்பு என்ற அடிப்படையில் வேலைவாய்ப்பு உறுதி அளிக்கும் திட்டம் இப்படிப்பட்ட பல திட்டங்களையும் ஆளுநர் உரையிலே பார்த்ததற்குப் பின்னாலும் இதிலே வரவேற்கின்ற வகையிலே ஒன்றுமே இல்லை என்று சொல்லத்தான் போகிறார்கள் என்று சொன்னால் அவர்களுக்கு விளங்கவைக்க வேண்டிய வகையில் என்ன வார்த்தைகள் இருக்கின்றன என்பதைச் சுண்டறிய முடியவில்லை.

ஊர் அமைப்புத் திட்டம் என்கிற வில்லேஜ் ப்ளானிங் ஸ்கீம் என்பதை இன்றைக்கு ஆளுநர் அவர்களுடைய உரையில் இந்த அரசாங்கம் ஏற்படுத்தி இருக்கிறது என்று சொன்னால் அது மிக சிறப்பான ஒன்றாகும். இதனைச் சுட்டிக்காட்டு

1979 பிப்ரவரி 12]

[திரு. இரா. முத்தையா]

கிறபோது ஒன்றை நினைவுபடுத்த விரும்புகிறேன். இரண்டாண்டுகளுக்கு முன்னாலே எங்களுடைய புரட்சித் தலைவரவர்கள் தேர்தல் அறிக்கையிலே சொன்னார்கள். எங்களுடைய அரசு அமைந்தால் அந்த அரசாங்கம் இந்த நாட்டில் கிராமங்கள், நகரங்கள் என்று இருக்கக்கூடிய பலத்த வேறுபாட்டை நீக்கி வேறுபாடு இல்லாத வகையில், அப்படியே வேறுபாடு இருக்குமானாலும் சிறிய நகரங்கள் பெரிய நகரங்கள் என்கிற வேறுபாட்டைத்தான் காணமுடியும், அத்தகைய வகையில் கிராமப்புறங்களில் வளர்ச்சியை ஏற்படுத்துவோம் என்று அறிவித்தார்கள். ஆனால் அப்போது மற்றவர்கள் குறை பேசினார்கள். இவர் ஏதோ சொல்கிறார், கிராமங்களை நகரமாக்குவதா என்றெல்லாம் கேலி பேசினார்கள். இது முடியுமா என்றெல்லாம் கூடச் சொன்னார்கள். அந்த உரையினை உண்மையாக்கிட எங்களுடைய புரட்சித் தலைவரவர்கள் இன்றைக்கு திட்டம் தீட்டி இருக்கிறார்கள். கிராமங்கள் நகரங்களாக மாறக்கூடிய அளவில் அனைத்து வசதிகளையும் பெறத்தக்க திட்டத்தைத் தீட்டியிருக்கிறார்கள் என்பதை அன்றைக்குக் குறை பேசியவர்கள் இன்றைக்கு புரிந்துகொள்வார்கள் என்று கருதுகிறேன்.

இந்த ஆட்சி அமைந்தவுடன் இங்கே ஆளுநர் அவர்கள் தனது முதல் உரையிலேயே எடுத்துச் சொன்னார்கள், தமிழகத்தில் 16 ஆயிரம் கிராமங்களுக்கு நியாயவிலைக் கடைகளை அரசாங்கம் தொடங்க இருக்கிறது என்கிற அறிவிப்பைச் செய்திருக்கிறார்கள். அன்றைக்கு பெரிய அனுபவப் பழங்களாக இருந்த பழைய தலைவர்கள் எல்லாம் கூட அரசாங்கத்திற்கு ஆலோசனை சொன்னார்கள். 16 ஆயிரம் கிராமங்களில் நியாயவிலைக் கடைகளை உங்களால் திறக்க முடியுமா இதற்கு நிதி இலாக்காவுடன் சேர்ந்து ஆலோசனை செய்தீர்களா என்றும் இவைகளைத் திறக்க எந்த வகையில் பணம் வரும் என்றும் கேட்டார்கள். உங்களால் முடியுமா, இயலுமா என்றெல்லாம் சொன்னார்கள். இப்படியெல்லாம் வக்கணையாகக் கேட்டார்கள். ஆனால் இன்றைக்கு அந்த 16 ஆயிரம் கடைகளில் 13,400 கடைகளை அரசாங்கம் ஆரம்பித்து முடித்திருக்கிறது கடந்த ஆண்டு ஜனவரி 31 ஆம் தேதி வரையிலும் என்று அறிவிக்கப்பட்டு விட்டது என்றும் இரண்டாயிரத்து சொச்சம் கடைகள் விரைவில் ஆரம்பிக்க இருக்கிறோம் என்றும் சொல்லுகிற போது அன்றைக்கு சொன்னவர்கள், முடியுமா இயலுமா என்று கேட்டவர்கள் இன்றைக்கு என்ன சொல்லப் போகிறார்கள் என்றுதான் எனக்குத் தெரியவில்லை.

[திரு. இரா. முத்தையா] [1979 பிப்ரவரி 12]

அடுத்து, இன்றைக்கு இந்த அரசாங்கத்தைப் பற்றி குறை பேசியவர்கள், குறைத்து மதிப்பிட்டவர்கள் பல்வேறு கருத்துக்களைச் சொன்னார்கள். மதுவிலக்குக் கொள்கையில் அண்ணாவினுடைய பாதையில் அசையாத நம்பிக்கை கொண்ட இந்த அரசு இதில் தீவிரம் காட்டி இருக்கிறது என்பதைச் சொல்கிறபோது சிலர் சொன்னார்கள், எல்லாம் ஆளும் கட்சிக்காரர்கள்தான் செய்தார்கள் என்று. அப்படி எல்லாமே ஆளும் கட்சிக்காரர்கள் செய்கிறார்கள் என்று சொல்கிறபோது உண்மையில் யார் செய்கிறார்கள், யார் காய்ச்சுகிறார்கள் என்று ஊருக்குத் தெரிந்துதான் இருக்கிறது.— அவர்கள் சொல்வதை வாதத்திற்காக ஒத்துக் கொண்டாலும் இது ஆளும் கட்சிக்காரர்கள் செய்கிறார்கள் என்பது உண்மையாக இருக்குமேயானால் இத்தகைய ஒரு கடுமையான சட்டம் வந்த நேரத்தில் அவர்கள் என்ன சொல்லியிருக்கவேண்டும். இந்தச் சட்டத்தைப் பயன்படுத்தும்படியானவர்கள், இந்தச் சட்டத்தைப் பயன்படுத்தி சாராயம் காய்ச்சுவர்களை, விற்கிறவர்களைப், பிடியுங்கள் என்றல்லவா சொல்லியிருக்கவேண்டும். மாறாக என்ன சொன்னார்கள்? அய்யோ, இப்படிப்பட்ட சட்டமா, எங்களுடைய ஆட்களை எல்லாம் பழி வாங்குவதற்குத்தான் இந்தச் சட்டம் வருகிறது என்று சொன்னார்களே தவிர, ஆளும் கட்சிக்காரர்கள்தான் செய்கிறார்கள், ஆகவே இந்தச் சட்டத்தை முழுமையாகப் பயன்படுத்தி அவர்களை எல்லாம் பிடியுங்கள் என்று அறிக்கை விடவில்லை. இந்தச் சட்டத்தை இன்னும் தீவிரப்படுத்துங்கள், நானே கொடுக்கிறேன் என்றும் பட்டியலை நாங்களே தருகிறோம். அவர்களை எல்லாம் கைது செய்யுங்கள் என்றும் கூறியிருக்கவேண்டும்.

[முற்பகல் 10.40.]

அவர்களை எல்லாம் இந்தச் சட்டத்திற்கு முன்னால் கொண்டுவந்து நிறுத்துங்கள் என்று கூறியிருக்கவேண்டும். அதையெல்லாம் விடுத்து இந்தச் சட்டத்தை வாபஸ் வாங்கிக் கொள்ளுங்கள், இந்தச் சட்டம் எங்களைப் பிடிக்கத் தான் என்று குரல் கொடுத்தார்கள் என்றால் அதிலிருந்து தெரிந்து கொள்ளலாம், யார் இந்த நாட்டில் அத்தகைய குற்றங்களை, கொடுமைகளைச் செய்து கொண்டிருந்தார்கள் என்பதை. இன்னும் கூட சிலர் தப்பித்துக் கொண்டிருக்கலாம். அப்படித் தப்பித்துக் கொண்டிருக்கிறவர்கள் நீண்ட நாட்கள் தப்பித்துக்கொண்டிருக்க முடியாது என்பதை அறிவிக்கிற அளவிற்கு மேதகு ஆளுநர் அவர்கள் ஒரு இடத்தில் சுட்டிக் காட்டியிருக்கிறார்கள். மதுவிலக்கை நன்கு செயல்படுத்துவதற்காக காவல் துறையைச் சீரமைத்து அதைப் பலப்படுத்துவதற்கான நடவடிக்கைகளை அரசு எடுத்து வருகிறது என்று. அப்படி பலப்படுத்துவதற்காக நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்படுகிற காரணத்தால்

1979 பிப்ரவரி 12] [திரு. இரா. முத்தையா]

தினால்தான் இந்தச் சட்டத்தை வாபஸ் வாங்கிக் கொள்ளுங்கள் என்று ஒருபக்கத்தில் குரல் எழுப்பிக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

அடுத்து, ஆளுநர் அவர்கள் தமது உரையைப் படிப்பதற்கு முன்னால் பல்வேறு எதிர்க்கட்சியினர் வெளிநடப்பு செய்தனர் என்று பத்திரிகைகளில் போட்டார்கள். எதிர்க்கட்சிகள் அனைத்தும் வெளிநடப்பு செய்தனவா என்றால் இல்லை. இந்தச் சட்டப் பேரவையில் அங்கீகரிக்கப்பட்ட ஒரு எதிர்க்கட்சியாகத் திகழ்கிற இந்திரா காங்கிரஸ் கட்சி உறுப்பினர்கள் இங்கு அமர்ந்து கொண்டிருந்தனர். பார்வேர்ட் பளாக் கட்சி உறுப்பினர்கள் இங்கு அமர்ந்துகொண்டிருந்தனர். உழைப்பாளர் முன்னேற்றக் கட்சியினர் இங்கே அமர்ந்திருந்தனர். காந்தி-காமராஜ் தேசிய காங்கிரஸ் கட்சியைச் சார்ந்த அருமை சகோதரர் மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ஆறுமுகம் அவர்கள் இங்கு அமர்ந்திருந்தார்கள். இத்தனைக்கும் மேல் காந்தி-காமராஜ் தேசிய காங்கிரஸ் கட்சி வெளிநடப்பு செய்தது என்று கூட சில பத்திரிகைகளில் எழுதி கொஞ்சம் பெருமைப்பட்டுக் கொண்டிருந்தார்கள். அனைவரும் ஒன்றையே சொல்லிக் கொண்டிருந்தார்கள். இந்த மாநிலத்தில் சட்டம் ஒழுங்கு கெட்டுவிட்டது என்று எல்லோரும் ஒருமுகமாகச் சொன்னார்கள்.

இந்த நாட்டில் உள்ள ஒரு சில எதிர்க்கட்சிகள் ஆளும் கட்சியைப் பார்த்து சட்டம் ஒழுங்கு கெட்டுவிட்டது என்று சொல்கிற காரணத்தால் உண்மை அதுவாக இருக்குமா என்று கேட்டால் இன்றைக்கு நாம் பத்திரிகைகளில் படிக்கிறோம், இந்தியா பூராவிலும் உள்ள எல்லாச் சட்டசபைகளிலும் எதிர்க்கட்சிகள் சொல்கிற ஒரே ஒரு பெரிய குற்றச்சாட்டு இந்தச் சர்க்காரில் சட்டம் ஒழுங்கு கெட்டுவிட்டது என்று சொல்லக்கூடிய ஒன்றாக இருக்கிறது. சட்டம் ஒழுங்கு கெட்டுவிட்டது என்று இரண்டு மூன்று எதிர்க்கட்சிகள் சொல்கிற காரணத்தால் அதை அப்படியே ஏற்றுக்கொள்வோமானால் இந்தியா பூராவிலும் எந்த மாநிலத்திலும் சட்டம் ஒழுங்கு இருப்பதாக ஏற்றுக்கொள்ள முடியாது.

இங்கு பேசிய மதிப்பிற்குரிய ஜனதாக் கட்சி தலைவர் திரு. ஜேம்ஸ் அவர்கள் கூடக் குறிப்பிட்டார்கள், இம்மாநிலத்தில் சட்டம் ஒழுங்கு கெட்டு விட்டது என்று. பாராளுமன்றத்தில்கூட எதிர்க்கட்சினர் அதைத்தான் சொல்கிறார்கள். இந்தியா பூராவிலும் சட்டம் ஒழுங்கு கெட்டுவிட்டது என்ற குரல் பாராளுமன்றத்தில் எதிர்க்கட்சியினரால் எழுப்புகிறது. திரு. ஜேம்ஸ் அவர்களின் வாதத்தை ஏற்றுக் கொண்டால், இந்தியா பூராவிலும் சட்டம் ஒழுங்கு கெட்டுவிட்டது என்று சொல்கிறார்களா? ஆக இந்தியத் துணைக்கண்டத்திலுள்ள எல்லா மாநிலங்களிலும் சட்டம்

[திரு. இரா. முத்தையா] [1979 பிப்ரவரி 12]

ஒழுங்கு கெட்டுவிட்டது என்று சொல்லி ஜனதாக் கட்சி சார்பில் பாராளுமன்றத்தில் அங்கம் வகிக்கிற தமிழ்நாட்டுப் பிரதிநிதிகள் எல்லாம் வெளிநடப்பு செய்யச் சொல்லித் தூண்டுதலாரா மதிப்பிற்குரிய ஜேம்ஸ் அவர்கள் என்று கேட்டுக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். ஆனால் இன்றைய நிலை என்ன? நம் நாட்டில் ஒரு இடத்தில் சட்டம் ஒழுங்கு ஒழுங்காக இருக்கிறது என்று சொன்னால் அது தமிழ் நாட்டிலேதான் என்பதை நியாய உள்ளம் படைத்த அனைவரும் ஏற்றுக்கொள்வர். தமிழ் நாட்டில் சட்டம் ஒழுங்கு இல்லை என்று சொன்னால் இந்தியத் துணை கண்டத்தில் எந்தப் பகுதியிலும் இனி சட்டம் ஒழுங்கை இனிமேல் நீங்கள் எதிர்பார்க்க முடியாது. சட்டம் ஒழுங்கைப் பாதுகாப்பதில் இந்த அரசு எத்தகைய அணுகுமுறையை இன்றைக்குக் கடைப்பிடித்துக் கொண்டிருக்கிறது என்பதை எடுத்துக் காட்டக் கடைமைப்பட்டிருக்கிறேன். இன்றைய அரசின் அணுகுமுறை எப்படி இருக்கிறது, முன்பு இருந்தவர்களின் அணுகுமுறை எப்படியிருந்தது என்பதை நான் எடுத்துக் காட்டக் கடைமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

கடந்த மாதம் 7-ம் தேதி மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் அவர்கள் எங்கள் பகுதிக்கு ஒரு திருமணத்திற்கு வந்திருந்தார்கள். மதுரையில் உள்ள வாடிப்பட்டி என்ற கிராமத்திற்கு வந்திருந்தார்கள். அங்கு செல்கிறபோது, விவசாயிகள் சங்கம் என்ற பேரால் ஒரு பத்து பதினைந்து மாட்டு வண்டிகளை வைத்துக் கொண்டு ஒரு பத்து, நூறுபேர்கள் சேர்ந்து இடையில் ஆர்ப்பாட்டம் செய்து கொண்டிருந்தார்கள். இவ்விதம் 100 பேர் நின்றுகொண்டிருக்கிறார்கள், புரட்சித் தலைவரின் கூட்டத்தில் ஒரு இலட்சம் பேர் இருந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். 100 பேருக்கு பாதுகாப்புக் கொடுக்க 150 போலீஸ்காரர்கள் நின்றுகொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் ரோட்டில் வண்டிகளை மறித்துக்கொண்டு முதலமைச்சருடைய வண்டியை மறிக்கிறார்கள். கட்டை வண்டியின் மேலே இருந்து கொண்டு தகர டப்பாக்களைக் கையில் வைத்துக்கொண்டு அடித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள், ஆபாசமான குரல் எழுப்பிக்கொண்டிருக்கிறார்கள், முதலமைச்சரைப்பற்றி ஆபாசமான குரல் எழுப்புகிறார்கள். எங்களைப்பற்றியெல்லாம் பார்த்து கேவலமான வார்த்தைகளைப் பேசுகிறார்கள். அதே நேரத்தில் போலீஸ்காரர்கள் பாதுகாப்பு கொடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த முறை தான் இப்போது அரசாங்கம் சட்டம் ஒழுங்கைப் பாதுகாப்பதற்கு எடுத்துக்கொள்கின்ற அணுகு முறை.

ஆனால், இதற்கு முன்னால்—அதாவது 72 முதல் 76 ஜனவரி வரை இருந்த ஆட்சியின் முதலமைச்சராக இருந்தவர் ஒரு பகுதிக்கு வருகிறார், 74-வது ஆண்டில் கடைசி மாதத்தில் ஸ்ரீவில்லிபுத்தூருக்கு வருகிறார், மதுரையிலிருந்து ஸ்ரீவில்லிபுத்தூருக்கு வருகிறார். அங்குள்ள தோழர்கள் அன்றைக்கு தங்

1979 பிப்ரவரி 12] [திரு. இரா. முத்தையா]

கஞ்சைய எதிர்ப்பை தெரிவிப்பதற்காக கடை அடைப்பு செய்வதாக அறிவிப்பு கொடுத்திருந்தார்கள். செல்லுகின்ற வழியில் இடையில் கல்லப்பட்டி என்ற ஊர் இருக்கிறது. ஒரு நிகழ்ச்சி ரோட்டுப் பகுதியில் கிணறு வெட்டிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அய்ந்தாறு பெண்கள் கூலி வேலை செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் மீது சேறு சகதி பட்டுவிடும் என்று எண்ணி கறுப்புச் சேலையை அந்த பெண்கள் கட்டிக்கொண்டு வேலை செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். காவல்துறை சம்மா விட்டதா, அந்த நான்கைந்து பெண்களையும் பிடிக்கிறார்கள். எதற்கு பிடித்துக் கொண்டு போகிறார்கள் என்று அவர்களுக்குத் தெரியவில்லை. போலீசார் இழுத்துக் கொண்டு போகிறார்கள். முதலமைச்சருக்குக் கறுப்புக்கொடி காட்டவா இப்படி கறுப்புச் சேலையை கட்டிக்கொண்டிருக்கிறீர்கள் என்று கேட்கிறார்கள். கிணறு, தோண்டும் பொழுது சேறுசகதி பட்டுவிடும் என்றுதான் அவர்கள் கறுப்புச் சேலையை கட்டிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அப்படியே பிடித்துக்கொண்டு போனவர்களை கல்லப்பட்டி ஸ்டேஷனில் கொண்டுபோய் வைத்துவிட்டு, விட்டிருக்கலாம். அவர்களைக் கொண்டு போய் அய்ந்தாறு மைலுக்கு அப்பாலுள்ள பேரையூர் என்ற இடத்திலுள்ள போலீஸ் ஸ்டேஷனில் கொண்டு போய் வைக்கிறார்கள். பின்னால் விட்டுவிடுகிறார்கள். ஏன் இவர்களைக் கல்லப்பட்டியிலேயே வைத்து இருக்கலாமே என்று கேட்டபோது, கல்லப்பட்டி போலீஸ் ஸ்டேஷன் ரோட்டின் மேலேயே இருக்கிறது அங்கே வைத்திருந்தால் முதலமைச்சர்—அப்போது இருந்த முதலமைச்சர், 72 முதல் 76 ஜனவரி வரை இந்த நாட்டை ஆண்டுகொண்டிருந்த முதலமைச்சர்—வருகிறபோது, அவரது கண்ணில் இந்த கறுப்பு பட்டுவிடக்கூடாது, அதற்காகத்தான் வேறு இடத்தில் கொண்டு போய் வைத்தோம் என்றார்கள். இவரே தொடர்ந்து முதலமைச்சராக இருந்திருந்தால், பெண்கள் வேலை செய்கின்ற இடங்களில் எல்லாம் அவர்களது கருங்குந்தலைக்கூடக் காண்பிக்கக்கூடாது என்று மொட்டை அடித்து இருப்பார்கள். இவ்விதம் இருந்தது அவர்களது அணுகுமுறை என்பதற்காகத்தான் இதை சொல்லுகிறேன்.

அடுத்து, இங்கு சில நண்பர்கள் கொலை முயற்சியைப்பற்றி சொன்னார்கள். கொலை முயற்சியைக் கண்டிக்கிற இந்த அரசாங்கத்தைப் போல் வேறு எந்த அரசாங்கத்தையும் காண முடியாது. இன்றைக்கு மறைந்த முருகையன் படுகொலையைப்பற்றி ஆளுநர் அவர்களது உரையிலேயே ஒரு பகுதியில், அவருடைய மறைவுக்கு அனுதாபம் தெரிவித்து, இந்தக் கொலைக்கு சம்பந்தப்பட்டவர்கள் சட்டத்தின் பிடியிலிருந்து தப்பிக்க அனுமதிக்க மாட்டோம் என்ற குரலை எழுப்பியிருக்கிறது. இந்த அரசாங்கம்.

முன்னால் இருந்த சர்க்கார் முன்னால் என்ன சொன்னது, இதைப்போன்ற ஒரு நிகழ்ச்சி. அன்றைக்கு சட்டமன்ற மேலவை உறுப்பினராக இருந்த வெங்கா அவர்கள் அண்ணா திராவிட

[திரு. இரா. முத்தையா] [1979 பிப்ரவரி 12]

முன்னேற்றக் கழகத்தில் இணைந்த நேரத்தில், சட்டமன்ற விடுதியின் முன்னால் குத்தப்பட்டார். ஒரு டாக்ஸியில் நான்கைந்து பேர்கள் வந்து குத்தினார்கள். இந்தக் கொடுமையை நேரில் பார்த்துக்கொண்டிருந்த எங்கள் கட்சி கொறடாவாக இருக்கின்ற திரு. துரை கோவிந்தராசன் அவர்கள், அன்றைக்கு அருகில் இருந்திருக்காவிட்டால், வெங்கா அவர்களின் உயிர் தப்பியிருக்க முடியாது. ஆனால், இங்கே என்ன நடந்தது? சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் விடுதியின் முன்னால் தாக்கப்படுகிறார், குத்தப்படுகிறார், வெட்டப்படுகிறார், அவரது உயிரை வாங்குவதற்கு முயற்சி நடந்து கொண்டிருக்கிறது. இந்த நிகழ்ச்சியை இந்த சட்டமன்றத்தில் கொண்டு வந்த நேரத்தில் அன்றைக்கு இருந்த முதலமைச்சர் என்ன சொன்னார் தெரியுமா? அப்படியா செய்தி, யார் யாரைக் குத்தினார்கள்? குத்தினார்களா? குத்தி விட்டார்களா? என்றெல்லாம் கேட்டு, அந்த நிகழ்ச்சியையே ஒப்புக்கொள்ள மறுத்தவர் அன்றைக்கு இருந்த முதலமைச்சர். ஆனால், இன்றைக்கு நாடாளுமன்ற உறுப்பினர் படுகொலை செய்யப்படுகிறார், இப்படிப்பட்ட கொலைவெறி அரசியலில் நடைபெற எந்த அளவிலும் அனுமதிக்க முடியாத ஒன்று என்று அழுத்தம் திருத்தமாக சொன்ன அரசாங்கம் இது. இது சட்டம் ஒழுங்கை பாதுகாக்கின்ற ஒரு உயர்ந்த கொள்கை இல்லையா? உயர்ந்த அணுகுமுறை இல்லையா? அதற்காகத்தான் இதைக் குறிப்பிட்டேன்.

அடுத்து, ஆளுநர் உரையில் குறிப்பிட்டுள்ள சில கருத்துக்களை மட்டும் எடுத்துக்கூறி எனது உரையை முடிக்க விரும்புகிறேன்.

[முற்பகல் 10.50]

பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் 1968 ஜனவரித் திங்கள் 23 ஆம் தேதி தமிழகத்தில் தமிழ் மொழிதான் அரியணை ஏறும் இரு மொழிகள் தமிழ், ஆங்கிலம் தான் இங்கே, மூன்றாவது மொழியாகிய இந்திக்கு இங்கே எந்த வகையிலும் தமிழகத்திலே இடமில்லை என்று மிகவும் அழுத்தம் திருத்தமாக அறிவித்தார்கள். அதைச் சட்ட மன்றத்திலேயும் அரசாங்கத்தின் கொள்கையாக, அறிவிப்பாக அறிவித்தார்கள். அன்றைக்கு பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் இரு மொழிக் கொள்கையைப் பிரகடனப்படுத்தியதோடு, மட்டுமல்லாமல், இந்தச் சட்டமன்றத்திலே இன்னொரு அறிவிப்பையும் செய்தார்கள். நான் என்னால் முடிந்ததைச் செய்துவிட்டேன். மத்திய சர்க்கார் அவர்களால் முடிந்ததை செய்து கொள்ளட்டும். மத்திய ஆட்சி மொழியாக இந்திய துணைக் கண்டத்தில் 14 மொழிகளும் அரியணை ஏறத்தக்க வகையில் மத்திய அரசு அரசியல் சட்டத்தைத் திருத்தியே தீர வேண்டும். அதற்கு கால அவகாசம் ஒரு ஆண்டு தருகிறேன் என்று அன்றைக்குச் சொன்னார்கள்.

1979 பிப்ரவரி 12] [திரு. இரா. முத்தையா]

அவர்கள் சொன்னது 1968 ஆம் ஆண்டு ஜனவரித் திங்கள் 23 ஆம் நாள். அண்ணா அவர்கள் இதே மாமன்றத்தில் மத்திய சர்க்காருக்கு கால அவகாசம் ஓராண்டு தருகிறேன். இந்த ஓராண்டுக் காலத்தில் எங்களுடைய கோரிக்கையை அவர்கள் நிறைவேற்றியே தரவேண்டும் என்று கேட்டார்கள். ஆனால், அந்த ஓராண்டுக் கால கெடு முடிகிறபோது, நமது அண்ணா அவர்கள் மரணப்படுக்கையிலே படுத்து, பிப்ரவரித் திங்களிலே நம்மை விட்டுப் பிரிந்தார்கள்.

ஆனால், அதற்குப் பிறகு இந்த நாட்டை ஆளுகின்ற பொறுப்பை ஏற்றுக்கொண்ட அந்த அரசாங்கம் என்ன செய்திருக்க வேண்டும்? அண்ணா அவர்கள் காலக் கெடு ஓராண்டுக் காலம் என்று சொல்லி, அந்தக் காலக் கெடு கொடுத்தார்களே, அந்தக் காலக் கெடு முடிகிறதே என்று சொல்லி, அந்தத் தீர்மானத்தை கண்காணிக்கின்ற வேலையைச் செய்திருக்க வேண்டுமா? வேண்டாமா? செய்தார்களா? 1976 ஜனவரி 31 ஆம் நாள் அவர்கள் பதவியிலிருந்து வெளியேறுகின்ற வரையிலும், எந்த அளவிற்கு இந்தப் பதவியைக் கெட்டியாகப் பிடித்துக்கொண்டிருக்க வேண்டுமோ, அந்தக் காரியங்களைச் செய்தார்களே தவிர, அண்ணா அவர்கள் பிரகடனப்படுத்தினார்களோ, அந்தக் கால கெடுவை காலக் கெடு முடிந்ததற்குப் பின்னால், அந்தத் தீர்மானத்தை நடைமுறைப்படுத்துகின்ற, கண்காணிக்கிற வேலையைச் செய்தார்களா என்றால் இல்லை. ஆனால், இன்றைக்கு அமைந்திருக்கிற இந்தச் சர்க்கார் சலுகை போனால் போகட்டும், அலுவல் போனால் போகட்டும் என்று புரட்சிக்கவிஞர் பாவேந்தர் பாரதிதாசன் அவர்கள் கவிதைக்கு ஒப்ப, இந்த அரசு போனால் போகட்டும், இந்தப் பதவி போனால் பரவாயில்லை, இந்த நாட்டு மக்களுக்கு அண்ணா அவர்களுடைய கொள்கையை அரியணை ஏற்றத்தக்க வகையிலே, ஆளுநர் அவர்களுடைய உரையில் அழுத்தம் திருத்தமாக இந்தச் சர்க்கார் இந்த இரு மொழிக் கொள்கையை—இந்தித் தனிப்பை எந்த வகையிலும் அனுமதிக்க மாட்டோம் என்று அழுத்தம் திருத்தமாக அறிவித்திருக்கிறது என்று சொன்னால், தமிழ் மொழியைப் பாதுகாக்க வேண்டும் தமிழ் மொழியைப் பாதுகாப்பதற்கு நாங்கள்தான் என்று சொல்லிக் கொண்டிருந்த அந்தச் சர்க்கார் அன்றைக்கு இந்தத்தீர்மானத்தை போட்டிருக்க வேண்டுமா? இல்லையா? அண்ணா அவர்கள், 1968, ஜனவரி திங்கள் 23 ஆம் நாள் சொன்னதை, இன்றைக்கு நடைமுறைப்படுத்திக் கொண்டிருக்கிறவர் புரட்சித்தலைவர் அவர்கள் ஆவார்கள்

திரு. சி. ஆறுமுகம் : மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு முத்தையா அவர்கள் இந்தி எதிர்ப்புத் தீர்மானத்தை ஆதரிக்க வேண்டுமா, வேண்டாமா என்றால், நாங்கள் ஆதரிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். இந்தி எதிர்ப்பு மாநாடு என்று போட்டு, பின்னர் அதை வீர வணக்க மாநாடாக மாற்றினால், அதை நாங்கள் ஏற்றுக்கொள்ளத் தயாராக இல்லை.

[1979 பிப்ரவரி 12]

திரு. இரா. முத்தையா : மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, வீர வணக்க மாநாடு என்று சொல்லும்போதே, அதிலேயே இந்தச் சர்க்காரின் கொள்கை அடங்கியிருக்கிறது. அண்ணா அவர்கள் மறைந்ததற்குப் பிறகு, அவர்கள் ஏற்கெனவே அறிவித்தபடி, ஒவ்வொரு ஆண்டும் ஜனவரி 25 ஆம் தேதியே வீரவணக்க நாளாக இந்த அரசு நடைமுறைப்படுத்துகிறது. அன்றைக்கு ஆளும் கட்சியாக இருந்தவர்கள் இதனை நடைமுறைப்படுத்தியிருக்க வேண்டும். ஆனால், வீர வணக்க மாநாட்டை நடத்தினால், எங்கே உள்ளே பிடித்துப் போட்டு விடுவார்களோ என்ற நிலையில்.....

திரு. சி. ஆறுமுகம் : மன்னிக்க வேண்டும். துணைத் தலைவர் அவர்களே, உள்ளே, தள்ளி விடுவார்கள் என்பதற்கு அல்ல. நாங்கள் சிறை போகத் தயார்.....

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : அடுத்துப் பேச இருக்கிற திரு. துரை முருகன் அவர்கள் இதைப்பற்றிப் பேசலாம்.

திரு. இரா. முத்தையா : வீர வணக்க மாநாடு நடத்தும் பொறுப்பை நாங்கள் ஏற்றுக் கொண்டோம் என்றால், இன்றைய நிலையிலே அல்ல. இந்தக் கட்சி தோன்றிய காலத்திலே இருந்து, மாணவர் அமைப்பு ஒவ்வொரு ஆண்டும் இந்த வீர வணக்க மாநாட்டை ஜனவரி 25 ஆம் தேதி அன்று ஒவ்வொரு ஊரிலே கொண்டாடி வருகின்றது. அத்தகைய ஒரு வீர வணக்க மாநாடு சிதம்பரத்திலே நடந்தபோது, எங்கள் கட்சியைச் சார்ந்த மாவீரன் பாலசுந்தரம் படுகொலை செய்யப்பட்ட நிகழ்ச்சி நடைபெற்றது. அப்படிப்பட்ட ஒரு வீர வணக்க மாநாட்டிலே தான் ஓர் இளைஞனுடைய உயிரைப் பறி கொடுத்திருக்கிறோம் என்பதை நான் இந்த நேரத்திலே தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

திரு. செஞ்சி ந. இராமச்சந்திரன் : அன்று எங்களுடைய கட்சி ஆட்சியில் இருந்தபோது அந்தப் படுகொலை சம்பந்தமாக உடனடியாக நடவடிக்கை எடுத்தது. யார் கொலை செய்தார்கள் என்று பார்க்காமல் திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு வித்தியாசம் இல்லாமல் பார்த்து அவரை நீதிமன்றத்தின் முன்னால் நிறுத்தி அவர் தண்டிக்கப்பட்டிருக்கிறார் என்று சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : திரு. முத்தையா அவர்கள் பேசிய பிறகு நீங்கள் பேசப் போகிறீர்கள். அப்போது நீங்கள் பதில் சொல்லலாம். ஆகவே, நடுவில் குறுக் கூழுந்து பேச வேண்டாம்;

1979 பிப்ரவரி 12]

திரு. இரா. முத்தையா : துணைத் தலைவர் அவர்களே, எங்களைப் பார்த்து அவர்கள் சாட்டிய குற்றச்சாட்டு வீர வணக்க மாநாடு போட்டு விட்டார்களே என்பது. இன்றைக்கு அல்ல. 1972-ல் இருந்தே வீர வணக்க மாநாட்டை ஆண்டு தோறும், கடுமையான சவால் இருந்த நேரத்திலும், எவ்வளவோ கடுமையான சோதனைக்கு ஆட்பட்டிருந்த நேரத்திலும் கூட வீர வணக்க மாநாட்டை ஆண்டுதோறும் நடத்திக் கொண்டிருக்கும் இயக்கம், புரட்சித் தலைவர் தலைமையில் இருக்கும் இந்த இயக்கம் என்பதைத் தான் சொல்ல விரும்புகிறேன். அத்தகைய வீர வணக்கம் செலுத்தும்போது ஒரு உயிரையும் பலி கொடுத்திருக்கிறோம் என்பதையும் கூற விரும்புகிறேன். ஆளுகின்ற பொறுப்புக்கு வந்துவிட்ட காரணத்தால் நாங்கள் முன்னால் செய்து வந்த காரியத்தைச் செய்யாமல் விட்டுவிடவில்லை. வீர வணக்க மாநாட்டை நடத்தத் தவறவில்லை. அதை எடுத்துக் காட்டுகிற நிகழ்ச்சியாகத்தான் கோவையில் வீர வணக்க மாநாடு நடத்தப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால், அண்ணா அவர்களுக்குப் பின்னால் ஆட்சி புரிந்தவர்கள் வீர வணக்கம் என்று சொல்லிவிட்டால் அனுபவித்து வரக்கூடிய சுகம் எங்கே போய்விடுமோ, பதவி பறிபோய்விடுமோ என்று அஞ்சி ஒடுங்கிக் கொண்டிருந்தார்கள்.

நாங்கள் எந்த வகையிலும் விட்டுக் கொடுக்க வில்லை என்பதைச் சொல்லி, இந்த அரசாங்கம் பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் சுட்டிக்காட்டிய நெறியிலிருந்து சிறிதும் வழுவாமல் இன்றைக்கு ஆளுகிற பொறுப்பில் இருந்து கொண்டிருக்கிறது, தன்னுடைய கடமையைச் செய்து கொண்டிருக்கிறது. அத்தகைய நல்ல கடமையை ஆற்றுகிற விதத்தில், இந்தச் சர்க்காரைப் பாராட்டுகிற விதத்தில் பணியைப் போற்றி, ஆளுநர் உரையை வரவேற்று, பாராட்டி, ஆளுநர் உரைக்கு நன்றி கூறும் தீர்மானத்தை முன்மொழிந்து அமர்கிறேன். நன்றி வணக்கம்.

***திரு. துரை முருகன் :** தலைவர் அவர்களே, இந்த மாமன்றத்தில் ஆளுநர் ஆற்றிய உரையின்மீது நடைபெறுகிற இந்த விவாதத்தில் கலந்து கொண்டு என்னுடைய கட்சியின் சார்பில் சில கருத்துக்களை முன் வைக்க நான் விழைகிறேன்.

ஆளுநர் உரை என்பது ஒரு நூலுக்கு அமைகிற பாயிரம் போன்றது. வரவு-செலவுத் திட்டத்திற்கு முன்னோடியாக அமைவது. அரசாங்கத்தினுடைய திட்டங்களை அல்லது அதற்கு ஒதுக்கப்பட்ட தொகைகளை விளக்குவது பட்டுஜெட். அரசாங்கத்தினுடைய கொள்கைகளை, ஸ்டீயங்களை விளக்குவது ஆளுநர் உரை. இந்த இலட்சியங்களை நாங்கள் கடைப்பிடிக்கிறோம் என்று சொல்வது ஆளுநர் உரை. அப்படி பல்வேறு ஸ்டீயங்களை இந்த ஆளுநர் உரை தாங்கி இருக்கு

[திரு. துரை முருகன்] [1979 பிப்ரவரி 12]

மென்று நான் அவற்றைக் கொஞ்சம் கூர்ந்து படித்துப் பார்த்தேன். ஆனால், அதிலே எந்தவிதமான லட்சியங்களும் இல்லை. ஆனால் அதைப் படித்ததுதான் என்னுடைய தப்பு. அ.தி.மு.க. சர்க்காரில் கொள்கைகளும், லட்சியங்களும் இருக்குமென்று நினைத்து படித்து ஏமாந்துபோனேன். அவ்வாறு படித்த நான்தான் பைத்தியக்காரன் என்று என்னை நானே ஆசுவாசப்படுத்திக் கொண்டேன்.

பேசிய ஆளும் கட்சி உறுப்பினர் அவர்கள் இது ஒரு புரட்சித் திட்டம், புதுமையான திட்டம் என்று வழக்கம்போல் அந்த வார்த்தைகளைச் சொன்னார்கள். மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள் — துரை முருகன் அவர்கள் கவர்னர் உரையைக் கூர்ந்து படித்திருக்க வேண்டும்; அதிலே இல்லாதது இல்லை, சொல்லாதது இல்லை, அத்தனையும் நிறைந்தது என்றார்கள். இது என்ன சர்வலோக சஞ்சீவினியா? லா காலே ஜுக்கு எதிரில் மேகம், கருமேகம், வெள்ளை, வெட்டை, மூலச்சூடு, துர்நீர் இப்படி பல்வேறு வியாதியைப் போக்கக் கூடிய சர்வ ரோக சஞ்சீவினி, 48 நாளைக்குச் சாப்பிட வேண்டும் என்று விற்பான். அதைப் போல் நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் சொல்லுகிறார்கள், இதிலே எல்லாம் இருக்கிறது என்று.

[முற்பகல் 11.00]

இது சர்வலோக சஞ்சீவி; இது ஒரு புரட்சி சஞ்சீவி; இது அண்ணாயிஸத்திலே புடம்போட்டு எடுக்கப்பட்ட அறிக்கை என்றெல்லாம் சொன்னார்கள். ஆனால் இதைப் புரட்டிப் பார்த்தால் இதிலே லட்சியமும் இல்லை, இதிலே கொள்கையும் இல்லை, இதிலே கோட்பாடும் இல்லை. இதிலே என்ன சொல்லியிருக்கிறார்கள் ஏற்கெனவே ஆற்றப்பட்ட கவர்னர் உரைகளிலே இருந்து கொஞ்சம் வெட்டியெடுத்தார்கள், காமராஜர் காலத்திலேயிருந்து கலைஞர் காலம் வரையிலே நடைபெற்ற சாதனைகள் இருக்கின்றனவே, அதிலேயிருந்தும் எடுத்தார்கள், மத்திய சர்க்காருக்கு இவர்கள் கடிதம் எழுதினார்களே, அந்த வீரப் பிரதாபத்தை எல்லாம் தொகுத்தார்கள், மத்திய சர்க்கார் ஆரம்பிக்கப் போகின்ற DRDAT போன்ற திட்டங்களை நுழைத்தார்கள், இவர்கள் விளக்கெண்ணைத் தத்துவத்தைச் சேர்த்தார்கள். கூட்டிக் குழப்பினார்கள், இது தான் கவர்னர் உரை என்றார்கள். கவர்னரும் படித்துவிட்டுப் போய்விட்டார். ஆகவே, இதிலே தத்துவம் கித்துவம் எதுவும் இல்லை.

சமீபத்திலே டெல்லியிலே என்.டி.சி. கூட்டம் நடைபெற்றது. அதிலே காட்கில் பார்முலாவைப் பற்றி விவாதிக்கப் போகிறார்கள் என்றெல்லாம் செய்திகள் வந்தன. அதிலே கூலந்துகொள்ள தமிழ்நாட்டிலிருந்து முதலமைச்சர் தான்

1979 பிப்ரவரி 12]

[திரு. துரைமுருகன்]

போவார், முதன் முதலாக தமிழ்நாட்டு முதலமைச்சர் பேசுவது வழக்கமாக இருந்து வந்திருக்கிறது. ஆனால் இந்த முறை அந்தக் கூட்டத்திற்கு நம்முடைய பண்டுட்டி ராமச்சந்திரன் அவர்கள் தான் அதுவும் ஒரே ஒரு நாள் தான் போய்விட்டு திரும்பி வந்துவிட்டார். ஒன்று நிதியமைச்சர் போய் இருக்க வேண்டும் அல்லது முதலமைச்சர் போய் இருக்க வேண்டும். என்.டி.சி.-யிலே தமிழ்நாட்டின் குரல்தான் டாமினேட் பண்ணுவதாக இருக்கும். ஆனால் இந்தத் தடவை பண்டுட்டி ராமச்சந்திரன் அவர்கள் தான் சென்றார்கள். இவர்களிடம் பார்முலாவும் இல்லை, காட்கிலையும் இவர்களுக்குத் தெரியாது, இருக்கிற டீரச்சினைகளைப் பற்றியும் தெரியாது, ஆளை விட்டால் போதும் என்று இருந்துவிட்டார்கள். அந்த நேரம் எங்கே கிரிக்கெட் நடக்கிறது என்று பார்த்தார்கள். அங்கே போய் உட்கார்ந்து கொண்டார்கள். *** **

நாங்கள் எல்லாம் டி.வி.-யிலே பார்த்தோம். போய்ப் பார்க்கட்டும் நாங்கள் வேண்டாம் என்று சொல்லவில்லை.

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : திரு. துரை முருகன் பேசும்போது ஏதோ சர்வரோக நிவாரணி பற்றியெல்லாம் சொன்னார்கள், சுவையாக இருந்தது, ஆனால் அப்படியே அவர்கள் பேச்சைத் தொடர்வார்களானால் அவர்களுடைய பேச்சு நன்றாக அமைந்திருக்கும். நடந்து முடிந்த தேசிய அபிவிருத்திக் குழுக் கூட்டத்தைப்பற்றிச் சொன்னார்கள். அதிலே மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் கலந்து கொள்ள இயலாததற்குக் காரணம் நம்முடைய பாரதப் பிரதமர் இரண்டு நாட்கள் சுற்றுப் பயணம் செய்தார்கள், அப்போது நம்முடைய நிதியமைச்சர் அவர்கள் உடல்நலம் சரியில்லாமல் இருந்தார்கள். நம்முடைய அரசாங்கத்தின் சார்பிலே காட்கிலைப் பற்றியும் திட்டக் கமிஷன் கொடுத்திருக்கிற பார்முலா பற்றியும் ஓரளவிற்கு எங்களுக்குத் தெரிந்ததை வைத்து — அவர்கள் சொன்னார்கள் காட்கிலைப்பற்றித் தெரியாது என்று—எங்களுக்குத் தெரிந்ததை வைத்து அழுத்தத்திருத்தமாகப் பேசி, மற்ற மாநிலங்கள் பாராட்டத்தக்க வகையில் கருத்துக்கள் வெளியிடப்பட்டன. மேலும் தகவல்களை மாண்புமிகு உறுப்பினர் தருவார்களேயானால் நிச்சயமாக நான் வரவேற்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : மாண்புமிகு முதலமைச்சர் * * * * *
என்ற அந்த வாசகத்தை சபைக் குறிப்பிலிருந்து நீக்குமாறு ஆணையிடுகிறேன்.

* மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப்பெற்றது.

[1979 பிப்ரவரி 12]

திரு. துரை முருகன் :

* * *
 சரி இருக்கட்டும். நாங்கள் எல்லாம் அங்கே போய்விட்டு வந்தோம் என்று சொன்னார்கள். நம்முடைய அமைச்சர் அவர்கள் காட்கிலைப்பற்றி மெத்தப் படித்தவர், அங்கே 3 நாட்கள் இருந்து இருக்க வேண்டாமா? தமிழ்நாட்டின் குரலை பத்திரிகையிலே படிக்க முடியவில்லையே என்று வருத்தப்பட்டுத்தான் சொன்னேன். சென்ற ஆண்டு கவர்னர் உரையிலேயிருந்து கொஞ்சம் வெட்டி யெடுத்தார்கள். சென்ற ஆண்டும் நியாய விலைக் கடைகளைப் பற்றிச் சொல்லியிருந்தார்கள். நடக்குமா, ஆகுமா என்றெல்லாம் நம்முடைய உறுப்பினர் திரு. முத்தையா அவர்கள் பேசும் போது அபிநயம் பிடித்துக் காட்டினார்கள். நியாய விலைக் கடைகளைப்பற்றி மீண்டும் இதிலே சொல்லியிருக்கிறார்கள். கிரட்டிச் சொஸைடிகளைவிட்டு நியாய விலைக் கடைகளை நடத்தச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதிலே வருகிற லாப நட்டம் அவர்களைச் சேர்ந்தது, சர்க்காருக்கு அதிலே ஒன்றும் நட்டம் இல்லை. அங்கே என்ன வைத்திருக்கிறார்கள், சோப்பு, சீப்பு, கண்ணாடிதான், உப்பு, புளி, மிளகாய் கேட்டால் ஒன்றும் இல்லை. என்னுடைய தொகுதியிலே உள்ள சுமைதாங்கி என்ற ஊரிலே சோப்பு, சீப்பு, கண்ணாடிதான் இருக்கிறது. உப்பு, புளி, மிளகாய் இல்லை. கிராம மக்களுக்குப் பயன்படும் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். எல்லாக் கிராமங்களிலேயுமா, ரெவின்யூ கிராமங்களிலே மட்டுமா என்று தெரியவில்லை. தெளிவாக இருக்கிறது என்று முதலமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். இந்த உரையிலே 13 ஆயிரம் கிராமங்கள் பயன்பெற்றுவிட்டன என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். ரெவின்யூ கிராமங்களா இல்லையா தெளிவாகச் சொல்லவில்லை. மீதமுள்ள கிராமங்கள் ஒன்றிரண்டு மாதங்களில் பயன்டையும் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆகவே, எல்லாக் கிராமங்களுக்கும் வைக்கப் போகிறார்களா அல்லது ரெவின்யூ கிராமங்களுக்கு மட்டும் வைக்கப்போகிறார்களா என்பதை முதலமைச்சரவர்களோ அல்லது நிதியமைச்சரவர்களோ பதில் சொல்லும்பொழுது குறிப்பிட்டுக் காட்டிச் சொல்லவேண்டும். இது ஒரு திட்டம். சென்ற ஆண்டு கவர்னர் உரையிலிருந்து வெட்டி எடுத்தது.

அடுத்து கிராமப் பகுதிகளில் உள்ள மக்களுக்கு 30,000 பேர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு உண்டு என்று சென்ற ஆண்டு கவர்னர் உரையிலே தெரிவித்திருந்தார்கள். அதைப் பற்றியே மறு

* மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரின் ஆணைக் கிணங்க அகற்றப் பெற்றது.

1979 பிப்ரவரி 12] [திரு. துரை முருகன்]

படியும் பேசக்கூடாது. பட்டுப்புழு வளர்ப்பின் காரணமாக 20,000 பேர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு கிடைக்கும் என்று சென்ற ஆண்டு கவர்னர் உரையிலே சொல்லியிருந்தார்கள். 50,000 மக்கள் தொகைக்கு மேற்படாத கிராமங்களுக்கெல்லாம் ஒரு லட்சம் ரூபாய்க்கு மேற்படாத இயந்திரங்களை அவர்களுக்கு வழங்கி 900 ஷெட்டுகளைப் போட்டு தொழில் மயமாக்கப் போகிறோம் என்று சொன்னார்கள். அதனால் எவ்வளவு பேர்களுக்கு வேலை கிடைக்கும் என்று நாங்கள் கேட்டோம், ஒரு இலட்சம் பேருக்குக் கிடைக்கும் என்று சொன்னார்கள். ஆகையால் நாங்கள் கேட்பதெல்லாம் சென்ற ஆண்டு கீதை செத்த கதைதானா? அது இந்த ஆண்டு வராதா? 20,000 பேர்களுக்கு பட்டுப் புழு வளர்ப்பினால் வேலை கிடைத்ததா? 30,000 பேர்களுக்குக் கதர் கிராமத் தொழில் வாரியத்தினால் வேலை கிடைத்ததா? 50,000 மக்கள் தொகைக்கு மேற்படாத ஊர்களில், 900 ஷெட்டுக்கள் வைத்துக் கொடுக்கப்பட்டு தொழில் மயமாக்கப்பட்டிருக்கிறதா? அது மட்டுமல்லாமல், 10,000 போலீஸ்காரர்களை எடுப்போம் என்று சொன்னார்கள். அதை எடுத்தார்களா? பத்து இலட்சம் பேர்களுக்கு வேலை கிடைக்கும் என்று சொன்னார்கள், அதைச் செய்திருக்கிறார்களா? ஒட்டுமொத்தமாகப் பார்த்தால் ஐந்து இலட்சம் பேருக்காவது சென்ற, ஆண்டு அதாவது செப்டம்பர் அக்டோபர் மாதத்திற்குப் பிறகு வேலை கொடுத்திருக்க வேண்டும். போன வருஷம் கவர்னர் உரை தலைகீழாக இருந்தது. இந்த வருஷம் கவர்னர் உரையாற்றும் நிகழ்ச்சி முறையாக வந்திருக்கிறது. அதற்குப் பிறகு ஐந்து இலட்சம் பேர்களுக்காவது வேலை கிடைத்திருக்கிறதா என்று பார்த்தால் இல்லை.

சென்ற ஆண்டு இன்னொரு புதுத் திட்டமும் சொல்லப் பட்டது. அதாவது வெளி நாடுகளில் குறிப்பாக அரபு நாடுகளுக்குச் செல்பவர்கள் வேலையற்று அலைகிறார்கள். எனவே வெளிநாடுகளுக்கு யார் யார் போகிறார்களோ அவர்களையெல்லாம் சர்க்காரே வரவழைத்து, வெளிநாடுகளுடன் தொடர்பு கொண்டு இவர்கள் அரசாங்கம் அவர்களைப் பிழைப்புக்கு அனுப்பும் 'ஓவர்சீஸ் எம்ப்ளாய்மென்ட் கார்ப்பரேஷன்' என்ற அமைப்பு, நிறுவப்படும் என்று சொன்னார்கள். அது நிறுவப் பட்டதா? எத்தனை பேர்கள் வேலைக்குப் போனார்கள் என்று சொல்லியிருந்தால் பரவாயில்லை, அது பற்றி ஒன்றும் கிடையாது, அதையெல்லாம் விட்டுவிட்டு இந்த வருஷமும் புதுக் கதையைப் பற்றிச் சொல்லுகிறார்கள்.

இன்னொன்றும் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதுதான் ஊரமைப்புத் திட்டம். அதன் மூலம் குடிநீர் வடிகால் வசதி, கல்வி வசதி, தெருவிளக்கு வசதி போன்றவற்றைத் தருகிறோம் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அரிசனங்களுக்கு வீட்டு வசதித் திட்டம் என்பது ஏற்கெனவே இருப்பது. மேலும் 'மெட்ராஸ்

[திரு. துரை முருகன்] [1979 பிப்ரவரி 12]

இன்ஸ்டிடியூட் ஆஃப் மேனேஜ்மென்ட்' என்ற' கோர்சைப் பற்றிச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இது புரட்சித் திட்டம். புதுத் திட்டம் என்று சொல்கிறார்கள். ஆனால் இதில் புதிதோ அல்லது புரட்சியோ இருக்கிறதா என்றால் இல்லை. "கிராமப் பகுதிகளிலும் புதிய கிராமங்களை உருவாக்கவும் தற்போதுள்ள கிராமங்கள் திட்டமிட்ட முறையில் விரிவாக்கப்படுவதற்கும் ஊரமைப்புத் திட்டங்கள் திட்ட அரசு முடிவு செய்துள்ளது." என்று சொல்லப்படுகிறது. இது எப்படிச் சரியாகும்?. மேலும், "கிராமப் பகுதிகளில் நிலமற்ற ஏழை எளிய மக்கள் அனைவருக்கும் வீடு கட்டுவதற்குத் தேவையான வீட்டு மனைகளை வழங்கும் புதிய பெரும் திட்டமொன்றை அரசு வகுத்துள்ளது." என்று சொல்லப்படுகிறது. இதுவரையில் யாருமே மனை கொடுக்காதது போலவும், இவர்கள்தான் புதிதாகத் கொடுக்கப் போவது போலவும் சொல்கிறார்கள். அதிலே, "பினாமி நிலங்களையும் தேவைக்கதிகமாக நிலம் வைத்திருப்பவர்களிடமிருந்து உபரி நிலங்களையும் அரசு கைப்பற்றி அந்த நிலங்களை இத் திட்டம் செயற்பட பயன்படுத்தும்" என்று கூறப்படுகிறது. பினாமி நிலங்களை எடுத்து, தேவைக்கு அதிகமாக நிலங்களை வைத்திருப்பவர்களிடமிருந்து எடுத்து, அவர்கள் கேசுக்குப் போய் ஹைகோர்ட்டுக்குப் போய் இதெல்லாம் முடிந்த பிறகு கொடுப்பார்கள். இது, கொக்கு தலையில் வெண்ணெய் வைத்து, காலையிலே சூரியன் வந்ததும், உருக வைத்து அது கண்ணில் விழ கண் எரிச்சலோடு கண்ணை மூடிக்கொண்டால் பிடித்துக் கொள்ளலாம் என்று சொல்வதைப்போல இது வேண்டுமானால் காட்சியாக இருக்குமே தவிர ஆட்சியில் இருக்கின்றவர்கள் சொல்கின்ற வகையில் பெருமை அளிக்கக்கூடியதாக இல்லை. இது கவைக்கு உதவாத பேச்சு. அதேபோல்தான் ஊரமைப்புத் திட்டமும், வீட்டு மனைத் திட்டமும் ஆகும். நாம் மொத்த மல்லியைக் காட்டி இது என்ன செடி என்று சாதாரண மக்களைக் கேட்டால் கொத்தமல்லிச் செடி என்று சொல்வார்கள். அதையே பாட்டளி படிக்கின்ற மாணவனிடம் கேட்டால் அதற்குரிய பாட்டாளிக்கல் நேமிலே சொல்வார்கள். அதுபோல்தான் இதுவும் இருக்கிறது. இதில் புதிய திட்டம் இருக்கிறதா என்றால் சந்தேகம்தான்.

ஊரமைப்புத் திட்டம் என்கின்ற திட்டத்தினைத் தீட்டி அரசு என்ன செய்யப் போகிறார்கள். குடிநீர் வடிகால் வசதி செய்யப் போவதாகச் சொல்கிறீர்கள். குடிநீர் வசதிக்காக உலக வங்கியிடம் போகிறீர்கள். குடிநீர் கொடுக்க வேண்டும். அதில் மறுப்பு இல்லை. ஆனால் சின்னச் சின்ன குக்கிராமங்களிலே வடிகால் வசதி செய்வது என்றால், அது தேவையா? அவர்கள் சாப்பிட்டு முடிந்தபிறகு அதை கழுநீர்த் தொட்டியில் கொட்டி அதை எருமை மாட்டுக்குத்தான் கொடுப்பார்களே தவிர வீணாக்கமாட்டார்கள். அதேபோல் கல்வியை எடுத்துக் கொண்டால், காமராஜர் காலந்தொட்டு தொடங்கி கலைஞர் காலத்தோடு முடிந்து விட்டது. இனிமேல் புதிதாக நீங்கள் பள்ளிகளைத் திறக்கப் போகிறீர்களா?

1979 பிப்ரவரி 12] [திரு. துரை முருகன்]

[முற்பகல் 11.10].

நல்லா காது குத்துகிறாங்க சார், சர்க்காரிலே, என்ன அக்கிரமம்? இனிமேலா பள்ளிக்கூடங்கள் கட்டப்போகிறார்கள்?. தெரு விளக்குகள் போடப் போகிறார்கள்? எல்லா பஞ்சாயத்து பிரசிடென்டுகளும் தெரு விளக்குகள் போட்டுவிட்டார்கள். எல்லா பகுதிகளுக்கும் மின்சாரம் வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்தியாவிலேயே, அரியானா, தமிழ்நாடு இரண்டு மாநிலங்களில்தான் எல்லா கிராமங்களுக்கும் மின்சாரம் கொடுத்த நிறைவு ஏற்பட்டிருக்கிறது. அப்படியிருக்கும்போது, யாரோ, தெரியாதவனுக்குச் சொல்கிற மாதிரி, தெரு விளக்கு தரப்போகிறேன் பள்ளிக்கூடம் கொடுக்கப் போகிறேன், வடிகால் தரப்போகிறேன் ஆகவே, இது புரட்சித் திட்டம் இல்லையா, என்று கேட்கிறார்கள். இது புதுத் திட்டமும் அல்ல. புரட்சித் திட்டமும் அல்ல.

அடுத்து, அரிசனங்களுக்கு வீட்டு வசதித் திட்டம். ஒரு வழியாக அந்தத் திட்டத்தை ஒழித்து விட்டது இந்த அரசு. அரிசனங்களுக்கு இலவசமாக வீடு கொடுக்க வேண்டுமென்று தி.மு.க. அரசு திட்டம் தீட்டி, ரூ. 6,000, ரூ. 5,000 -லே வீடு கட்டிக் கொடுத்தது. சென்ற ஆண்டு எங்கள் தலைவர் கலைஞர் அவர்கள், அரிசனங்களுக்கு வீடு கட்ட ஒதுக்கப்பட்ட பணம் ஏன் இலாகாவிற்குப் போகவில்லை யென்று கேட்டார். அதற்கு அரிசன நலத்துறை அமைச்சர், அரிசனங்களுக்கு புது மாதிரியாக வீடு கட்டிக் கொடுப்பதைப் பற்றி அரசு யோசித்துக் கொண்டிருக்கிறது. ஏற்கெனவே கட்டப்பட்டுள்ள வீடுகளை மாற்றத் திட்டமிருக்கிறது. என்று சொன்னார். நான் உடனே கேட்டேன், புதிய அரசு எப்படி கட்டப் போகிறது? தி.மு.க. அரசு, அடியிலே கடைக்கால் கட்டி, அதற்குமேல் சுவர் எழுப்பி, அதற்கு மேல் கூரைபோட்டது. நீங்கள் வேண்டுமானால், சுவரை முதலில் எழுப்பி, இடையிலே கூரை போட்டு அதன்மேல் கடைக்கால் எழுப்பி கட்டுங்கள் என்று சொன்னேன். எதற்காகச் சொல்கிறேன் என்றால், புதிய திட்டம் என்று சொல்கிறார்கள். அரிசனங்களுக்கு வீடு கட்டுகிற திட்டம் அப்படியே விடப்பட்டிருக்கிறது. என்னுடைய இராணிப்பேட்டை தொகுதியிலே கீழ் மின்னலில் இரத்தினகிரி என்ற ஒரு பகுதி இருக்கிறது. அங்கு, திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியைக் கலைப்பதற்கு முன்னால் சுவர் எழுப்பினார்கள். நான் சிறைக்குப் போய்விட்டு வந்தபிறகு, ஓட்டு கேட்பதற்கு அங்கு போன போது, அந்தச் சுவர் அப்படியே நிற்கிறது. என்னப்பா அதற்குமேல் கட்டவில்லையா என்று கேட்டால், இல்லையென்று அங்குள்ளவர்கள் பதில் சொன்னார்கள். புதிய சர்க்கார் வந்த பிறகு கட்டுவார்களா என்று பார்த்தால், அந்தச் சுவர் இப்பொழுதும் அப்படியே இருக்கிறது என்பதோடு, அந்தத் திட்டத்தை எப்படியாவது குளோஸ் செய்வதற்கு நடவடிக்கைகளை மெல்ல எடுத்திருக்கிறது இந்த அரசு.

[திரு. துரை முருகன்]

[1979 பிப்ரவரி 12]

ரூ. 4,200-க்கு மேற்படாமல் வருமானம் உள்ளவர்களுக்கு இந்தத் திட்டம். எந்த அரிசனனுக்கு ரூ.4,200 வருமானம் வருகிறது அப்படி இருக்கிறவனைத் தேர்ந்தெடுத்து, ப்ரியாக வீடு கட்டிக் கொடுக்காமல், ரூ. 600 மானியம் வழங்குமாம் அரசு. ரூ.6,000-ல் வீடு கட்டி இலவசமாகக் கொடுத்தது தி.மு.க. அரசு. ரூ. 600 மானியம் கொடுப்போம் என்று மார்தட்டி நிற்கிறது அ.இ.அ.தி.மு.க. அரசு. முதலமைச்சர் முதல் முறை பேசும் போது அழகாகச் சொன்னார். அரிசனங்களுக்கு வீடு கட்டிக் கொடுக்கிறோம். அவர்களுக்கு மட்டும் கொடுத்தால் போதுமா? அரிசனங்களல்லாத ஏழையானவர்களுக்கு வீடு கொடுக்க வேண்டாமா? அது பற்றி எங்களுடைய சர்க்கார் யோசித்துக் கொண்டிருக்கிறது என்று சொன்னார் பரவாயில்லை. “வெல் அண்ட் குட்”. அரிசனங்களுக்கு நாம் கட்டினோம். அவர்கள் அரிசனங்கள் அல்லாதவர்களுக்குக் கட்டிக் கொடுக்கப் போகிறார்கள் என்று நினைத்தேன். தாழ்த்தப்பட்டவர்கள் பெரும்பான்மையாக உள்ள இடங்களில் வீடு கட்டும்போது மற்ற பிரிவினருக்கும் இதைப் போலவே மானியம் வழங்கப்படும் என்று அறிவித்திருக்கிறது அரசு. அரிசனங்களல்லாதவருக்கு வேண்டுமானால், அரிசனங்கள் பெரும்பான்மையாக உள்ள இடங்களில் வீடு கட்ட வேண்டும். அப்பொழுதுதான் இந்த மானியம் அரிஜன் அல்லாதவர்கட்கு கிடைக்கும். அரிசனங்கள் இல்லையென்றால், நான்—அரிசன்ஸ்ஸுக்கு மானியம் கிடைக்காது. ஒரு வக்கீல் கட்சிக்காரனுக்குச் சொல்லிக் கொடுத்தானாம், ஜட்ஜ் எதைக் கேட்டாலும், பேபே, பேபே என்று சொல், எதிர்க்கட்சி வக்கீல் எதைக் கேட்டாலும், பேபே என்று சொல் என்று. இவன் எதிர்க்கட்சி வக்கீலிடமும், ஜட்ஜிடமும் பேபே என்று சொல்லிவிட்டு, இறுதியில், இவனது வக்கீல் பீஸ் கேட்ட போது, அதற்கும் பேபே என்று சொன்னான். அதுபோல் ரூ. 4,200-க்கு மேற்படாமல் ஆண்டு வருமானம் உள்ளவர்களுக்கு, அரிசனங்களுக்கு ரூ. 600 மானியம் கொடுத்து வீடு கட்டித் தரப்போகிறேன் என்று சொல்லிவிட்டு, அரிசனங்களல்லாதவர்களுக்கு, அரிசனங்கள் அதிகமாக உள்ள இடத்திலே இருந்தால் தான் அந்த மானியத்தைக் கொடுப்பேன் என்று ஒரு திட்டம் போட்டு இருக்கிறார்கள். என்னுடைய தொகுதியில் 10 கிராமங்களில் எந்த (அரிசன) காலனியும் கிடையாது. அதுவும் பெருமான்மையாக அரிசனங்கள் இருக்கிற பகுதிகளில் என்று திட்டம் போட்டிருக்கிறார்கள். அரிசனங்களுக்கு வீடு கட்டிக் கொடுக்கின்ற திட்டத்தையும் ஒழித்தாயிற்று. அரிசனங்களல்லாதவர்களுக்கும் திட்டம் இல்லாமல் ஒழித்தாயிற்று.

இதை விட பெரிய விசித்திரம் என்னவென்றால், முன்பு அரிசன் அலுசிங் கார்ப்பரேஷன்—அரிசன் வெல்பேர் துறையின் கீழ் இயங்குவது—சென்னையில் இருந்தது. அதை விழுப்புரத் திற்கு மாற்றிவிட்டார்கள். ஏற்கெனவே அத்துறைக்கு ஒதுக்கப் பட்ட பணம், அங்கிருந்து அதிகாரிகள் அமைச்சரைப் பார்க்க

1979 பிப்ரவரி 12] [திரு. துரை முருகன்]

10 தடவை சென்னை வந்தால், எல்லா பணமும் குளோஸ். அதேமாதிரி பட்டுத் தொழில் இயக்குநரகத்தை சேலத்தில் வைக்கிறார்கள். வேண்டுமென்றால், தர்மபுரியிலேயே வைத்திருக்க வேண்டும். அங்குதானே பட்டு உற்பத்தி அதிகமாக நடைபெறுகிறது.

இன்னும் சொல்லப்போனால், நமது முதலமைச்சருக்கு ஒரு புரட்சிகரமான எண்ணம் தோன்றலாம். எல்லா அமைச்சர்களும் சென்னையிலேயே இருந்தால் சரியல்ல. ஆகவே, இராமநாதபுரத்தில் இரண்டு அமைச்சர், திருச்சியில் இரண்டு அமைச்சர், தஞ்சாவூரில் இரண்டு அமைச்சர் தங்கள் அலுவலகத்தை வைத்துக் கொள்ளட்டும், என்று சொல்வார். கொஞ்சகாலம் கழித்து அது சரியாக வரவில்லை, ஆகவே, சென்னைக்கே கொண்டு வரவேண்டும் என்று சொல்வார். இப்படி தேவநாகிரி டு டெல்லி, டெல்லி டு தேவநாகிரி என்று மாற்றி அமைத்தால் ஆச்சரியம் இல்லை.

ஏன் விழுப்புரத்தைத் தேர்ந்தெடுத்தீர்கள்? விழுப்புரத்திலே தான் நீங்கள் மாட்டிக்கொண்டீர்கள். அந்த அலுவலகத்தை விழுப்புரத்திலே கொண்டுபோய் வைத்தால், அங்குள்ள மக்களும் ஊருக்கு திட்டம் வந்து விட்டது, மொத்த பேருக்கும் வீடு கட்டி, எல்லோருக்கும் சோறு சமைத்துப் போடுவார்கள் என்று நினைத்துக்கொள்வார்கள் என்று நம்பிக்கொண்டுபோய் வைத்தீர்கள். ஆனால் அரிசன மக்களும், தாழ்த்தப்பட்ட மக்களும் விழித்துக் கொண்டார்கள். எனவே நீங்கள் இனிமேல் ஒன்றும் முடியாது என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இன்னொன்று, ஒரு புதிய திட்டம், புரட்சித் திட்டம். இந்தப் புதிய திட்டத்திலே என்ன சொல்லுகிறார்கள்? Madras Institute of Management என்று ஒன்று துவக்கப் போகிறார்கள். இது ஒரு பெரிய புரட்சி. நான்குட ஒரு பெரிய திட்டத்தை அமல்படுத்தப் போகிறார்கள் சர்க்கார், பரவாயில்லை, Brain Work கூட நடக்கிறது என்று நினைத்தேன். பிறகு பார்த்தால், பாலிடிக்ஸ் அன்ட் பப்ளிக் அட்மினிஸ்டிரேஷன் என்று எம்.ஏ-க்கு பாடங்களாகும். இதில் பப்ளிக் அட்மினிஸ்டிரேஷனை டிப்ளமா கோர்சாக யுனிவர்சிட்யிலே வைத்திருக்கிறோம். அதை கலைஞருடைய காலத்திலே செய்தோம். ஐ.ஏ.எஸ்., ஐ.பி.எஸ்.க்குக்கூட யாரும் போவது கிடையாது. இதிலேதான் நிறையப் பேர்கள் வருகிறார்கள் என்று எண்ணி, அதை புல்டைம் டிக்கிரியாக மாற்ற வேண்டும் என்று எண்ணி 1967க்குப் பின்னாலே கலைஞர் காலத்திலே அப்போதிருந்த வைஸ் சான்சலர் சுந்தரவடிவேலு அவர்களால் புல் டைம், பார்ட்டைம் என்று வைத்து அதற்கு Master of Management Science என்று பெயர் வைத்தார்கள். அதற்குப் பின்னர் வந்த மாட்கம் ஆதிசேஷ்யா அவர்கள், இதைப் பரிசீலனை செய்து, உலகம்

[திரு. துரைமுருகன்] [1979 பிப்ரவரி 12]

முழுவதும் Master of Business Administration (MBA) என்று பெயர் வைத்திருக்கிறார்கள், Master of Management Science என்று பெயர் புரியவில்லை என்று சொல்லி பெயரை மாற்றினார்கள். இதில் பிரைவேட் செக்டார், பப்ளிக் செக்டார், இரயில்வே, சென்ட்ரல், ஸ்டேட் யார் ணேவடுமானாலும் ஸ்பான்சர் பண்ணினால் அவர்களுக்கு 50 சதவீதம் அட்மிஷன் கிடைக்கும். மீதி உள்ள 50% கம்யூனல் ஜி. ஒ. படி அட்மிஷன் கிடைக்கும் இங்கே போதிய இடம் கிடைக்கவில்லை என்று கருதி, பி.எஸ்.ஜி. ஆர்ட்ஸ் கல்லூரியிலும் தொடங்கி இப்போது நடந்து கொண்டிருக்கிறது.

இந்த சர்க்கார் வந்தவுடன் புதிய திட்டம் ஒன்றும் கிடைக்கவில்லை. இந்த எம்.பி.ஏ.-வை மாற்றி Madras Institute of Management என்று பெயர் கொடுத்தார்கள். முன்பிருந்த Master of Management Science பின்னர் Master of Business Administration என்று மாற்றப்பட்டது. இப்போது Madras Institute of Management என்று மாற்றியிருக்கிறார்கள். பெயர் மாறிப்போச்சு, சப்ஜக்ட் ஒன்றுதான். ஒரே சப்ஜக்டை வைத்துக் கொண்டு பெயரைத்தான் மாற்றி இருக்கிறார்கள். Object is same இது எப்படி இருக்கிறது என்றால், பழைய காலத்தில் எம். கே. ராதா நடத்த அட்வர்வ சகோதரர்கள் என்ற படத்தை புதிதாக நீரும் நெருப்பும் என்று எடுத்ததைப் போல் இருக்கிறது. டைட்டிலை மாற்றினார்கள். அதே Master of Business Administrationஐ Madras Institute of Management என்று மாற்றி இருக்கிறார்கள். கேட்டால் புரட்சித் திட்டம், புதுமைத் திட்டம், வாழ்வளிக்கும் திட்டம் என்கிறார்கள். இவை எல்லாம் தேவையில்லாத ஒன்று. இவைகளை எல்லாம் நாங்கள் செய்திருக்கிறோம் என்று சொல்லுகிறார்கள். இன்னொரு திட்டம், சுப்பல்களைப் பழுது பார்ப்பது, Dry Dock இது சென்ட்ரல் கவர்ன்மென்ட் சப்ஜெக்ட். இந்த டிரை டாக் சென்ட்ரல் கவர்ன்மென்ட் ஸ்கீம். இதிலே உங்களுக்கு என்ன பங்கு.

அடுத்து 'தூத்துக்குடியிலே உள்ள ஆல்ககாலிக் கெமிகல்ஸ் நிறுவனம் ஜப்பானிய நாட்டு இட்டாசி கம்பெனியுடன் முதலமைச்சர் முன்னிலையில் கையொப்பம் ஆனதாம். இது தான் இருபதாம் நூற்றாண்டின் இணையற்ற புரட்சித் திட்டம் இந்தத் திட்டம் கவர்னர் உரையில் உள்ளது. இதை போற்றுவோம், போற்றுவோம், போற்றுவோம்.

[முற்பகல் 11-20]

அடுத்து, கரும்புச் சக்கையில் காகிதம். இதைப் படித்த உடனே எனக்கு சீமா மீட்டரில் ஷாக் அடித்தது. பள்ளிப்பாணையத்தில் முதலமைச்சர் பேசியது நினைவுக்கு வந்து நின்றுது.

1979 பிப்ரவரி 12] [திரு. துரை முருகன்]

எப்படி போகப்போகிறதோ? காசி விஸ்வநாதா, ராமச்சந்திரா என்ன திட்டமோ எனக்குப் புரியவில்லை. அதற்கு காகிதம் எழுதியிருக்கிறீர்கள். கரும்புச் சக்கையில் இருந்து காகிதம் நாங்கள் செய்யப்போகிறோம் என்று டெல்லிக்கு எழுதியிருக்கிறீர்கள். அதை ஒரு பெரிய திட்டம் என்று கூறியிருக்கிறீர்கள்.

மொரார்ஜி தேசாய் இந்தியைப் பற்றி என்ன கடிதம் எழுதியிருக்கிறார் என்று கேட்டதற்கு, முதலமைச்சர் சொன்னார், 'காலம் வற்புறுத்தும்போது சொல்வேன்', காலம் வற்புறுத்துகிறபோது —என்று சொன்னார் (தண்ணீர் குடித்துக் கொள்கிறேன்)—காலம் வற்புறுத்துகிறபோது என்றால் எப்போது? அனைத்துக் கட்சிகளும் இந்தி எதிர்ப்பு மாநாடு நடத்துகிறார்கள். சர்வ கட்சிகளையும் சார்ந்த தலைவர்களை அழைத்து கேட்கிறார்—இந்தி திணிக்கப்படுகிறதா—ஆமாம், ஆமாம், திணிக்கப்படுகிறது என்று சொன்னார்கள். அவர்கள் சொன்னால் போதாது என்று நாவலரும் சர்வ கட்சிக் கூட்டத்தில் பேசினார். கடைசியில், ராஜா மந்திரியைப் பார்த்து, மந்திரி, நாட்டில் மழை மும்மாரி பொழிந்ததா என்று கேட்க, அவர் ஆமாம் என்று சொன்ன பிறகு தான் ராஜாவுக்கு அது தெரிந்த மாதிரி ஓ, இந்தி திணிக்கப்படுகிறதா என்று முதலமைச்சருக்கு சர்வ கட்சிக் கூட்டத்தில் தலைவர்கள் பேசிய பிறகுதான் தெரிகிறது. நாடகம் பரவாயில்லை; அதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கை எடுக்கப்படும் என்று சொல்கிறார்கள். கரும்புச் சக்கையில் காகிதம் தயாரிக்க கடிதம் எழுதினோம் என்று சொல்கிறபோது, இவற்றை ஏன் சொல்லக்கூடாது என்று நான் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இன்னொரு முக்கியமான விஷயம் எனக்குத் தெரிந்ததாக வேண்டும். இந்தச் சர்க்காரிடத்தில் எனக்கு ஆயிரம் வித்தியாசம் இருந்தாலும், அண்ணாவின் பெயரைத் தாங்கி இருக்கிறார்கள். திராவிட இயக்கத்தின் பாரம்பரியத்தில் வந்தவர்கள் கேட்கிறேன். ஒருக்கால், விட்டகுறை, தொட்ட குறை, திராவிட இயக்கத்தின் பெயரை வைத்திருக்கிறார்கள், அந்த உணர்வுகள் பட்டுப்போகாமல் இருக்கும், அந்தக் கொள்கைகளில் உறுதியாக இருப்பீர்கள் என்று நான் கேட்கிறேன். இப்போது கூட நான் அப்படித்தான் நம்புகிறேன். நான் உங்களை சந்திக்கவில்லை. இந்த அறிக்கையில் 16-வது பத்தியில் சொல்லப்பட்டு இருப்பதை அருள்கூர்ந்து படியுங்கள். அதிலே என்ன சொல்லப்பட்டு இருக்கிறது என்பதை அருள் கூர்ந்து சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். 'வேலையற்றிருப்போர் எண்ணிக்கை மிகுதியாகவும், அரசினர் வேலைவாய்ப்புகள் குறைவாகவும் உள்ள நிலையில், ஏழை எளியவர்களின் மக்களுக்கு, அதிலும் அவர்களிடையே பள்ளிகளின் வாயிற்படிகளையே கண்டறியாத குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவர்களுக்கு முன்னுரிமை தரவேண்டுமென்று அரசு விரும்புகிறது. தாழ்த்தப்பட்டோர், பின்தங்கிய வகுப்பைச் சேர்ந்தோர் ஆகியோர்க்கான சிறப்புச்

[திரு. துரை முருகன்] [1979 பிப்ரவரி 12]

சலுகைகட்கு சரிவேற்படாமல், இதனை அரசு நடைமுறைப் படுத்தும், இதன் மூலம் தலைமுறை தலைமுறையாக வாய்ப்புகளை இழந்து நிற்கும் மக்களின் புதிய தலைமுறையினர், புத்துணர்வும் புது வேகமும் பெறும் வாய்ப்பு கிடைக்க முடியும் என்று நான் கருதுகிறேன்.” என்று அதிலே சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

இதற்கு என்ன விளக்கம்? தயவு செய்து முதலமைச்சர் அவர்களோ அல்லது பதில் சொல்லப்போகிற யாராவதோ அதைச் சொல்ல வேண்டும். நான் என்ன விளக்கம் அறிய விரும்புகிறேன் என்றால், எந்தப் பிரிவினருக்கு அந்தச் சலுகையை நீங்கள் வழங்கியிருக்கிறீர்கள். அதுவும், தாழ்த்தப்பட்டோர், பின்தங்கியோருக்கு வழங்கப்பட்டு வரும் சலுகைகளில் சரிவு ஏற்படாமல்—வித்தவுட் டெட்ரிமென்ட் டு தி பேக்வார்ட் கிளாஸ் அண்டு ஷெட்யூல் காஸ்ட்ஸ் என்று போட்டு—பூவர் அண்டு இல்லிட்ரேட்டாக இருப்பவர்களுக்கு சலுகை அளிப்பதாகச் சொல்லியிருக்கிறீர்கள். தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு என்று தரப்பட்டுள்ளவைகளுக்கு சரிவு ஏற்படாமல் தருவோம் என்று சொல்கிறபோது நாங்கள் பயப்படுகிறோம். எங்கேயோ சரிவு வருகிறது என்று இந்த சர்க்காரே நினைக்கிறது. ஆகவே நான் தெரிந்து கொள்ள விரும்புவது—அந்த வகையில் யாருக்கு நீங்கள் வேலை கொடுக்கப்போகிறீர்கள், பிற்படுத்தப்பட்ட சமுதாயத்தினர், தாழ்த்தப்பட்ட சமுதாயத்தினர் ஆகியோருக்கு ஒதுக்கப்பட்டுள்ள இடங்கள் பாதிக்கப்படா வண்ணம் யாருக்கு வேலை கொடுக்கிறேன் என்று சொல்கிறீர்கள். பூவர், ஏழையாக இருக்கிறவன், இல்லிட்ரேட்—படிப்பறியாமல் இருக்கிறவன் என்று எப்படி கணக்கு எடுக்கப்போகிறீர்கள். பூவர் என்று சொல்லி சர்ட்டிபிகேட் வாங்கலாம். ஆனால், இல்லிட்ரேட் என்று சொல்லி, அதுவும் எங்கள் போர்பாதர்ஸ், முதாதையர்கள் பள்ளிக்குச் சென்றதே இல்லை என்று யாரிடம்போய் எப்படி சர்ட்டிபிகேட் வாங்கிவரமுடியும். பூவர் என்று சொல்லவேண்டுமானால், தாசில்தார் ஆபீசுக்குச் சென்று ரூ. 5, ரூ. 10 கொடுத்து சர்ட்டிபிகேட் வாங்கிவரலாம். படிக்கவே இல்லை என்று யார் சர்ட்டிபிகேட் கொடுக்க முடியும். பள்ளிவாயிற்படியே அறியாதவன், அந்தப் பக்கம் ஒதுங்கவே இல்லை என்று யார் சர்ட்டிபிகேட் கொடுக்க முடியும். அந்த வகையில் யாரை நீங்கள் கொண்டுவரப்போகிறீர்கள்? இந்த நாட்டிலே வகுப்புவாரி பிரதிநிதித்துவம்—அதாவது கம்யூனல் ஜி.ஓ. வேண்டும் என்று 50-60 ஆண்டு காலம் உழைத்த வெண் உடை வேந்தர், பனகல் ராஜா, முத்தையா முதலியார், டி. என். நாயர், நட்டேசனார் ஆகியோர் கொண்டு வந்த கம்யூனல் ஜி.ஓ.-வுக்கு சாவும்ணி அடிக்கிறீர்கள். பகிரங்கமாக நான் குற்றம் சாட்டுகிறேன். எனக்குத் தெரியும். முதலமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். இனி ஜாதியின் அடிப்படையில் வேலை இல்லை. திறமையின் அடிப்படையில் தான் வேலை தருவோம் என்று, ஹாண்டே அவர்கள் அமைப்புச் செயலாளராகவும், ஆனந்தவிடன்

1979 பிப்ரவரி 12] [திரு. துரை முருகன்]

மணியன் ஆலோசகராகவும் பக்கத்திலே வந்திருக்கிற காரணத்தால் இது நடக்கும் என நினைக்கிறேன். ஏ, திராவிட சமுதாயமே, உங்களை உயர்த்துவதற்காக வெண்தாடி 60 ஆண்டுகாலம் உழைத்து, உங்களுக்கு சமுதாய சுதந்திரம் வாங்கித்தரவேண்டும் என்பதற்காக டி. எம். நாயர் லண்டன் மாநகரம் வரையில் சென்று புரட்சிக்கொடி நாட்டி, சமுதாய சுதந்திரத்தை வாங்கித்தந்தாரே, அந்த உயர்ந்த மனிதர்களின் உணர்ச்சிகளுக்கு நீங்கள் சாவு மணி அடிக்கப்போகிறீர்கள்.

யாரைச் சொல்கிறீர்கள் என்பதை நான் பச்சையாகவே சொல்கிறேன். 'பூவர்'—ஏழை புரோகிதன், பள்ளிக்கூடத் திற்கே போய் படிக்காத ஒருவன் இருக்கிறான். அவன் ஒரு புரோகிதன். அவனுடைய மகனைக் கொண்டுவந்து, பிற்பட்ட மக்களோடு, தாழ்த்தப்பட்ட மக்களோடு நிறுத்தப்போகிறீர்கள். அது எங்கே கொண்டுவர வேண்டும்? சேர்க்கப்போகிறதே தெரியவில்லை. இதை பணிவோடு மட்டுமல்ல; உணர்ச்சியோடு எச்சரிக்க விரும்புகிறேன். எதை வேண்டுமானாலும் இழக்கலாம். ஆனால் பிற்படுத்தப்பட்ட, தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு 60 ஆண்டு காலமாக வழங்கியிருக்கிறார்களே வகுப்புவாரி அடிப்படையில் கம்யூனிஸ்ட் ஜி.ஓ.—அந்த உரிமையை எந்த பிற்பட்ட மகனும் தாழ்த்தப்பட்ட மகனும் இழக்க சம்மதிக்கமாட்டான். அப்படிப்பட்ட ஒரு நிலைமை உருவானால் இந்த நாட்டில் இரத்த ஆறு ஓடும். நாங்கள் அதை நிறைவேற்றுவோம். அது எங்களுடைய கடமை என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ளக்கூடமைப் பட்டிருக்கிறேன்.

அடுத்து இன்னொரு முக்கியமான பிரச்சனை. கோவை மாவட்டத்தை இரண்டாகப் பிரித்து ஈரோட்டை தலைமையிடமாகக்கொண்டு புதியதொரு மாவட்ட அமைப்பை உருவாக்க வேண்டும் என்பது அரசின் முடிவு என்று அறிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. 'வெல் அன்ட் குட்'. அதை வரவேற்கிறோம். ஆனால் கோவை மாவட்டத்தை இரண்டாக்கி, ஈரோட்டை தலைநகராக்குவதில் எங்களுக்கு ஒன்றும் ஆட்சேபமில்லை. முதலமைச்சர் சொன்னார். அந்த விழாவில் இது பெரியார் மாவட்டம் என்று வைக்கப்படும் என்று சொன்னார். அது பெரியார் மாவட்டம் என்று ஆகுமா அல்லது மதுரை பல்கலைக் கழகத்திற்கு காமராஜ் பல்கலைக் கழகம் என்று பெயர் சூட்டி, அதற்குப் பின்னால் யாரோ குரலெழுப்பினார்கள் என்பதற்காக மதுரை காமராஜ் பல்கலைக் கழகம்—விருதுநகர் காரர் மதுரைக்காரர் ஆகிவிட்டார்—என்று மாற்றி விட்டார்களே அதைப்போல பெரியார் மாவட்டம் என்று சொல்வதை ஈரோடு பெரியார் மாவட்டம் என்று மாற்றிவிடுவார்களோ என்ற சந்தேகம் எங்களுக்கு இருக்கிறது. அதுபற்றி இதிலே ஒன்றும் குறுப்பிடவில்லை.

[திரு. துரை முருகன்]

[1979 பிப்ரவரி 12]

கோவை மாவட்டத்தில் பெரியார் விழாவினாலே முதலமைச்சர் கூறியதைப்போல, ஈரோட்டை தலைநகராகக்கொண்டு பெரியார் மாவட்டம் செயல்பட வேண்டுமென்று நாங்கள் விரும்புகிறோம். அதோடு, ஈரோட்டில்தான் 'அய்யா' அவர்களின் இல்லம் இருக்கிறது. பெரியாரின் இருதயம் லேலூர் சி.எம்.சி. ஆஸ்பத்திரியில் இருக்கிறது. அந்த இருதயத்தைப் பெற்று, அங்கே அதை காட்சிப் பொருளாக வைக்க வேண்டும். அதை முதலமைச்சர் செய்வார் என்று எதிர்பார்க்கிறோம். நம்முடைய உறுப்பினர் ப. உ. சண்முகம் அவர்கள் இங்கே வரவில்லை. அவர்கள் ஒரு அறிகையில் சொன்னார்கள். என்மீது கோபம் இருக்கலாம். ஆனால் லேலூர் சி.எம்.சி. ஆஸ்பத்திரியில் இருக்கும் பெரியாரின் இருதயத்தை அவருடைய இல்லத்தில் காட்சிப் பொருளாக வைப்பதில் தயக்கம் இருக்காது என்று. அதை மீண்டும் கேட்பார்கள் என்று நம்புகிறேன். அய்யா அவர்களுடைய இருதயத்தைப் பார்க்க வேண்டுமென்பதில் எங்களுக்கு எல்லாம் மிகுந்த ஆசை. அந்தப் பேறு எப்போது கிடைக்கும் என்று ஏங்கிக்கொண்டிருக்கிறோம். பெரியாரின் இருதயம் அங்கே இருக்கிறதா என்று தெரியாமலோ வேண்டுமென்றோ முதலமைச்சர் சொல்லி இருப்பார். அவருக்கு நிச்சயமாக தெரிந்து இருக்கும். அது சி.எம்.சி. ஆஸ்பத்திரியில் இருக்கிறது. கேட்டால் அவர்கள் இல்லை என்றா சொல்வார்கள். ஆசியாவில் பெரிய டாக்டர்கள் எல்லாம் சொல்கிறார்கள், பெரியாருடைய இருதயம் அங்கே இல்லை என்று. அது பற்றி என்ன நடவடிக்கை எடுத்தார்கள்? திடீரென்று ஒருநாள் இதிலும் புரட்சி என்று சொல்லி, அந்த இருதயத்தைக் கைப்பற்றி விடுவார், கைப்பற்றிவிட்டோம் என்று அறிவிப்பார் என்று நினைக்கிறேன். அதற்கு முன்னாள் அமைச்சர் ப.உ.ச. அவர்கள் முயற்சி செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். முயற்சிகள் செய்தும் கிடைக்கவில்லை என்றால் அங்கே இருக்கிறதா இல்லையா என்பதைக் கண்டறிய ஒரு விசாரணைக் கமிஷன் போடுங்கள். ஏனென்றால் இப்போது விழுப்புரம் கமிஷன் முடிந்துவிட்டது. அந்த கமிஷன் நீதிபதி சதாசிவம் இருக்கிறார். அவர்தான் * * * ஆயிற்றே. அவரை வைத்து ஒரு கமிஷன் போட்டு, இதை விசாரிக்கலாம். அய்யா அவர்களின் இருதயம் அங்கே இருக்கிறதா இல்லையா என்பதை அவர் சொல்லட்டும்.

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன்: மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் வேகமாகப் பேசும்போது ஒரு வார்த்தையைக் குறிப்பிட்டார்கள். அவர்கள் * * * என்று சொன்னார்கள். அது ஏற்றதாக இருக்காது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

*மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரின் ஆணைக் கிணங்க அகற்றப்பெற்றது.

[1979 பிப்ரவரி 12]

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: அதை நடவடிக்கைக் குறிப்பிலிருந்து நீக்கிவிட வேண்டுமென்று உத்தரவிடுகிறேன்.

திரு. துரை முருகன் : நான் அதை மாற்றிக்கொள்கிறேன். மாற்றிக்கொள்வதில் எனக்கு ஆட்சேபணை இல்லை. இன்னும் ஒன்றை மட்டும் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். ஒவ்வொரு வரிக்கும் ஒரு விளக்கம் சொல்லிக் கொண்டே இருக்கலாம். அதற்கு காலம் போதாது. வழக்கம்போலவே இப்போதும் ஒரு கருத்தைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அது வழக்கமாகி விட்டது. “நிர்வாகத்திலும் பிற துறைகளுமைத்திலும் ஊழல் களையப்பட வேண்டும்” என்பதில் அரசு திடமான நம்பிக்கை கொண்டுள்ளதை மன்ற உறுப்பினர்கள் நன்கு அறிவார்கள். அரசு எடுத்து வரும் நடவடிக்கைகளின் விளைவாகவும் மன்ற உறுப்பினர்கள் ஒத்துழைப்பின் காரணமாகவும் நல்ல பலன்கள் ஏற்பட்டு வருகின்றன என்பதையும் மன்ற உறுப்பினர்கள் நன்கு அறிவார்கள்” என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். ஆம், ஆம். அறிவோம். எவ்வளவு நாளாக இதைச் சொல்லியே காலத்தை ஒட்டிக் கொண்டிருக்க முடிவு செய்திருக்கிறீர்கள் என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

எங்கள் பகுதியிலே ஒரு கோழித் திருடன் கதை உண்டு. ஒரு சமயம் அவன் ஒரு கோழியைத் திருடிவிட்டான். சொந்தக் காரர்கள் கோழியைக் காணோம் கோழியைக் காணோம் என்று சொல்லி தேடினார்கள். கோழித் திருடனும் எங்கே, எங்கே என்று சொல்லி அவர்களோடு சேர்ந்து தேடினான். கடைசியில் அவன் தலையிலே ஒட்டியிருந்த ஒரு கோழி இறகை வைத்து, அவன்தான் திருடன் என்று கண்டுபிடித்தார்கள். அதைப் போலத்தான் இன்றைக்கு ஊழல், ஊழல் என்று சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறவர்கள் நிலையும்.

ஊழல், ஊழல், சர்க்காரியா கமிஷன் என்றெல்லாம் சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறீர்கள். இங்கே கொண்டு வந்து போடுங்கள் சர்க்காரியா ரிப்போர்ட்டை. கிழி, கிழி என்று கிழித்தெறிந்து விடுகிறோம். என்ன பெரிய சர்க்காரியா கமிஷன்? இன்றைக்கு உங்களுடைய ஆட்சியிலே எவ்வளவு ஊழல்? எங்களுக்குத் தெரியாதா? கோவையிலே ஒரு மாநாடு நடத்தி னார்கள். அது வீர வணக்க மாநாடா அல்லது இந்தி எதிர்ப்பு மாநாடா என்று தெரியவில்லை.

[முற்பகல் 11.30]

முதலில் இந்தி எதிர்ப்பு மாநாடு என்று போட்டுவிட்டு பிறகு அதைக் கிழித்து எறிந்துவிட்டு இரவோடு இரவாக அதனை வீர வணக்க மாநாடு என்று எழுதி ஒட்டிவிட்டார்கள். அந்தப் பிரச்சினைக்கெல்லாம் கூட நான் போக விரும்பவில்லை. அந்த

[திரு. துரை முருகன்] [1979 பிப்ரவரி 12]

மாநாட்டிற்கு கெடுபிடி வசூல் செய்திருக்கிறார்கள். கிட்டத்தட்ட 5 இலட்ச ரூபாய் வசூல் பண்ணியிருக்கிறார்கள். ஒரு லாட்டரிச்சீட்டுக் கடைக்காரரிடம் இருந்து 5 ஆயிரம் ரூபாய் கேட்கிறார்கள். அவர் கொடுக்க மறுத்ததால் அவருக்கு வெளி மாநிலச் சீட்டுக்களை விற்கின்ற லைசென்சு ரத்து செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அவர் சிறு குழந்தைகளை வேலைக்கு அமர்த்தினார் என்ற குற்றம் சாட்டப்பட்டு அவரது லைசென்சு ரத்து செய்யப்பட்டிருக்கிறது. ஆக கிட்டத்தட்ட 5 இலட்ச ரூபாய் வசூல் செய்திருக்கிறார்கள். பஸ் முதலாளிகளிடம் இருந்து ஒன்றரைக் கோடி ரூபாய் வாங்கியாகிவிட்டது. அடுத்து தியேட்டர் முதலாளிகளிடமிருந்து 25 லட்ச ரூபாய் வாங்கிவிட்டார்கள். வட்டிக்கடைக்காரர்களிடமிருந்து 17 இலட்ச ரூபாய் வாங்கிவிட்டார்கள்.

அடுத்து

இப்படியெல்லாம் நடந்திருக்கிறது.

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன்: மாண்புமிகு துணைத் தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் பேசும் போது அங்கே வாங்கினார்கள், அவரிடம் வாங்கினார்கள் என்றெல்லாம் அடுக்கிக் கொண்டே போகிறார்கள். அது எந்த வகையிலே பொருத்தம் என்பதை நான் அறிய விரும்புகிறேன். எங்கோ ஒரு லாட்டரிக்கடை பற்றியெல்லாம் சொன்னார்கள். அதனைக் குறிப்பிட்டுச் சொல்வாரேயானால் அதிலே பொருத்தம் இருக்கிறது. அது மட்டுமல்லாமல் அங்கிருந்து பேசுபவர்கள் இவ்வளவு வாங்கினார்கள் என்று சொல்வது அதேபோல் இங்கிருந்து பேசுகின்றவர்கள் அப்படி இல்லை என்று மறுத்துச் சொல்லுகின்ற நிலையும் மன்றத்தின் மரபுக்கு ஏற்றதுதானா என்பதை துணைத் தலைவர் அவர்கள் சொல்ல வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : இந்தமாதிரி குறிப்பிட்டு ஏதேனும் குற்றச்சாட்டுகள் சொல்வதாக இருந்தால் என்னிடம் முன் அனுமதி பெற்ற பிறகுதான் சொல்ல வேண்டும். அடுத்து

என்றெல்லாம் சொல்வது முறையானதல்ல. ஆகவே அதுபற்றி

அவைக் குறிப்பிலிருந்து நீக்கவேண்டுமென்று உத்தரவிடுகின்றேன்.

* மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப்பெற்றது.

1979 பிப்ரவரி 12]

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : துணைத் தலைவரவர்களே, அது மட்டுமல்ல. பஸ் முதலாளிகளிடம் கேட்டார்கள், வாங்கினார்கள் என்றெல்லாம் அடுக்கிக் கொண்டேபோனார்களே அதற்கும் சேர்த்துத்தான் சொன்னேன்.

திரு. துரை முருகன் : துணைத் தலைவரவர்களே, பஸ் முதலாளிகளிடம் இத்தனை இலட்சம் கேட்டார்கள், வாங்கினார்கள் என்றுதான் சொன்னேன். அது எப்படி முறையில்லை என்று எனக்குத் தெரியவில்லை. நீங்கள் அதையெல்லாம் நீக்கப்போகிறேன் என்று சொல்லப் போகிறீர்கள். ஆனால் நான் அதற்கு பொறுப்பு ஏற்றுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : அவர் பெயர் குறிப்பிட்டுச் சொன்னதை எல்லாம்

நீக்க வேண்டும் என்று உத்தரவிடுகிறேன்.

மற்றபடி அவர்கள் பேசியதற்கெல்லாம் அமைச்சரவர்கள் பதில் பேசும்போது மறுப்பு தெரிவித்துக் கொள்ளலாம்.

திரு. துரை முருகன் : ஊழலை ஒழிப்போம் ஊழலை ஒழிப்போம் என்றெல்லாம் பேசுகிறார்கள். திருச்சியிலே ஒரு பெரிய நிகழ்ச்சியிலே லட்சக்கணக்கில் பணம் வாங்கியிருக்கிறார்கள். ஒரு நடன நிகழ்ச்சி. அது இதுவரை என்றெல்லாம் பணம் வசூலிக்கிறார்கள் நீங்கள் ஊழலை ஒழிக்கப்போகிறேன் என்று சொல்லுகிறீர்கள். நான் முக்கியமாக ஒன்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். நிதியமைச்சர் அவர்களும் இங்கே வந்திருக்கிறார்கள். எனக்கு ரொம்பவும் மகிழ்ச்சி. அவர்கள் ரிசர்வ் பாங்க், சென்ட்ரல் பாங்க் பற்றி எல்லாம் நன்கு தெரிந்தவர்கள். ஜெயலலிதா என்பவர் ஒரு நடிகை. அவர் அமெரிக்காவிற்கு போய்விட்டு வந்தார்கள். அமெரிக்கா போய்விட்டு வருவதற்கு அவர் பேஷன்ட் என்ற முறையில் செலவிட்ட தொகை எவ்வளவு என்றால் கிட்டத்தட்ட 10 ஆயிரம் டாலர்கள் அதாவது 80 ஆயிரம் ரூபாய் ரிசர்வ் பாங்க் கொடுத்தது.

கொடுப்பது ரிசர்வ் பாங்க், ரிசர்வ் பாங்க் பற்றி நாங்கள் சொல்லலாமா என்று கேட்பார்கள். கொடுத்திருப்பது சென்ட்ரல் கோவார்டேட்டிவ் பாங்கா, ரிசர்வ் பாங்க் கொடுத்திருக்கிறார்கள், அதைப்பற்றி நாங்கள் எப்படிச் சொல்வது என்று கேட்கலாம். சென்ட்ரல் கவர்ன்மென்ட், ரிசர்வ் பாங்க் தருகிறார்கள் என்று சொல்லலாம். நான் சொல்லுவது என்னவென்றால், இந்த அம்மாவிற்கு பெரிய வியாதி, இந்த வியாதியை தமிழ்நாட்டிலோ அல்லது இந்தியாவிலேயோ குணப்படுத்த முடியாது; வெளிநாட்டுக்குப் போனால்தான் இந்த அம்மையார் பிழைப்பார்கள் என்ற நிலைமை இருந்து ஒரு சர்ட்டிபிகேட்

* மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப் பெற்றது.

[திரு. துரை முருகன்] [1979 பிப்ரவரி 12]

கொடுக்கப்பட்டால்தான் அந்தப் பணத்தை அவர்கள் தருவார்கள் என்று நான் அறிந்த வரையில் அறிகிறேன். அந்த அம்மையாருக்கு ஒரு வியாதி இருக்கிறது, அதை தமிழ்நாட்டிலோ அல்லது இந்தியாவிலேயோ குணப்படுத்த முடியாது, ஆகவே

மாண்புமிகு திரு. கி. மனோகரன் : மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த அவையில் இல்லாத ஒருவரைப் பற்றி நல்லெண்ணத்தோடோ அல்லது செய்திகளை தெரிய வேண்டும் என்ற நல்ல நோக்கத்தோடோ பேசுவதைக் குறைத்துக்கொண்டு தயவு செய்து அவர்கள் உள்ளத்தைப் புண்படுத்த வேண்டாம் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். ஏனென்றால் அவர்கள் நீங்கள் இங்கே எழுப்புகிற கேள்விகளுக்கு பதில் சொல்வது முடியாது, அவர்கள் இந்த அவையின் உறுப்பினர் அல்ல. இந்த முறைகளை எல்லாம் தெரிந்த துரை முருகன் அவர்களுக்கு இன்னும் ஒரு வேண்டுகோள். தயவு செய்து சகட்டுமேனிக்கு குற்றச்சாட்டுகளை அள்ளி வீசாமல் பொறுப்போடு ஒன்று, இரண்டு, மூன்று என்று, ஆதாரங்களோடு அவர்கள் பேசுவார்களே யானால் அவர்களது பேச்சு சிறப்பாக இருக்கும், அவர்களின் பணியும் சிறக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்வதோடு மூன்றாவது வேண்டுகோள் கொஞ்சம் உடல் நலத்தையும் பேணிப் பாதுகாத்துக் கொள்ளத்தக்க அளவிற்கு அவர்கள் கொஞ்சம் உணர்ச்சிவசப்படாமல் பேசமாறு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திரு. துரை முருகன் : மதிப்பிற்குரிய நிதி அமைச்சர் அவர்கள் என்மீது பொழிகிற அன்பிற்கு நன்றி. நான் கேட்டுக் கொள்ள விரும்புவது என்னவெனில், அந்த நடிக்கைக்கு வியாதி என்றும் அந்த வியாதியை தமிழ்நாட்டிலோ அல்லது இந்தியாவிலோ குணப்படுத்த முடியாது, வெளிநாடு போனால்தான் குணப்படுத்த முடியும் என்று ஒரு டாக்டர் சர்ட்டிபிகேட் கொடுக்கப்பட்டதா? அப்படி கொடுக்கப்பட்டது என்றால் அப்படிக் கொடுத்தவர் தமிழ்நாடு அரசின் உயர்தர அதிகாரியா, அந்த அதிகாரிதான் டி. எச். எஸ்.-யா? அந்த அதிகாரிக்கு முதல் அமைச்சர் அவர்கள் போன் செய்து சொன்னாரா? அப்படிச் சொன்னதின் பேரில்தான் கொடுக்கப்பட்டதா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன். இப்படி நடக்கவில்லை என்றால், அப்படி ஒரு சர்ட்டிபிகேட் கொடுக்கப்பட்டிருக்குமானால் இல்லாத வியாதிக்கு கொடுத்த ஒரு சர்ட்டிபிகேட், பொய் சர்ட்டிபிகேட் கொடுத்திருந்தால் நாம் எல்லோரும் அல்ல, மத்திய அரசு மட்டுமல்ல ரிசர்வ் பாங்கையே ஏமாற்றி 10,000 டாலர் தருவதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை இந்த அரசு செய்திருக்கிறதா என்று அறிய விரும்புகிறேன். இன்னொன்று. நமது முதலமைச்சர் அவர்கள் வெளிநாடுகளுக்குச் சென்றுவிட்டு வந்தார்கள். மகிழ்ச்சி. தமிழர்கள் பெருமை பாடெல்லாம் உயரவேண்டும் என்று போய்விட்டு வந்தார்கள். போகட்டும். நான் சொல்லுவது என்னவென்றால், முதல் அமைச்சர் அவர்களிடம் ஒரு

நிருபர் கேட்டதார்த், நீங்கள் வெளிநாடு போகிறீர்களே, நீங்கள் மருத்துவத்திற்காகப் போகிறீர்களா என்று. அப்படி அந்த நிருபர் கேட்டபோது அதற்கு முதலமைச்சர் அவர்கள் என்ன சொன்னார்கள்? எனக்கா மருத்துவச்செலவு... . கான்ஸர் என்றா சொல்கிறார்கள், சொல்லுகிறவர்கள் தான் இன்றைக்கு ஆஸ்பத்திரிக்குப் போய் படுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்றார். முதல்வர்க்கு அனுமதி கொடுக்கும் போது ரிசர்வ் பாங்க் என்ன எழுதியிருக்கிறது? அதிலே அவர்கள் வைத்தியச் செலவிற்கு என்று, அவர்கள் வைத்தியம் செய்து கொள்ளப் போகிறார்கள் என்று எழுதியிருக்கிறது. ஒருக்கால் முதலமைச்சர் அவர்கள் வைத்தியத்திற்கு என்று செல்லாமல், வைத்தியச் செலவிற்கு என்று இல்லாமல் வாங்கியிருந்தால் ஒன்று செய்திருக்கலாம், ஏரோட்ரோமிற்கு வந்தவுடன் பணத்தை ரிட்டேர்ன் செய்திருக்கலாம். வைத்தியச் செலவிற்கு என்று வாங்கிவிட்டு மக்களிடம் சொல்லுகிறபோது வைத்தியமா, எனக்கா, அப்படிச் சொன்னவர்தான் ஆஸ்பத்திரிக்குப் போனார் என்றால் அந்த சர்ட்டிபிகேட்டைக் கையி வைத்துக் கொண்டு முதல் அமைச்சர் அவர்கள், அவ்வளவு பெரியவர் இவ்வளவு பெரிய உண்மைக்கு மாறானதைச் சொல்கிறதா, அதைத் தெளிவுபடுத்த வேண்டும். இன்னும் ஒன்று. டெல்லியில் ஒரு அதிகாரியை நீங்கள் போட்டிருக்கிறீர்கள். அவர் பெயரைச் சொல்லலாம் அல்லவா, ராஜாராம். அவர் இந்திய சர்க்காருக்கும் மாநில சர்க்காருக்கும் இடையே உள்ள ஒரு இணைப்புப் பாலம். ஏற்கனவே ஒரு ஐ.ஏ.எஸ். ஆபீசரைப் போட்டிருக்கிறார்கள். இவரையும் போட்டிருக்கிறார்கள். இவருக்கு என்ன வேலை, என்ன சம்பளம் என்று தெரியவில்லை. அவருக்கு அங்கே வேலை, இங்கே பங்களா, அங்கே, இங்கே கார் சவாரி. அவருக்கு போய் வர உ. ஏ. ஒரு அவசரக் கேள்வி போட்டிருக்கிறேன், அதற்காகும் செலவு எவ்வளவு என்று. குருடி தண்ணீருக்குப் போனால் கூட எட்டு பேர்களுக்கு வேலை கெட்டது என்பார்கள். அந்த அதிகாரிக்கும் சம்பளம், ராஜாராமிற்கும் சம்பளம். அவருக்கும் வீடு, இவருக்கும் அலவன்ஸ், இவருக்கு போய் வரப் பேன் பேர் என்றால், இவர் என்ன சாதித்திருக்கிறார்? இங்கிருந்து என்.டி.ஸி. மீட்டிங்கு திரு. இராமச்சந்திரன் அவர்கள் போகிறார்கள். நிதி அமைச்சருக்கு உடல் நலம் சரியில்லை என்பதால் அவர்கள் போகவில்லை.

ஒரு பொறுப்புள்ள பத்திரிகை ** * * *

நான் சொல்ல விரும்புவது.....

* * மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரின் ஆணைக்
கிணங்க அகற்றப்பெற்றது.

[1979 பிப்ரவரி 12]

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : நீங்கள் * * பத்திரிகையில் வந்த செய்தி என்று குறிப்பிட்ட பகுதிகள் அத் தனையையும் சபைக் குறிப்பிலிருந்து நீக்கும்படியாக உத்தர விடுகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. கி. மனோகரன் : இப்படி பத்திரிகைகளை படித்துக் காட்டுவதற்கு முன்பு....

திரு. துரை முருகன் : நான் பத்திரிகைகளை படித்துக் காட்டவில்லையே....

மாண்புமிகு திரு. கி. மனோகரன் : சரி, பத்திரிகைகளில் வந்திருக்கிற செய்திகளை வெளியிடுவதற்கு முன்பு அவைத் தலைவரின் அனுமதியைப் பெற்றுக்கொள்ளவேண்டும் என்பது இந்த அவையின் மரபாக இருந்துவந்திருக்கிறது என்பதை மறந்து விடக்கூடாது என்பதை மாண்புமிகு துரைமுருகன் அவர்களுக்கு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். ஆகவே மாண்புமிகு உதவி சபாநாயகர் அவர்கள் அளித்த தீர்ப்பு மிகவும் நியாயமான தீர்ப்பு என்பதையும் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

திரு. துரை முருகன் : அவை முன்னவர் அவர்கள் பத்திரிகையைப் படித்ததாகச் சொன்னார்கள், படிக்கவில்லை. பத்திரிகையின் பெயரைத்தான் சொன்னேன். பத்திரிகையை நான் காட்டவும் இல்லை. கையில் வைத்திருக்கிறேன் அவ்வளவுதான், ஏன் இதைக் குறிப்பிட்டேன் என்றால், அரசாங்கத்திலிருந்து சம்பளம் வாங்கிக் கொண்டிருக்கிறார் ஆகவே அவரைப்பற்றி வந்திருக்கின்ற செய்தியைத்தான் சொன்னேன். நான் பத்திரிகையை கையில் வைத்துக்கொண்டிருக்கிறேன் என்றால் எத்தனையோ பத்திரிகைகளை வைத்துக்கொண்டிருக்கிறேன், சினிமா பாட்டுப் புத்தகம் கூட வைத்துக்கொண்டு இருக்கிறேன். பத்திரிகையிலுள்ள செய்தியைத்தான் சொன்னேனே தவிர பத்திரிகையைக் காட்டவில்லை.

மாண்புமிகு திரு. கி. மனோகரன் : மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் பத்திரிகையைக் காட்டியதோடு மட்டுமல்லாமல், அந்தப் பத்திரிகையைப் பற்றியும், அதன் ஆசிரியரின் மரியாதையைப் பற்றியும் எடுத்துச் சொல்லி, அந்தப் பத்திரிகையில் வந்த செய்தியைப் பற்றியும் சொல்லிவிட்டு, நான் அப்படி பத்திரிகையைக் காட்டவில்லை என்று இப்போது அவர்கள், தான் செய்யாததைப் போல் சொல்வது—அவருடைய திறமையை நான் பாராட்டுகிறேன்—ஆனால் அந்தத் திறமை வேறு நல்ல காரியங்களுக்குப் பயன்பட வேண்டும் என்பதுதான் எனது விருப்பம்.

* மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரின் ஆணைக் கிணங்க அகற்றப்பெற்றது.

1979 பிப்ரவரி 12]

திரு. துரை முருகன் : இப்படி ஒரு செய்தி வந்திருக்கிறது, இதை அவரும் மறுக்கவில்லை. அரசாங்கமும் மறுத்து எவ்வித அறிக்கையும் வெளியிடவில்லை. இப்படி வெளியிட்டதற்கு வக்கீல் நோட்டீசும் வரவில்லை. ஆகவேதான் நான் குற்றஞ் சாட்டுகிறேன்.... * * * *

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : ஏற்கனவே அவை முன்னவர் சொன்னதுபோல் இப்படிப்பட்ட குற்றச் சாட்டுகளைச் சொல்லும்போது, பத்திரிகைகளிலுள்ள செய்திகளைச் சொல்லும்போது அல்லது வாசிக்கும்போது என்னிடம் கேட்டிருக்கவேண்டும்....

திரு. துரை முருகன் : நான் வாசிக்கவில்லையே....

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : வாசித்தாலும் சரி, அல்லது, மனப்பாடம் செய்து கொண்டு சொன்னாலும் ஒன்றுதான். நீங்கள் பத்திரிகையைக் காட்டித்தான் பேசினீர்கள். ஆகவே ராஜாராம் பற்றியும் அதன் தொடர்பாக * * * * பேசிய அத்தனை குறிப்புகளையும் நீக்கும்படி உத்தரவிடுகின்றேன். * * * ராஜாராம் பற்றி தனியாகக் கூறியவைகள் வேண்டுமானால் இருக்கலாம் * * *

திரு. துரை முருகன் : துணைச்சபாநாயகர் அவர்களே, நான் பத்திரிகையை காட்டவில்லை. கையில்தான் வைத்திருந்தேன் * * * * என்று சொன்னால் அதற்காக ஏன் இவர்கள் பயப்படுகிறார்கள் * * * * என்று தெரிகிறது, அல்லது சொல்லப்படுகிறது என்றெல்லாம் செய்திகள் வருகின்ற நேரத்தில் * * * * ஏன் நினைக்கக் கூடாது? இதற்கு இந்த சர்க்கார் உடந்தையாக இருந்திருக்க வேண்டும்.....

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : நீங்கள் மீண்டும் வேறுவிதமாகத்தான் பேசிக்கொண்டேயிருக்கிறீர்கள், இப்படிப் பேசிக்கொண்டிருந்தால் என்னால் இதை அனுமதிக்க முடியாது. மீண்டும் சொல்லுகிறேன். பத்திரிகை * * * * இவைகளை எல்லாம் நீக்கும்படி உத்தரவிடுகிறேன்.

திரு. துரை முருகன் : நான் சும்மா சொல்லவில்லை. அரசாங்கத்தின் பணத்தை அவர் சம்பளமாகப் பெறுகிறார். இவர் வாங்குகின்ற பணம் யார் வீட்டுப்பணம், யார் அப்பன் வீட்டுப் பணம், இவருக்கு அரசாங்கச் சம்பளம், பங்களா, கார்.....

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : நீங்கள் இதை விட்டுவிட்டு, வேறு விஷயங்களைப் பேசுங்கள் * * * சம்பந்தப் பட்ட விஷயங்களை குறிப்பிலிருந்து நீக்க உத்தரவிடுகிறேன்.

* மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப்பெற்றது.

[1979 பிப்ரவரி 12]

திரு. துரை முத்துசாமி : மாண்புமிகு துணைத்

தலைவர் அவர்களே, உறுப்பினர் திரு. துரை முருகன் அவர்கள் பேசுகின்றபோது, நான் இந்த அரசின் மீது சாட்டியுள்ள குற்றச்சாட்டுகளுக்கு பொறுப்பேற்கிறேன் என்று சொல்லுகிற போது, அதை ஏற்பதற்கு என்ன தடை இருக்கிறது என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : அவர் அரசின் மீது குற்றம் சாட்டவில்லை. * * * என்றுதான் சொன்னார். அதற்கு அவர் பொறுப்பேற்கிறேன் என்று சொன்னால், அதை நான் ஒத்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. துரை முருகன் : இன்னொரு முக்கியமான விஷயம். அரசாங்கத்திலே சம்பளம் வாங்கிக் கொண்டிருக்கிற அவரைப் பற்றி, மத்திய சர்க்காருக்கும் மாநில அரசாங்கத்திற்கும் இடையே நல்லெண்ண தூதுவராக பணியாற்றும் அவரைப் பற்றி அதாவது மேலவை உறுப்பினர் ஒருவர் நடத்தும் பத்திரிகையிலே இப்படியெல்லாம் எழுதப்பட்டிருக்கிறது. இதுவரையில் அவரும் மறுக்கவில்லை, தனிப்பட்ட வகையில். இந்தச் சர்க்காரும் மறுக்கவில்லை.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : சாரி, தயவு செய்து அமருங்கள். பத்திரிகையிலே இப்படியெல்லாம் செய்தி வந்திருக்கலாம். இந்த * * * அவர் காட்டிய பத்திரிகைச் செய்திகளையும் சபைக் குறிப்பிலே இருந்து நீச்சும்படி உத்தரவிடுகிறேன்.

திரு. துரை முருகன் : நான் பத்திரிகையைப் பார்த்துப் படிக்கவில்லை.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : நான் * * பத்திரிகையை தாங்கள் கையில் வைத்துக் கொண்டிருப்பதைப் பார்த்தேனே. எனவே, நீங்கள் தொடர்ந்து இப்படிப் பேசினால், அடுத்து மாண்புமிகு உறுப்பினர் சௌந்திரராசன் அவர்கள் பேசுவார்.

திரு. துரை முருகன் : ஒன்றே ஒன்று, முக்கியமான விஷயம். அதைச் சொல்லி முடித்துவிடுகிறேன். இதேபோன்றுதான் சட்டம் ஒழுங்கைப் பற்றி இங்கே நண்பர்கள் பேசினார்கள். நாட்டிலே என்ன நடக்கிறது என்று சொன்னால், எதிர்க் கட்சிக்

* மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரின் ஆணைக் கிணங்க அகற்றப்பெற்றது.

1979 பிப்ரவரி 12]

[திரு. துரை முருகன்]

தலைவர் அவர்கள் காரிலே போகின்றபோது, உளியால் தாக்கப் படுகின்றார். ஆனால், இந்த சர்க்கார் அதற்கும் ஒரு திட்டம் தீட்டுகின்றது. அப்படி அந்த உளியை வீசியவனுக்கு மூளைக் கோளாறாக இருக்கலாம் என்று சொல்லுகிறது. அவனுக்கு மூளைக் கோளாறா அல்லது இந்த சி.ஐ.டி. டிபார்ட்மெண்டு இருக்கிறதே, அதிலே உள்ளவர்களுக்கு மூளைக் கோளாறா என்று தெரியவில்லை. என்ன அக்கிரமம். யார் என்ன செய்தாலும், அதற்குத் தகுந்த நடவடிக்கைகள் எடுப்பதில்லை. ஏதாவது காரணங்கள் கூறப்படுகின்றது. இதேபோல் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்களது இல்லம் தாக்கப்பட்டபோது, போலீசார் நான்கு பேர்களை கைது செய்தார்கள். ஒருவர் அந்தப் பகுதி செயலாளர்; மற்றொருவர் தலைவர், மற்றச் செயலாளர்; இன்னொருவர் தி.மு.க. உறுப்பினர் என்று சொல்லி, அவர்கள் மீதே வழக்கு தொடர்ந்தார்கள். உண்மையிலே நான் மிகவும் வருத்தப்படுகிறேன். உரிய நடவடிக்கைகளை எடுத்தோம் என்று எடுத்துச் சொல்வதற்கு வக்கில்லாத இந்த சர்க்கார், ஏதாவது ஒரு காரணத்தை எடுத்துச் சொல்லுகிறது. பைத்தியக்காரனாக இருக்கலாம் என்று சொல்லுவது வேடிக்கையாகவும், வேதனையாகவும் இருக்கிறது.

[மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் தலைமை]

இன்னொன்றையும் சொல்ல விரும்புகிறேன். இதேபோன்று நம் தானைத் தலைவர், எதிர்க்கட்சித் தலைவர் என்கின்ற முறையிலே அவருக்கு பாதுகாப்பு அளிப்பதற்காக செக்யூரிடி என்று சொல்லி, இன்றைக்கு ஒரு போலீசை அனுப்பியிருக்கிறது. தி.மு.க. சார்பிலே இந்தப் பாதுகாப்பு தேவையில்லை என்று சொல்லி, இந்த சர்க்காரை திருப்பி எடுத்துக் கொள்ளும்படி சொல்லியிருக்கிறது. எங்கள் தானைத் தலைவரைக் காப்பாற்றுவதற்கு இந்த நாட்டிலே லட்சோப லட்சம் இளைஞர்கள் இருக்கிறார்கள், இந்த சர்க்காரின் போலீஸ் பாதுகாப்பு தேவையில்லை என்று சொல்லிக் கொள்வதோடு, எங்கள் தானைத் தலைவரின் மேல் ஒரு சிறு துரும்பு விழுந்தாலும், பலபல தலைகள் அவரின் பாதத்திலே வந்து விழும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. கே. சௌந்திரராசன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த பிப்ரவரி 9 ஆம் தேதி, இந்த மன்றத்தில் ஆளுநர் அவர்கள் ஆற்றிய உரைக்கு நன்றி தெரிவிக்கும் வகையில் அருமை உறுப்பினர் மாண்புமிகு முத்தையா அவர்கள் முன்மொழிந்த தீர்மானத்தை, வழிமொழிகின்ற வகையிலே நான் சில கருத்துக்களை உங்கள் முன்னால் வைக்கிறேன்.

இன்றைய தினம் ஆளுநர் அவர்கள் உரையின்மீது பேசுகின்ற சூழ்நிலையில் நம்முடைய மதிப்பிற்குரிய உறுப்பினர் திரு. துரை முருகன் அவர்கள் இந்த நாட்டிலே எந்த அளவிற்கு

[திரு. கே. செளந்திரராமன்] [1979 பிப்ரவரி 12]

சூழ்நிலை இருக்கிறது என்பதை எடுத்துச் சொல்லுகின்ற நேரத்தில் இந்த ஆளுநர் அவர்கள் உரையை படிக்கின்ற நேரத்தில் 'நான் ஒரு பைத்தியக்காரன் என்று' குறிப்பிட்டார்கள்,

[முற்பகல் 11.50]

உள்ளபடியே அவர் படிக்கின்றபோது பைத்தியக்காரராக இருந்து படித்தாரா அல்லது உறுப்பினராக இருந்து படித்தாரா என்று சந்தேகப்படுகிற வகையில் இன்றைய தினம் அவருடைய பேச்சு இங்கே அமைந்திருக்கிறது என்பதை முதலில் தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

ஆளுநர் உரை என்று கடந்த காலத்தில் ஒவ்வொரு ஆண்டும் அளிக்கிறபோது அந்த உரையிலே, இருக்கின்ற அரசினுடைய இலட்சியங்களும் கொள்கைகளுந்தான் இருக்குமே தவிர அதிலே புள்ளி விவரங்கள் இருக்கவேண்டும், ஒவ்வொன்றும் விரிவாக இருக்கவேண்டுமென்று யாராவது கருதினால் அதுசரியல்ல. இதற்கு முன்னால் நடைமுறையில் எவ்வாறு இருந்தது என்று கேட்டுக் கொள்வது என்னுடைய தலையாய கடமை என்று கருதுகிறேன்.

அதைப் பற்றி பேசுகிற நேரத்தில் அது சர்வரோக சஞ்சீவினியா என்று மாண்புமிகு துரை முருகன் அவர்கள் கேட்டார்கள். இன்றைய தினம் சர்வரோக சஞ்சீவினியாக ஆளுநர் உரை இருக்கவேண்டுமென்று அவர் கருதியிருந்தால் கடந்த காலத்தில் இருந்த உரைகளைத் தயவுசெய்து அவர்கள் மீண்டும் எடுத்துப் பார்ப்பார்களேயானால் அவை சர்வரோக சஞ்சீவினியாக இருந்திருக்கின்றனவா என்பதைப் புரிந்து கொள்ள முடியும்.

இந்த நாட்டில் இன்று எந்த அளவுக்கு வறுமையும் இல்லாமையும், வேலையில்லாத திண்டாட்டமும் இருக்கின்றன என்பது தெரியும், அந்த ஏழை எளியவர்களுக்கு நல்வாழ்வு வழங்கப் பட்டிருக்குமானால் இன்று இந்த நிலை இருக்காது. இவர்கள் அன்று அளித்த சர்வரோக சஞ்சீவினி அந்த ஏழை எளியவர்களுக்குக் கிடைக்கவில்லையோ என்னவோ தெரியவில்லை என்ற உணர்வு இங்கே இருக்கின்ற அத்தனை பேருக்கும் ஏற்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறது.

இப்போது ஆளுநர் உரையிலே என்ன இருக்கவேண்டுமோ தெளிவாக இருக்கிறது. ஏழை எளியவர்கள் வாழ்வு வளமாக்கப்பட வேண்டும் என்பதற்கான லட்சியக் கோடுகள் அதிலே தெளிவாக எடுத்துக் கூறப்பட்டிருக்கின்றன. கடந்த காலத்தில் 1967-ல் இருந்து கவர்னர் பெருமானுடைய உரைகளைத் திரும்பத் திரும்பப் பார்க்கிறபோது அந்தப் பக்கங்களில் பெரும்பகுதியான பக்கங்கள் நாட்டில் உணவு நிலைமைகளைச் சீர்திருத்தவும், விவசாயத்தைப் பெருக்கவும் என்ன திட்டங்கள் என்பதைத்தான் கொண்டிருக்குமே தவிர வேறு ஒன்றும் இல்லை என்பதைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

1979 பிப்ரவரி 12] [திரு. கே. சௌந்திரராசன்]

இன்றைய தினம் இருக்கிற இந்த அரசு அமைந்தபின்னால் தான் உணவு நிலைமை நாட்டில் மிக நல்ல வகையில் அமைந்திருக்கிறது. இயற்கைச் சூழ்நிலை ஒத்துழைத்தும், அரசினுடைய திட்டங்களும், கள்ள வானிகம் பெருக முடியாத சூழ்நிலைக்கு உட்படுத்தப்பட்டிருக்கும் காரணத்தாலும் உணவு நிலைமை தெளிவாக இருக்கும் காரணத்தால் இந்த உரையிலே சுருக்கமாக அதைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டுவிட்டு பல்வேறு மற்றத் திட்டங்களைப் பற்றித் தெளிவாகக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள்.

அந்த உரையிலே கூட, இங்கே இருக்கும் விவசாயிகளுக்கு எந்த அளவுக்கு உற்பத்திச் செலவு அதிகமாகிறது என்பதை மத்திய சர்க்காருக்குச் சட்டிக் காட்டி அவர்களுடைய உற்பத்திப் பொருளுக்கு நிர்ணயித்திருக்கிற விலை போதாது என்ற முறையில் எந்த அளவுக்கு மத்திய சர்க்காரைக் கண்டித்திருக்கிறோம் என்பதைத் தெளிவாகக் கூறியிருக்கிறார்கள். ஒரு மாநில சர்க்கார் எந்த அளவுக்கு மாநில சர்க்காரின் கொள்கைகளையும், லட்சியங்களையும் மாநிலத்தின் வளர்ச்சிக்கு ஏற்ற வகையில் நடைமுறைப் படுத்த முடியாமல் இருக்கிறது, மத்திய சர்க்கார் எப்படி தடையாக இருக்கிறது என்பதை உள்ளபடியே இந்தச் சர்க்கார் எந்த அளவுக்கு தைரியத்தோடு திறமையாக மத்திய சர்க்காருக்கு எடுத்துக் கூறியிருக்கிறது என்பதை இங்கே இருக்கிற உறுப்பினர்கள் பாராட்டுவார்கள் என்று கருதுகிறேன்.

ஆனால் இதற்கு மாறாக தாங்கள் எதைச் சொல்ல வேண்டுமென்று கருதினார்களோ அதைச் சொல்வதற்காக லட்சியங்களையும், கொள்கைகளையும் தூக்கி எறிந்து விட்டு குற்றச் சாட்டுகளைக் கூறியிருக்கிறார்கள். ஆளுநர் உரையிலே குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிற பல்வேறுவிஷயங்களைப் பற்றிப் பேசாமல், உற்பத்திப் பெருக்கத்திற்காக மின்சாரத் துறையில் ஆற்ற இருக்கும் திட்டங்கள், எதிர்காலத்தில் ஏற்றுக் கொள்ள இருக்கும் திட்டங்கள் இவைகளைப் பற்றியொல்லாம் குறிப்பிடாமல் பொதுவான முறையில் பேசியது வருந்தத்தக்கது என்று குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

அடுத்து, திராவிட சமுதாயத்திற்காக தந்தை பெரியார் அவர்களும், பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களும் கடந்த 60 ஆண்டுக் காலத்தில் பாடுபட்டு வாங்கித் தந்த வகுப்புவாரிப் பிரதிநிதித்துவத்தைக் கூட இந்தச் சர்க்கார் புறக்கணித்து விட்டது என்பது போன்ற ஒரு மாயையை உருவாக்கி உறுப்பினர் துறை முருகன் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். நான் மெத்த வருத்தப்படுகிறேன். பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் வழியிலும், மதிப்பிற்குரிய தந்தை பெரியார் அவர்கள் வழியிலும் இன்றைய தினம் புரட்சித் தலைவர் எம். ஜி. ஆர். அவர்கள் இந்த ஆட்சியை நடத்தி வருகிறார்கள் என்பதில் எங்களைப் போன்ற உறுப்பினர்களுக்கு திராவிடப் பாரம்பரியத்தில் வந்தவர்களுக்கு சந்தேகம் கிடையாது என்று தெளிவாகச் சொல்லிக் கொள்

[திரு. கே. சௌந்திரராசன்] [1979 பிப்ரவரி 12]

கிறேன். எந்த இடத்தில் வகுப்பு வாரிப் பிரதிநிதித்துவம் பறக்கணிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று தெளிவாகக் குறிப்பிட்டுச் சொல்வார்களானால் நிச்சயம் அதற்கான பரிகாரத்தை அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத் தலைவர் பரட்சித் தலைவர் எடுப்பதற்கு எந்த நேரத்திலும் தயங்கமாட்டார்கள் என்பதையும் நான் தெளிவாகச் சொல்லிக் கொண்டு ஏதோ திராவிடப் பாரம்பரியத்திற்கு தாங்கள் தான் சொந்தக் காரர்கள், இந்த நாட்டில் தங்களை விட்டால் யாரும் இல்லை என்ற மாயையை உருவாக்க வேண்டாம் என்று மதிப்பிற்குரிய உறுப்பினர் துரை முருகன் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். நான் அந்த வாதத்தைக் கடுமையாக மறுக்கக் கடமை பட்டு இருக்கிறேன். 13 ஆயிரத்துக்கும் மேற்பட்ட கடைகளை சிவில் சப்ளைஸ் டிபார்ட்மெண்டிலிருந்து அதன் மூலமாக திறந்திருக்கிற நேரத்திலே துரை முருகன் அவர்கள் சுமைதாங்கி என்ற ஊரிலே அந்தக் கடையிலே சோப்பு, சீப்பு, கண்ணாடி தான் இருந்ததாகக் குறிப்பிட்டார்கள். நான் உண்மையிலேயே அவர்களைப் பார்த்து வேதனைப் படுகிறேன். ஒரு வேளை கடையிலிருந்த குமாஸ்தா அவருக்கு அதுதான் தேவை என்று கருதினாரோ என்று தான் நான் நினைக்கிறேன்.

திரு. மா. மணிமாறன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, உறுப்பினர் பேசியபோது, திரு. துரை முருகனைப் பார்த்த வுடன் சோப்பு, சீப்பு, கண்ணாடி கொடுத்திருப்பார்கள் என்று சொன்னார்கள். அப்படியானால் மாண்புமிகு உறுப்பினர் சோப்பு, சீப்பு, கண்ணாடியைப் பயன்படுத்தாமல் பரட்டைத் தலையோடு இருக்கிறாரா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

திரு. கே. சௌந்திரராசன் : திரு. துரை முருகன் அவர்கள் பேசும் போது காமராஜர் காலத்திலிருந்து கலைஞர் காலம் வரையிலே உள்ள கவர்னர் உரைகளிலிருந்து கிழித்து இதிலே கொடுத்திருக்கிறார்கள் என்று சொன்னார்கள்.

நான் ஆரம்பத்திலேயே குறிப்பிட்ட மாதிரி, கவர்னர் உரை என்பது ஒரு அரசாங்கத்தினுடைய லட்சியங்களையும், கொள்கைகளையும் எடுத்துக் கூறுவதுதான். கடந்த காலத்திலே நல்ல திட்டங்கள் இருந்தாலும், நல்ல செயல்கள் இருந்தாலும், அவைகளை எல்லாம் தூக்கியெறிய வேண்டுமென்று எதிர்க்கட்சி உறுப்பினர் கருதுகிறாரா என்று தெரியவில்லை. அவைகள் எல்லாம் ஏட்டளவிற்கு இல்லாமல் செயல்படுத்துவதற்கான நடவடிக்கைகளை எடுத்தால் அது தவறு என்று அந்த உறுப்பினர் கருதுகிறாரா என்ற கேள்வியை நான் வைக்க விரும்புகிறேன். பிளாமி நிலங்களை எடுத்துக் கொள்வதைப் பற்றி அவர்கள் வேதனைப் பட்டுச் சொன்னார்கள். கடந்த ஆட்சித் காலத்திலே அப்படிப்பட்ட சூழ்நிலையில் தான் செயல்பட்டிருக்கிறார்கள் என்று பார்க்கிற போது வேதனையாக

1979 பிப்ரவரி 12] [திரு. கே. சௌந்திரராசன்]

இருக்கிறது. இந்த சர்க்கார் வந்ததற்குப் பிறகு கடந்த காலத்திலே யார் யார் பினாமி சொத்துக்களை வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதைத் தீவிரமாகக் கவனித்து வருகிறது. ஒரு ஏக்கர் நிலத்திற்கு 15 ஆயிரம் ரூபாய் விலை கொடுத்த நிலைமையை மாற்றி ஒரு ஏக்கருக்கு 3,500 ரூபாய் மட்டும் தரக் கூடிய அளவிற்கு சட்டத்தை மாற்றியமைக்கவும், அதன் மூலமாக அந்தச் சட்டத்திற்கு வலிவு கொடுக்கக் கூடிய நிலையை ஏற்படுத்துவது இந்த சர்க்கார்தான் புரட்சித் தலைவர் எம். ஜி. ஆர். தலைமையில் அமைந்துள்ள இந்த சர்க்கார்தான் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இந்த மன்றத்திலே பல கதைகளைப் பேசி தன்னை லயித்துக் கொண்டு விடுவதன் மூலமாக இந்த உரையிலே பல்வேறு விஷயங்களை விட்டு விடுவது தங்களைத் தவறான திசைக்கு அழைத்துச் செல்கிறார்களோ என்று தான் நினைக்க வேண்டியிருக்கிறது.

இந்த உரையில் உள்ள யதார்த்தமான நிலைமைகளை, ஏழை எளிய மக்களின் வாழ்விற்காக அளிக்கப்பட்டுள்ள திட்டங்களை எல்லாம் எண்ணிப் பார்ப்பதற்கு அவர்களால் இயலவில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். ஏதோ அவலை நினைத்துக் கொண்டு உரலை இடிப்பது என்று சொல்வார்களே அதைப் போன்று வீர வணக்க நாளைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். இந்தி எதிர்ப்பு நாள் பற்றி நினைக்கும் போது வீர வணக்க நாளைப் பற்றி நினைக்காமல் இருக்க முடியாது. இந்தி எதிர்ப்பிலே ஈடுபட்ட இளைஞர்கள் தங்களை எத்தனை எத்தனை இன்னல்களுக்கு ஆளாக்கி கொண்டிருக்கிறார்கள்; தந்தை பெரியார் அவர்களும் பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களும் வீர வணக்க நாள் என்றதுமே நம் கண் முன்னே வந்து நிற்கிறார்கள். தந்தை பெரியார், பேரறிஞர் அண்ணா இவர்களைவிட வேறு யார் இந்தியின் கொடுமை பற்றிச் சொல்லி இருக்கிறார்கள் என்பதை எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். இந்தி எதிர்ப்புக்குப் பின்னால் எத்தனை பெரிய வரலாறுகள் தயங்கங்கள் இருக்கின்றன என்பதைச் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டுமென்ற நான் உறுப்பினரைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். இந்த அரசு அமைந்ததற்குப் பின்னாலே எம்ப்ளாய்மென்ட் கியாரண்டி ஸ்கீம் என்ற திட்டம் கொண்டுவரப்படுகிறது.

[நண்பகல் 12.00]

இந்தத் திட்டம் ஏழை எளியவர்களுக்கும், கிராமப்பகுதி மக்களுக்கும் வேலைவாய்ப்பு தருவதற்காக, வேலைவாய்ப்புக்கு உத்தரவாதம் அளிப்பதற்காக உருவாக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதை அறியும்பொழுது உள்படியே நான் இந்த அரசைப் பெரிதும் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இன்றையதினம் குறிப்பிட்டார்கள், கலைஞர் அவர்கள்மீது எங்கோ கொலை முயற்சி நடைபெற்றதாக அருமை உறுப்பினர் திரு. துரை முருகன் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். ஆனால்

[திரு. கே. சௌந்திரராசன்] [1979 பிப்ரவரி 12]

திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆட்சி மன்றத்திலே இருந்த நேரத்தில் இந்த நாட்டிலே என்னென்ன கொலைகள் நடைபெற்றிருக்கின்றன என்ற பட்டியலைப் பார்த்தால் இந்த மாமன்றம் ஒரு ஆண்டுக்காலம் நடைபெற்றாலும்கூட அத்தனை விஷயங்களையும் எடுத்துச் சொல்வதற்கு நேரம் கிடைக்காது, அந்த அளவிற்கு நடைபெற்று இருக்கிறது அதற்காக இது முறை என்று சொல்லவில்லை. எந்த இடத்தில் எந்தத் தவறு நடந்தாலும் அவைகளைக் கண்டிக்கவும், தடுத்து நிறுத்தவும் இந்த மாமன்றம் தயாராக இருக்கிறது. என்று சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். கடந்த காலத்தில் ஆவடியில் புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் ஒரு நிகழ்ச்சியில் கலந்து கொள்ளச் செல்லும் நேரத்தில் எந்த அளவிற்கு அவரது உயிருக்குச் சேதம் விளைவிக்க முயற்சி நடந்திருக்கிறது என்று எண்ணிப்பார்க்க வேண்டும் அதற்காகக் கொலை முயற்சிக்குக் கொலை முயற்சி பரிகாரம் என்று சொல்ல வரவில்லை. அத்தகைய முயற்சிகள் இந்த நாட்டில் கிள்ளியெறியப்படுவதற்கு அணைவரும் ஒருமுகமாகப் பாடுபட வேண்டுமென்று கூறி, இந்த அரசு தயாரித்துத் தந்திருக்கின்ற ஆளுநர் உரையை முழுமனதுடன் வரவேற்று, அருமை நண்பர் திரு. முத்தையா அவர்கள் முன்மொழிந்த தீர்மானத்தை வழிமொழிந்து அமர்கிறேன். வணக்கம்.

திரு. சோ. பாலகிருஷ்ணன் : பெருமதிப்பிற்குரிய பேரவைத் தலைவரவர்களே, இந்த ஆளுநர் உரையில், தமிழகத்தைப் பொறுத்த வரையில் இன்றையதினம் விவசாயிகள் மிகப் பெரிய கிளர்ச்சியில் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள், அதுபற்றி ஒன்றும் சொல்லப்படவில்லை. தமிழக விவசாயிகள் அத்தனைபேரும் தமிழகத்தின் வரலாறுகாணாத அளவிற்கு இன்று எங்குபார்த்தாலும் பெரிய கிளர்ச்சியில் ஈடுபட்டு வரிகொடா இயக்கம் என்ற உச்சக்கட்டத்திற்குப் போகும் சூழ்நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதை இந்த மாமன்றம் நன்கு அறியும். ஆனால், அதைப்பற்றி ஒரு வரிகூட ஆளுநர் உரையில் இல்லாததுகண்டு மிகுந்த வருத்தப்படுகிறேன். கடந்த காலத்தில் என்னுமில்லாத அளவிற்கு இந்த விவசாயிகள் மத்தியிலே கிளர்ச்சி ஏற்பட்டு புதுக்கோட்டை, தஞ்சை, திருச்சி, மதுரை, இராமநாதபுரம் ஆகிய மாவட்டங்களில் வரிகொடா இயக்கத்தில் மிகத் தீவிரமாக ஈடுபட்டு இருக்கிறார்கள். பத்திரிகைகளிலும் தெளிவாக வந்திருக்கிறது. அதிகாரிகள் வசூலுக்காகவும், கூட்டுறவுக் கடன் வசூலுக்காகவும் கிராமங்களில் நுழைவதற்குப் பயப்படுகிறார்கள் என்ற செய்தியை இந்த நேரத்தில் நான் தெரிவித்து வித்துக் கொள்கிறேன். அவ்வளவுதூரம் விவசாயிகள் இருக்கும் வேகத்தைப்பற்றி ஒரு வரிகூட ஆளுநர் உரையில் கூறப்படவில்லை. அதற்கான வழிமுறைகளும் சுட்டிக்காட்டப்படவில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

1979 பிப்ரவரி 12] [திரு. சோ. பாலகிருஷ்ணன்]

விவசாயிகளுடைய கடன் சுமை என்பது என்ன என்று பார்க்க வேண்டும். சுதந்திரம் இந்த நாட்டிற்கு வந்த நேரத்தில் இந்த நாட்டில் சர்க்கரை கிடையாது, துணி கிடையாது அதற்கான பருத்தி உற்பத்தி கிடையாது, சாப்பிடக்கூட அரிசி கிடையாது, என்ற சூழ்நிலை இருந்தது, நம்முடைய ஒப்பற்றத் தலைவர் ஜவஹர்லால் நேரு அவர்களின் ஆட்சிக்காலத்தில் பல கூட்டுறவுத் திட்டங்களை நிறைவேற்றி அதன்மூலம் வெளி நாடுகளிலிருந்து ஏராளமான பண உதவி பெற்று விவசாயிகளுக்குக் கடன் கொடுத்து உற்பத்தியைப் பெருக்கினார்கள். அவ்வாறு உற்பத்தி செய்ததை வைத்துக்கொண்டு தேசத்தின் வருமானத்தைப் பெருக்கினார்களே தவிர விவசாயிகளுக்கு அவர்களது விளைபொருட்களுக்கு முறையான விலை கிடைக்காததால் அவர்கள் இன்று வறுமையில் தவிக்கிறார்கள், கடன் பட்டு உழல்கிறார்கள். இவ்வளவு அருமையாக உற்பத்தி செய்து தேசத்தின் விளைச்சலைப் பெருக்கி இருக்கின்ற விவசாயிகளுக்கு அரசாங்கம் செய்யப்போவது என்ன என்பதை இந்த நேரத்தில் கேட்க விரும்புகிறேன். விவசாயிகள் 400 கோடி ரூபாய் கடன் சுமையில் வாடுகிறார்கள் என்று எனக்குச் செய்திகள் தரப்பட்டிருக்கின்றன. அது உண்மையாக இருக்குமேயானால் அதில் பாதியையாவது குறைந்தபட்சம் தள்ளுபடி செய்து அவர்களுக்கு விடுதலை அளிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதற்காக நம்முடைய அரசு புதிய வரியைக்கூட, தாங்குபவர்கள்மீது போட்டாவது விவசாயிகளை கடன் சுமையிலிருந்து விடுவிக்க வேண்டும். அவ்வாறு செய்தால் இந்த நாட்டில் நம்முடைய அரசுக்கு நம்பிக்கையாக விவசாயிகள் இருப்பார்கள் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். விவசாயிகள் இன்றையதினம் பெரிய அதிர்ச்சியில் இருக்கிறார்கள். வருங்காலத்தில் அவர்கள் என்ன செய்யப் போகிறார்கள் என்ற சூழ்நிலை இந்த அரசுக்குத் தெரியாமல் இருக்குமா என்பது எனக்குச் சந்தேகமாக இருக்கிறது.

கடந்த எட்டாம் தேதியன்று சிவகங்கையில் நடைபெற்ற சர்வகட்சி விவசாயிகள் மாநாட்டிற்கு நானும் சென்றேன். விவசாயிகள் அவர்களாகவே ஒன்று திரண்டு மாட்டு வண்டிகளை வைத்துக் கொண்டு சிவகங்கை நகரத்தில் விவசாயிகள் கூட்டமாக, வண்டிகளில் கூட்டமாக அங்கே நிகழ்ந்ததைப் பார்த்தேன். இதுபோன்றே புதுக்கோட்டையிலும், திருச்சியிலும், இப்படி எல்லா ஊர்களிலும் விவசாயிகள் கிளர்ந்தெழுந்திருக்கிறார்கள் என்பதை கவனத்திற்கொள்ள வேண்டும்.

ஆனால் அதே நேரத்தில் நம்முடைய முதலமைச்சரவர்கள் விவசாயிகளினுடைய பிரச்சனைகளை உணர்ந்திருக்கிறார்களா என்று சொல்வதற்கு முன்னால் ஒன்றைச் சொல்கிறேன், மகாராஷ்டிர முதலமைச்சர் ஷரத் பவார் ஒரு அறிக்கை கொடுத்திருக்கிறார்கள்.

[திரு. சோ. பாலகிருஷ்ணன்]

[1979 பிப்ரவரி 12]

இந்த நாட்டில் இருக்கிற விவசாயிகளுக்கு மட்டும் 13 சதவிகிதம், 15 சதவிகிதம் வட்டிக்கு ரிசர்வ் வங்கி கடன் கொடுகிறது. அதே நேரத்தில்கிராமப்புறத்தில் தொழில் தொடங்குகின்ற தொழில் அதிபர்களுக்கு 6½ சதவிகிதம்தான் வட்டி வசூலிக்கிறது என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஜனதா அரசை நம்பியிருக்கிற ஷாரத் பாவர் மத்திய அரசை இந்த அளவு சாடுகிற நேரத்தில், நம்முடைய முதலமைச்சர் மிகக் கடுமையான வார்த்தைகளைப் போட்டு மத்திய அரசைச் சாடியிருக்க வேண்டுமென்று நான் எதிர்பார்த்தேன். ஆனால் நம்முடைய முதலமைச்சர் வேண்டுகோள் கொடுக்கிறார். நம்முடைய பஞ்சாயத்து போர்டில் தீர்மானம்போட்டு அரசுக்கு அனுப்புவது போல் விவசாயிகளுக்கு, கூடுதலான நியாய விலை கொடுக்க வேண்டுமென்று சிபாரிசு செய்திருக்கிறார்களே தவிர, கூடுதலான நியாய விலையைப் போட்டுக் கொடுத்து, அதை மத்திய அரசு மறுத்தால், ஒரு போராட்டத்தைத் தொடங்கியிருக்க வேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில்தான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

நியாய விலைக் கடைகளைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். ஆளுநர் உரையில் தமிழிலே நல்ல வரியைப் போட்டிருக்கிறார்கள். இத்திட்டத்தின் கீழ் சுமார் 13,400 கிராமங்கள் பயன்பெற்று விட்டன என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். பயன் கொஞ்ச நாள் பெற்று இப்பொழுது விட்டு விட்டார்கள். அதுதான் இப்பொழுது நியாய விலை கடைகளிலே இருக்கிற சூழ்நிலை. தமிழகத்திலே இருக்கிற 13,400 கடைகளில் பொதுவாக, பெரும்பான்மையானவை நாள்தோறும் மூடியே திடீர்கின்றன. காரணம் கேட்டால் பொருள்கள் சரியாக வந்து சேரவில்லையென்று சொல்கிறார்கள். விவசாயிகளுக்கு, பொதுமக்களுக்கு இந்த நியாய விலை கடைகளில் கிடைக்கிற பொருள்கள் மீது நல்ல நம்பிக்கையிருக்கிறது. அதை முறைப்படுத்தி எல்லா அத்தியாவசியப் பொருள்களையும் இங்கே வழங்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். மண்ணெண்ணெய் அங்கே வழங்குவதில்லை. அம்மாதிரி அத்தியாவசியப் பொருள்களை நியாய விலை கடைகள் மூலம் வழங்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். கிராமங்களில் இன்று சிறுசிறு வியாபாரிகள் பொது மக்களைக் கொள்ளை அடிப்பதை மாற்ற இது நல்ல திட்டம். இதை வெற்றிகரமாக ஆக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

பிறகு, நிலமற்ற ஏழைகளுக்கு வீட்டுமனைப் பட்டா வழங்குவதைப் பற்றி இங்கே சொன்னார்கள். பினாமி நிலம், உபரி நிலம் என்பதெல்லாம் ஊருக்குப் பக்கத்திலே இருக்காது அது ரொம்பத் தள்ளி இருக்கும். அதைப் போய், விவசாயிகளுக்கு வீட்டு மனைப் பட்டாவாக வழங்குவது என்பது நடைபெறாத காரியம். ஆகவே, உருப்படியாக பொது மக்கள் பயன்படுகிற அளவுக்கு கிராமத்தின் பக்கத்திலேயிருக்கிற நிலங்

[1979 பிப்ரவரி 12] [திரு. சோ. பாலகிருஷ்ணன்]

நிலங்களை, உபரி நிலமாக இருந்தாலும் இல்லாவிட்டாலும் உடனடியாக எடுத்து, அரிசனங்களுக்குக் கொடுப்பது போன்று ஏழை எளிய மக்களுக்கு வழங்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

நம்முடைய ஆளுநர் உரையில் பகுதி 7, 8, 9, 10, 16 போன்ற பகுதிகளில் மிகப் பெரிய விஷயங்களைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இந்த விஷயங்களையெல்லாம் நிறைவேற்றி விட்டால், இந்த அகில இந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்ற கழக அரசை அசைப்பதற்கு ஆண்டவனால் கூட முடியாது. அப்படிப்பட்ட அரிய பொருள்கள். ஆனால், இவர்களால் நிறைவேற்ற முடியுமா என்பதுதான் எனக்குச் சந்தேகம். ஏற்கனவே, பல சொன்னார்கள், ஒன்று கூட நிறைவேற்றப்படவில்லை. 'லான்ட் ஆர்மி' என்று சொன்னார்கள். நான் பெருமிதமாக வரவேற்றேன். இதுவரை, லான்ட் ஆர்மி என்ன ஆயிற்று என்று ஒரு வார்த்தை கூடத் தெரியவில்லை.

அதுபோன்று, வீட்டு வசதியை ஏற்படுத்துவதற்கு கிராமங்கள் தோறும் ஒவ்வொரு டிவிஷனுக்கு குடியிருப்புகள்—வீடுகள். ரூ. 5,000-ல் கொடுப்பதற்காக திட்டம் போட்டார்கள், எந்தக்கிராமத்திலும் இதுவரை அத்திட்டம் நிறைவேற்றப்படவில்லை. நம்முடைய ஏழை எளிய மக்கள் மனைகளைப்பெற்று வீட்டு, வீடு கட்ட அலையாக அலைந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். இதுபோன்ற ஏராளமான திட்டங்களை நம்முடைய அரசு அறிவித்திருக்கிறதே தவிர, செயல் படுத்துவதே இல்லை. பேப்பரிலே சர்க்கரை என்று எழுதி, இனிக்கிறதா பாருங்கள் என்று சொல்வது மாதிரி இருக்கிறது. நோக்கம் நல்ல நோக்கமாக இருக்கிறது. ஆனால், செயல்படுத்துவதில்லை.

கரும்புச் சக்கையிலேயிருந்து காகிதத் தொழிற்சாலை அமைப்பதற்காக சிபாரிசு செய்ய இருப்பதாக ஆளுநர் உரையிலே பார்த்தேன். பின்தங்கிய இராமநாதபுரம் பகுதியில் காட்டுக் கருவேல் ஏராளமாக இருக்கிறது. அதைப் பயன்படுத்தி, ஒரு காகிதத் தொழிற்சாலை அமைத்து, ஏழை எளியவர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு அளிக்க ஒரு திட்டம் நிறைவேற்ற வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அரசு அரிசன வீட்டு வசதி வாரியத்தை விழுப்புரம் மாற்றியிருப்பதாகச் சொல்கிறார்கள். விழுப்புரம் என்று சொன்னாலே அச்சமாக இருக்கிறது; பஸ் ஸ்டாண்டுக்கு போனால் பையைப் பிடுங்கிக் கொண்டு போவார்கள் என்ற அச்சம் இருக்கிறது. ஆகவே, அதை திருச்சியில் நிறுவவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[திரு. சோ. பாலகிருஷ்ணன்]

[1979 பிப்ரவரி 12]

[பிற்பகல் 12.10]

பிறகு எல்லா மாவட்டங்களிலும் அரசு அலுவலகங்களை பரவலாக வைக்க வேண்டும் என்பது அரசின் கொள்கை. பரமக்குடியிலே மாவட்ட மின் வாரிய அலுவலகம் பல ஆண்டுகளாக இருக்கின்றது. அதை இப்போது மதுரைக்கு மாற்றுவதற்கு முயற்சி நடந்து கொண்டிருக்கிறது. அந்த மின்வாரிய அலுவலகத்தை பரமக்குடியிலே வைத்திருப்பதற்கு உத்தரவிடவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கோயம்புத்தூரைப் பிரிப்பதாகப் போட்டிருக்கிறார்கள். இதுபோன்று நம்முடைய இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தையும் பிரிக்கவேண்டும் என்று நீண்ட நாட்களாக கோரிக்கைகள் விடப்பட்டிருக்கின்றன. இந்தக் கோரிக்கைகள் நிறைவேற்றப்படவேண்டும். கோவையைப் பிரிக்க வேண்டும் என்று எந்த விதமான கோரிக்கைகளும் வரவில்லை. ஆனால் இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தைப் பிரிக்க வேண்டும் என்று கோரிக்கைகள் வந்திருக்கின்றன. அதை நிறைவேற்ற வேண்டும்.

அடுத்து சிவகாசியிலே நடந்த நிகழ்ச்சியைப் பற்றி தெளிவாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். வேதனைக்குரிய செய்தி. அதற்கும் தீர்ப்பெட்டி தொழிற்சாலைக்காரர்களுக்கும் மற்றவர்களுக்கும் சம்பந்தம் கிடையாது. அது டிரைவருடைய குறைபாடு, முழுக்க முழுக்க. வெள்ளம் அதிகமாக ஆற்றிலே போகிறது என்று அத்தனை பேர்களும் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இருந்தாலும் டிரைவர் கண்மூடித்தனமாக பஸ்ஸை விட்டு பெரிய ஆபத்தை உண்டாக்கி இருக்கிறார். இதிலே இருந்து என்ன தெரிகிறது என்றால் இந்த நாட்டிலே டிரைவர்களுக்குக் கொடுக்கப்படுகிற லைசன்சு ஒழுங்காகக் கொடுக்கப்படுவதில்லை முறையாகப் பயிற்சி பெற்றவர்களுக்குத்தான் லைசன்சு கொடுக்கப்பட வேண்டும் என்று முறைப்படுத்துவதன் மூலம் செயல்படுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

பிறகு சாராய சட்டம் நல்ல சட்டம்தான். அதற்காக இந்த அரசை நான் பாராட்டுகிறேன். இந்த நாட்டில் சாராயம் பெருக்கெடுத்து ஓடாமல் ஒரு நல்ல சூழ்நிலை உருவாக்க வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதற்காக எவ்வளவு பெரிய தண்டனை, கடுமையான தண்டனை கொடுக்காமல் கூட நான் வரவேற்கிறேன். குடிக்கிறவர்களுக்கு மாத்திரம் தண்டனை கொடுத்துவிட்டு, கள்ளச் சாராயம் காடிச்சகிறவர்களுக்கு சரியான தண்டனைக் கொடுப்பதில்லை என்று பெரிய குற்றச்சாட்டு நிலவுகிறது. அவர்களை ஜெயிலிலே போட்டால் மட்டும் போதாது. அத்தோடு மட்டும் பிரச்சினை தீர்த்துவிடாது. அவர்களுக்காக புதிய தொழிலை உருவாக்கி, அதிலே இவர்களுக்கு பயிற்சி கொடுத்து அவர்களுக்கு புதிய வாழ்க்கையை அமைத்துத் தரவேண்டும்.

1979 பிப்ரவரி 12] [திரு. சோ. பாலகிருஷ்ணன்]

அடுத்து, எழுத்துச் சீர்திருத்தத்தை வரவேற்கிறேன். பெரியார் பெயரில் உள்ள ஈ. வே. ரா. என்பதில் அந்த 'ஈ' என்ற எழுத்தில் உள்ள புள்ளியை எடுத்துவிட்டு ஒரு சுழியைப் போட்டால் நன்றாக இருக்கும். இன்னும் ஒரு எழுத்துக் குறையும்.

இந்தியைப் பற்றி விரிவாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். என்னுடைய அச்சம் என்னவென்றால், திராவிட கழகம், திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் இவைகள் எல்லாம் நாட்டுப் பிரிவினையைக் கேட்டுக் கொண்டிருந்தார்கள். இப்போது நம்முடைய பாரதப் பிரதமர் அவர்களே இந்த நாட்டைப் பிரித்துவிடுவார்களோ என்ற அச்சம் ஏற்படுகிறது. அவர்கள் சொல்லுகிறார்கள், இந்தி படிக்காதவர்கள் எல்லாம் நாட்டுப் பற்று இல்லாதவர்கள் என்று. அவர் சொல்வதைப் பார்த்தால், வங்காளத்தையும் அஸ்ஸாம் மாநிலத்தில் உள்ள ஏழு இடங்களையும், தென்னாட்டில் கன்னடமும் களி தெலுங்கும், கவின்மலையாளமும் பேசுகின்றவர்கள் எல்லாம் தேச பக்தி இல்லாதவர்கள் என்று சொல்லுகிறார்களா? அவர்கள் எல்லாம் ஒன்று சேர்ந்து, இந்தி பேசுகின்ற மக்களுடைய ஆட்சியிலே இருந்து பிரிந்து கொள்ளலாம் என்கின்ற ஒரு சூழ்நிலை உருவாகிவிடும் போல் இருக்கிறது. நம்முடைய அரசும், இந்தி பேசாத மாநில மக்களும் ஒன்று சேர்த்து பெரிய போரைத் தொடங்கி டெல்லியை கைப்பற்ற வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். நாம் இந்தியாவை விட்டுப் போக விரும்பவில்லை என்ற அளவிலே நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அவர்கள் இந்தி நாடு என்று உருவாக்க பெரிய சதித் திட்டம் தீட்டுகிறார்கள் என்று இந்த நேரத்திலே நான் குற்றம் சாட்டுகிறேன்.

நம்முடைய அருமைத் தலைவர் முருகையன் கொலை வழக்கைப் பற்றி பரவலாகப் பேசப்பட்டது. தற்போதுள்ள சூழ்நிலையில் அரசியல்வாதிகளுக்கு பல்வேறு வகைகளில் ஆபத்து இருக்கிறது. ஆகவே, இந்த மன்றத்தில் சபாநாயகர் மூலமாகப் பணிவோடு கேட்டுக் கொள்கிறேன், எங்களைப்போன்றவர்களுக்கு —சட்ட மன்ற உறுப்பினர்களுக்கு ஒரு உதவியாளரைக் கொடுங்கள். உதவியாளர் இல்லாமல் தனியாக முருகையன் சென்றதால் தான் கொலை செய்யப்பட்டார். ஆகவே, ஒரு உதவியாளர்களுடன் எந்நேரமும் இருந்தால், எந்தவிதமான ஆபத்தில் இருந்து எங்களை நாங்கள் காத்துக்கொள்ள முடியும் என்று நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

16-வது பத்தியில் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கும், பின்தங்கிய மக்களுக்கும் உள்ள சலுகைகள் குறையாமல், வறுமையிலும் கல்லாமையிலும் கஷ்டப்பட்டு இருக்கும் சமூகத்தினருக்கு சலுகைகள் என்று சொல்லப்பட்டு இருக்கிறது. தாழ்த்தப்பட்ட மக்களிலே, மிக தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் இருக்கிறார்கள். ஒரு வசதியும் இல்லாமல் அவர்கள் வாழ்ந்து கொண்டு இருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட குடும்பங்கள் கண்டுபிடிக்கப்பட்டு, அவர்களுக்கு

[திரு. சோ. பாலகிருஷ்ணன்.] [1979 பிப்ரவரி 12]

அரசு சலுகைகள் அளிக்கப்படவேண்டும். அதேபோன்று பின்தங்கிய மக்களிலும் மிகவும் பின்தங்கிய மக்கள் இருக்கிறார்கள். ஆகவே, அவர்களுக்கும் அரசு அறிவித்த திட்டங்கள் நிறைவேற்றப்படவேண்டும். ஆகவே, இப்படிப்பட்ட மக்கள் எங்கெங்கோ சலுகைகள் பெறாமல் இருக்கிறார்கள் என்பதை ஆராய்ந்து பரிந்துரை செய்ய அரசாங்கம் ஒரு குழு போட வேண்டும் என்று கேட்டு, மொத்தத்தில் இந்த ஆளுநர் உரை வெறும் பிரச்சார உரையாக இருக்கிறதே தவிர நாட்டு மக்களுக்குப் பயன் தரக்கூடிய நல்லுரையாக இல்லை என்பதைத் தெரிவித்து முடிக்கிறேன்.

திரு. பாக்கூர் ச. சுப்பிரமணியம் : மாண்புமிகு சட்டப் பேரவைத் தலைவரவர்களே, மேதகு ஆளுநர் உரைக்கு நன்றி தெரிவிக்கின்ற தீர்மானத்தின் மீது பேசுகின்ற நல்வாய்ப்பினை நல்கியதற்காக நான் முதற்கண் என் நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

தமிழகத்து மக்கள் தங்கள் நல்வாழ்வைக் குறிக்கோளாகக் கொண்டு, தங்களுடைய நல்வாழ்வுக்கு அடித்தளமாக அமைகிற அளவிலே தங்களுடைய உண்மையான ஜனநாயக உணர்வுகளை வெளிப்படுத்துகிற வகையில் செய்யப்படுகிற பணிகள் சிறக்க வேண்டும் என்ற அடிப்படையில் மேதகு ஆளுநர் உரையில் குறிப்பிட்டு இருப்பது நான் தான் முழுத் தமிழன் என்று கூறிக் கொள்பவர்களின் உணர்வுகளைத் தட்டி எழுப்பும் என்று கருதுகிறேன். தமிழினத்தின் காவலன் என்று தன்னைப்பற்றி தம்பட்டம் அடித்துக் கொள்பவர்கள் மேதகு ஆளுநர் அவர்கள் உரையாற்றுகையில் இந்த சபையில் இல்லை என்றுலும்கூட இந்த உரையைப் படித்துப் பார்த்து இருப்பார்கள் என்று கருதுகிறேன்.

கவர்னர் பெருமான் உரையிலே விவசாயிகளைக் குறித்தும், அவர்கள் உற்பத்தி செய்கிற பொருள்களுக்கு நல்ல விலை நிர்ணயம் செய்து, அந்த விலை அவர்கள் பெறவேண்டும் என்ற நல்ல நோக்கத்துடன் மத்திய அரசுக்கு அடிக்கடி எழுதி வலியுறுத்தி, கோதுமைக்கு எந்த அளவுக்கு சலுகைகள் கொடுத்து அந்த விலை நிர்ணயம் செய்து இருக்கிறார்களோ அந்த அளவிற்கு நெல்லும் விலை நிர்ணயம் செய்யப்பட்டு இருக்கிறது என்பதை மேதகு ஆளுநர் உரையில் குறிப்பிட்டு இருப்பது விவசாயப் பெருமக்கள் அனைவரும் பாராட்டிப் பெருமையோடு வரவேற்கும் ஒன்றாகும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அதேபோல், ஏற்கெனவே அறிவித்தபடி நியாய விலைக் கடைகள் ஏறத்தாழ 13,400 திறக்கப்பட்டு இருக்கின்றன. எஞ்சியுள்ளவையும் விரைவில் திறக்கப்படும் என்று குறிப்பிட்டு இருப்பதும், கிராமப் புறங்களிலே நிலமற்ற ஏழை எளியவர்களுக்கு வீட்டு மனைப்பட்டாக்கள் வழங்கும் திட்டம், கல்வி வாசனை அறியாத சிறார்களுக்கு வேலைவாய்ப்பு வழங்கும் திட்டம்,

1979 பிப்ரவரி 12] [திரு. பாக்கூர் சு. சுப்ரமணியம்.]

கிராமப் புறங்களில் வாழும் ஏழை எளிய மக்களுக்கு லட்ச வீடுகள் அமைத்து தந்து அவர்களுடைய வாழ்வு ஒளிமயமாக அமையும் அளவில் திட்டங்கள் போட்டு இருப்பதும் பாராட்டுக் குரிய ஒன்றாகும் என்று கருதுகிறேன். அதே நேரத்தில் கிராமப் புறத்தில் ஏழை எளிய மக்களுக்கு நல்வாழ்வினை இந்த அரசு நல்கும் வகையில் பல்வேறு திட்டங்களை இந்த ஆளுநர் உரையில் பல இடங்களில் குறிப்பிட்டு இருப்பது பாராட்டக்கூடிய ஒன்றாகும். என்று கருதுகிறேன்.

மறைந்த பாராளுமன்ற உறுப்பினர் முருகையன் அவர்களுடைய படுகொலையைப் பற்றி குறிப்பிட்டு, ஆளுநர் உரையில் கூட அதற்காக அனுதாபம் தெரிவித்து இருப்பது ஆகிய வற்றை சுட்டிக்காட்டி அதை சாக்காகக் கொண்டு பல்வேறு நிலையிலே அரசியலே சட்டம் ஒழுங்கு குலைந்துவிட்டது என்று மாற்றுக் கட்சியினர் குறிப்பிட்டார்கள்.

[பிற்பகல் 12-20]

கடந்த கால வரலாற்றை எண்ணிப் பார்க்கும் போது, இந்த சட்டம் ஒழுங்கு எங்கே இருந்தது என்பதை சந்து பொந்துகளிலே தான் தேட வேண்டியிருந்தது என்பதை நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

இன்றைக்கு முதலமைச்சராக இருக்கிற எங்கள் இதயத்தெய்வம் புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் ஆவடிக்கு சென்றிருந்தபோது அவர்களுடைய உயிருக்கு குறிவைக்கப்பட்டது. அப்போது இந்த சட்டம், அமைதி எங்கே போயிற்று? இன்றைக்கு நிதி அமைச்சராக இருக்கிற எங்களுடைய மதிப்புக்கும் மரியாதைக்கும் உரிய நாஞ்சிலார் அவர்களுடைய உயிரை மான நிலையத்திலே குடிக்க முயற்சி செய்யப்பட்டதே, அப்போது இந்த சட்டம், ஒழுங்கு எங்கே போயிற்று என்று கேட்க ஆசைப்படுகிறேன்.

வெறும் அலங்கார வார்த்தைகளை அள்ளி வீசி, குற்றம் சாட்டுவதை அவர்களுடைய குலத் தொழிலாகக் கொண்டுள்ள சிலர் இங்கே காட்சி தோரணையோடு நடித்துக் காண்பித்தார்கள் என்று சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். சட்டம் ஒழுங்கு என்று சொல்லும்போது பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் குறிப்பிட்ட ஒரு சிறு கதை எனக்கு நினைவுக்கு வருகிறது. ஒரு நரி ஆற்றிலே அடித்துச் செல்லப்பட்டது. ஆற்றிலே செல்லப்படும்போது 'உலகம் போயிற்று, உலகம் போயிற்று' என்று நரி சொல்லிக் கொண்டே இருந்தது. அதைக் கேட்டுக் கொண்டிருந்த கரையிலே நின்ற ஒருவன், 'என்னவோ உலகம் போயிற்று, உலகம் போயிற்று' என்று சொல்லுகிறதே, அது என்ன என்பதை அறிந்து கொள்ளும் நோக்கத்தில், அந்த நரியை கரைக்குக் கொண்டுவந்து, 'ஏன் அப்படிச் சொல்லிக் கொண்டே போனாய், அதன் அர்த்தம்

[திரு. பாக்கூர் சு. சுப்ரமணியம்.]

[1979 பிப்ரவரி 12]

என்ன' என்று கேட்டால், அப்போது நரி சொன்னது, நான் போய்விட்டன் என்றால் என்னுடைய உலகம் போய்விட்டது; அதனால் உலகம் போயிற்று என்று சொன்னேன்' அதைப்போல தான்சட்டம், ஒழுங்கு சீரழிந்துவிட்டது என்று சொல்கிறவர்கள் நிலையும் இருக்கிறது.

சட்டம், ஒழுங்கைப்பற்றி அவர்கள் கூறும்போது, ஆப்ரகாம் லிங்கன் அவர்கள் குறிப்பிட்ட ஒரு சிறு கதையையும் இங்கே சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். ஒருவரை குற்றவாளி என்று நீதி மன்றத்திற்கு அழைத்து வந்தார்கள். அந்தக் குற்றவாளி, 'நான் தாய் தந்தை இல்லாத ஒரு அனாதை, என்னை விட்டு விடுங்கள்' என்று நீதி மன்றத்தில் சொன்னான். நீதிபதியும் மனம் இரங்கி, அவனை விட்டு விடலாம் என்ற எண்ணத்தில் இது உண்மையா என்று விசாரித்தார். அப்போது அவர்கள், 'தந்தை தாய் இல்லை என்று அவன் சொல்கிறான், ஆனால் அவனுடைய தாய் தந்தையரை கொன்றவனே அவன்தான்' என்று சொன்னார்கள். அதைப்போல சட்டம், ஒழுங்கைப்பற்றி இங்கே பேசியவர்கள்தான் அந்த சட்டம் ஒழுங்கு கெடுவதற்குக் காரணமாக இருக்கிறார்கள். உண்மையில் சட்டம் ஒழுங்கு குலைக்கப்படவில்லை, அதை குலைப்பதற்கு அவர்கள்தான் காரணகர்த்தாவாக இருக்கிறார்கள் என்பதைச் சுட்டிக்காட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

மதிப்பிற்குரிய நண்பர் துரை முருகன் அவர்கள் இங்கே ஒன்றைக் குறிப்பிட்டார்கள். அமைப்புச் செயலாளராக டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் இருக்கிறார்கள் என்றும், முதலமைச்சரிடம் மணியன் அவர்கள் இருக்கிறார்கள் என்றும் குறிப்பிட்டார்கள். அதே நேரத்தில் சாவி என்பவர் எங்கேயிருந்து குதித்தார் என்று அவர்கள் சிந்திக்க வேண்டும். அதைப்போன்று ஜாதிப் பாகுபாடுகளையும், ஜாதி மனமாச்சரியங்களையும் இங்கே தூண்டிவிடுகின்றவர்கள், குழப்பத்திற்கு வித்திடுகிறவர்கள் இருக்கிறார்கள் என்பது மிகவும் வருந்தத்தக்க ஒன்று.

கடந்தகால அரசியலிலே நிர்வாகம் எப்படி இருந்தது என்பதை அவர்கள் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். அப்போது அவர்களுக்கு காரியதரிசிகளாகப் பணியாற்றியவர்கள் பட்டியலைப் பார்த்தால் தெரியும். இங்கே திராவிட பரம்பரை; திராவிட பாரம்பரியம் என்று வாய் கிழிய பேசினார்களே, அவர்கள் எல்லாம் அன்றைக்கு எங்கே போனார்கள்?

நண்பர் துரை முருகன் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள், அவர்களுடைய தலைவர், டாக்டர் கலைஞர் தமிழவேள் உயிருக்கு குந்தகம் ஏற்படுமானால் அப்படி, இப்படி என்றெல்லாம் குறிப்பிட்டார்கள். நான் அவர்களைக் கேட்க ஆசைப்படுகிறேன். புதுவை மாநிலத்திலே நடந்த நிகழ்ச்சியின்போது நண்பர் துரை முருகன் பிறந்திருக்க மாட்டார். கோட்டுர்புரத்திலே நடந்த

1979 பிப்ரவரி 12] [திரு. பாக்கூர் ச. சுப்பிரமணியம்.]

நிகழ்ச்சியின்போது அரும்புமீசை கூட முளைத்திருக்காது. அதைப் போல பேராலூரணி நிகழ்ச்சியின்போது அவருடைய வீரத்தை அடகு வைத்து விட்டாரோ என்னவோ புரியவில்லை.

இங்கே சட்டம், ஒழுங்கைப்பற்றிச் சொன்னார்கள். வேறு பல பிரச்சனைகளைச் சொன்னார்கள். ஜெயலலிதா விவகாரத்தை வைத்துக் குறிப்பிட்டார்கள். நான் கேள்விப்பட்டவரையில் டாக்டர் கலைஞர் தொலைபேசி மூலம் தொடர்பு கொண்டு தான் அந்த நிலை உருவாயிற்று. ஏனென்றால் கர்நாடக மாநிலத்தில் அப்படிப்பட்ட ஒரு நிலை ஏற்படுவதற்கு காரணமாக இருந்த ஒரே மனிதர் டாக்டர் கலைஞர் கருணாநிதி தான் என்பதை இந்த மன்றம் உணர வேண்டும் என்பதற்காக சுட்டிக் காட்ட ஆசைப்படுகிறேன்.

ஆட்சி செலுத்திக் கொண்டிருக்கின்ற இன்றைய தமிழக முதல்வர் புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் இங்கே ஒப்பற்ற தலைவராக மாற்றான் தோட்டத்து மல்லிகையும் மணக்கும் என்ற தத்துவத்தின் அடிப்படையிலே கட்சி மாச்சர்யங்கள் இன்றி வேறுபாடுகள் இன்றி எதிரியையும் அரவணைத்துக் கொண்டு செல்கின்றார்கள். மக்களின் துயர் கண்டு மனம் கலங்கும் நிலை உடையவராக திகழ்கின்றார். அப்படிப்பட்ட புரட்சித் தலைவரவர்கள் நிச்சயமாக மக்கள் மனத்திலே இடம் பெற்றிருக்கிறார்கள். புரட்சித் தலைவரவர்கள் மக்களுடைய இதயத்திலே ஒரு இதய தெய்வமாக, இன்றைக்கு ஏழைப் பங்காளனாக மக்கள் எண்ணிக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

இங்கே புழுதியை வாரிதூற்றுகின்ற நேரத்திலும், மனம் புண்படுகின்ற வகையிலே அவரைப்பற்றிக் பேசிய நேரத்திலும் அவற்றை எல்லாம் பொருட்படுத்தாது தமிழ் மக்களுடைய நலன் ஒன்றே தன்னுடைய நலன் என்று கருதி இன்றைக்கு செயல்படுகின்றார். இன்றைக்கு மற்றோர் வியக்கின்ற வண்ணம், இயற்கையினுடைய சுழலால் அதிகமாக பாதிக்கப்பட்ட வேளையிலே கூட அவருடைய ராட்சஸ சுற்றுப் பயணத்தின் மூலமும் அவருடைய சூறாவளிச் சுற்றுப் பயணத்தின் மூலமும், போர்க்கால நடவடிக்கைகள் போன்று தக்க காரியங்களைச் செய்து தமிழ் மக்களின் துயரினைத் தீர்க்கின்ற அளவில் இயங்கி வருகிறார் நம்முடைய புரட்சித் தலைவர் அவர்கள். ஆகவே அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் அரசு ஆற்றி வரும் பணியும், புரட்சித் தலைவர் பொன்மனச் செம்மல் ஆற்றி வரும் பணியும் நிச்சயமாக தமிழ் மக்களுடைய மனதிலே நீங்காத நினைவும், சரித்திரத்திலே சாகாத வரமும் பெறும் என்று கூறிக் கொண்டு முடிக்கிறேன்.

[1979 பிப்ரவரி 12]

*திரு. கு. ரமணி: தலைவரவர்களே, மார்க்ஸிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் சார்பில் ஆளுநர் அவர்களுடைய உரையின்மீது சில முக்கியமான கருத்துக்களை நான் இந்த மன்றத்தின் முன் வைக்க விரும்புகிறேன்.

[மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. பி. எச். பாண்டியன்) தலைமை.]

வேலையின்மை, விலையேற்றம், விவசாயிகள் உற்பத்தி செய்த பண்டங்களுக்கு நியாயமான விலை கிடைக்காத நிலை ஆகியவற்றிற்கு துரிதமான தீர்வு காணுகின்ற வகையில் கொள்கைகளோ திட்டங்களோ ஆளுநருடைய உரையில் குறிப்பிடப்படவில்லை என்பதை மிக்கவருத்தத்தோடு சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அதே போன்று தொழிலாளி வர்க்கம் அதாவது உற்பத்தியிலே பிரதானமான பங்காளிகளாக இருக்கும் அவர்கள் தான் இன்றைக்குக் கஷ்டத்திற்கும் நஷ்டத்திற்கும் ஆளாகிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட தொழிலாளி வர்க்கத்தைப் பற்றி ஒரு வார்த்தை கூட இந்த கவர்னருடைய உரையிலே தப்பித் தவறிக் கூட வரவில்லை என்பதை மிகுந்த வருத்தத்தோடு எடுத்துக் காட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அதற்கு மேலாக அண்மை காலத்தில் தொழிலாளி வர்க்கத்தின்மீது நடைபெற்று வரக்கூடிய தாக்குதல்கள் பயங்கரமான கட்டத்தை நோக்கிச் சென்று கொண்டிருக்கிறது. ஏற்கனவே அது குறித்து இந்த அரங்கு தொடர்ச்சியாக இந்தச் சட்டமன்றத்திலே நாம் பல சந்தர்ப்பங்களிலே எடுத்துக் காட்டியுள்ளோம். குண்டர்களை உபயோகப்படுத்தி தொழிற்சங்க இயக்கங்களைப் பிளவுபடுத்தியிருக்கிறார்கள். தொழிலாளர்கள் பல விஷயங்களிலே போராடிக் கொண்டிருக்கும்போது அதைத் திசை திருப்புகின்ற வகையில் தொழிற்சங்கங்களைப் பிளவுபடுத்துகின்ற முறையில் தொழிலாளர் நலச் சட்டங்களை அவர்கள் பயன்படுத்திக் கொண்டிருக்கக் கூடிய சூழ்நிலையும் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. பட்டினியோடு தொழிலாளி போராடிக் கொண்டிருக்கும்போது அப்படிப்பட்ட சூழ்நிலையைப் பயன்படுத்தி தொழிற்சங்கங்களைப் பிளவுபடுத்தி மாற்றுச் சங்கங்களைத் தோற்றுவித்து தொழிலாளர் நலச் சட்டங்களைச் செயல்படாமல் தடுக்கிறார்கள். தொழிலாளர் நலச் சட்டங்களைத் தொழிலாளிக்குச் சாதகமான முறையில் அமல்படுத்த வேண்டுமென்று இதே மன்றத்தில் பல தடவைகள் தொழிலாளர் நல அமைச்சர் அவர்கள் எடுத்துச் சொன்னதை ஞாபகப்படுத்த விரும்புகிறேன். அதற்கு மாறாக நடப்பதை மன்றத்தில் மட்டும் அல்லாது தொழிலாளர் நல அமைச்சரவர்களிடத்தில் கூட நான் பலமுறை எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறேன். அதெல்லாம் இன்றைக்கு தூள் தூளாகப் போய் விட்டது என்பதை மிக்க வருத்தத்தோடு சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

1979 பிப்ரவரி 12]

[திரு. கு. ரமணி.]

[பிற்பகல் 12.30]

தொழிலாளர்கள் மீது நடத்தப்பட்ட தாக்குதல்கள் பற்றி பூராவும் இங்கே எடுத்துச் சொல்ல எனக்கு அவகாசம் இல்லை. இருந்தாலும், ஒரு பருந்து பார்வைபோல் சிலவற்றை எடுத்துக் காட்ட விரும்புகிறேன். சேரன் போக்குவரத்துக் கழகம் அரசாங்கத்தின்கீழ் உள்ளது. அதில் 17 பேர்கள் டிஸ்ட்ரிக்ட் செய்யப்பட்டு, 33 பேர்கள் மலைப் பிரதேசங்களுக்கு மாற்றப் பட்டு அந்தத் தொழிலாளர்கள் அத்தனை பேர்களுக்கும் நியாயம் கிடைக்காமல் அவர்கள் தவிக்கிறார்கள். அதுபற்றி எந்தவித நடவடிக்கையும் எடுக்கப்படவில்லை. அமைச்சர் முதற் கொண்டு காரியதரிசி முதற்கொண்டு, கீழ் உள்ள அதிகாரிகள் வரை சொல்லியும் பயன் இல்லை. அதேமாதிரி திருப்பூரில் பவர்லூம்ஸ் தொழிலாளர்கள் போராடியபோது தொழிலாளர்களின் 16 வீடுகளை இடித்துத் தள்ளி விட்டார்கள். அப்படி இடிபாடு நடத்தியவர்கள் மீது என்ன நடவடிக்கைகள் போலீஸ் எடுத்துள்ளார்கள்? அதுபற்றி நடவடிக்கைகள் எடுக்கக் காணோம். தாராபுரம் தாலுக்கா முழுவதிலும் வளர்ந்து வரும் பவர்லூம்ஸ் தொழிலாளர்களின் போராட்டத்தை உடைக்க முதலாளிகள் தயாராகிக் கொண்டிருக்கிறார்கள், அந்தத் தொழிலாளர்களுக்குப் பாதுகாப்பு இல்லை. கோவை நகரில் ஆட்டோ ரிக்ஷா தொழிலாளர்கள் மீது தடியடிப் பிரயோகம் செய்தது மட்டுமல்ல, அவர்கள் மீது பலவிதமான பொய் வழக்குகள் போடப்பட்டு பொய் வழக்குகள் ஜோடிக்கப்பட்டு இருக்கின்றன போலீஸாரால். அதேமாதிரி திருநெல்வேலியில் ஸ்ரீவைகுண்டத்தில் உள்ள இந்தியன் ஸ்டீல் மில்லை முடிவிட்டு தொழிலாளர்களைப் பட்டினி போட்டு சிறிது காலத்திற்குப் பின்னர் திறந்து பலரைப் பழி வாங்கி தொழிற்சங்கத்தைப் பிளவு படுத்தியிருக்கிறார்கள். 'ஸிம்கோ' மீட்டர் போராட்டம் நீண்ட நாட்களாக நடந்து வருவதில் நல்லபடியாக இப்போதாவது— அரசாங்கம் தலையிட்டு முடிவிற்குக் கொண்டுவர முயற்சி எடுக்கிறார்கள், அதைப் பாராட்டுகிறோம், வரவேற்கக் கூடமைப்பட்டிருக்கிறோம். அதற்காக தப்பைச் சொல்லாமல் இருக்க முடியாது. எஸ்.ஜி.பி. மோட்டார் கம்பெனியில் போராட்டம். அங்கு தடிதயடிப் பிரயோகம். அங்குள்ள ஸி.ஐ.டி.யூ. தலைவர் போலீஸ் ஸ்டேஷனுக்குக் கொண்டு போகப்பட்டு அவரை பூட்ஸ் காலால் உதைத்து அவரது கால் விரலை நசுக்கி மிதித்து ஆஸ்பத்திரிக்கு அனுப்பப் பட்டிருக்கிறார். சென்னையில் டி.வி.எஸ்.-ல் நடத்துகிற ரௌடீஸம் நிற்கவில்லை. அம்பத்தூரில் சைக்கிள் தொழிற்சாலையில் அக்கிரமம் நடந்தது, ஸதர்ண் ஸ்வச்கியர்-ல் ஸி.ஐ.டி.யூ. வைச் சேர்ந்தவரை தலைவராகத் தேர்ந்தெடுத்தார்கள் என்பதற்காக அந்தக் கம்பெனி நடத்தப் படாமல் மூடப்பட்டு, இப்போதுள்ள இந்த அரசின் கட்சிக்காரர்கள் உட்பட, அந்தத் தொழிலாளர்கள் முதல் அமைச்சர் அவர்களுக்கு ஆதரவு கொடுப்பதாக கையெழுத்து வாங்கிக் கொடுத்தால் திறந்து

[திரு. கு. ரமணி]

[1979 பிப்ரவரி 12]

நடத்தத் தயார் என்று பொதுக்கூட்டங்களில் பேசுகிறார்கள். கன்னியாகுமரியில் 75,000 முந்திரித் தொழிலாளர்கள் வேலையில்லாமல் இருக்கிறார்கள். தொழிலாள மக்கள்படும் இந்தக் கஷ்டங்கள்பற்றி ஒருவார்த்தைகூட ஆளுநர் உரையில் இல்லாமலிருப்பது எப்படி சரியாக இருக்கும்? அது என்ன கொள்கை என்பதை ஆலோசிக்க வேண்டியுள்ளது. விலைவாசிபற்றி கூறுகிறார்கள். நெல் ஒரு க்வின்டாலுக்கு ரூ. 129 மத்திய அரசிடம் கேட்டிருக்கிறோம் என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். நல்லது. ரூ. 129 வாங்கிக் கொடுங்கள். ஆனால் இப்போதுள்ள நிலை விவசாயிகள் தாங்கள் உற்பத்தி செய்த நெல்லை விற்பதற்கு முன்வரும்போது ரூ. 65, ரூ. 70 க்குக்கூட வாங்க ஆள் இல்லாமல் கஷ்டப்படுவதால் அவர்கள் கஷ்டத்தைப் போக்க அதை ரூ. 85க்கு அரசாங்கம் கொள்முதல் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்கிறோம். அதுவே அவர்களுக்குச் செய்யக்கூடிய உதவியாகும். அந்த உதவையைச் செய்தாலே பெரும்பாலான ஏழை எளிய சிறுநில விவசாயிகள் சந்தோஷப்படுவார்கள். அதையே செய்ய முடியவில்லையே. அதிக விலை வேண்டுமென்று கேட்கிறோம், கேட்கிறோம் என்று சொன்னால் போதாது. யதார்த்த நிலைக்கு ஏற்ற நடவடிக்கைகள் எடுக்க வேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, விலையேற்றப் பிரச்சனை. தமிழ்நாட்டில் இரண்டு மூன்று ஆண்டுகள் பெய்த மழை காரணமாக உணவுப் பொருட்கள், அரிசி போன்றவை கொஞ்சம் விலை இறங்கிற்றே தவிர அண்மையில் 20, 30 பைசா கிலோவுக்கு ஏறிக் கொண்டிருக்கிறது. பொருள்களின் விலை ஏறியிருப்பது அரசுக்குத் தெரியும். 16,000 நியாய விலைக் கடைகள் திறக்கப் போகிறோம் என்று இந்த மன்றத்தில் சொன்னார்கள். இப்போது 13,400 கிராமங்கள் பயன்பட்டிருக்கின்றன என்று சொல்கிறார்கள். 13,400 கடைகள் திறக்கப்பட்டுள்ளனவா? 16,000 நியாய விலைக் கடைகள் ஏன் திறக்கப்பட முடியவில்லை? இதைச் சொன்ன காலத்தில் தமிழ்நாட்டில் ஏற்கனவே 7,000 கடைகள் உள்ளன, அதற்கு மேல் 9,000 திறக்க வேண்டும். ஒரு ரெவின்யூ கிராமத்திற்கு ஒரு கடை என்றால் எவ்வளவு குடும்பங்களுக்கு சப்ளை செய்ய முடியும்? சப்ளை செய்ய சரக்கு இல்லை என்ற நிலை ஏற்பட்டால் அது எங்கே கொண்டு போய்விடும்? 16,000 நியாய விலைக் கடைகள் திறக்கப்பட்டு, அதற்கு மேலும் சென்று 500 குடும்பங்களுக்கு ஒரு கடை என்று திறந்து தேவைப் பொருட்கள் விநியோகம் காரியங்கள் செய்யாமல் போனால் விலைவாசியைக் கட்டுப்படுத்த மத்திய சர்க்காராலும் முடியாது. மாநில சர்க்காராலும் முடியாது. அதே போல கிராமங்களில் வேலைவாய்ப்பு, இது முக்கியமான விஷயம். தமிழகத்திலுள்ள கிராமப்புறங்களில் இருக்கக்கூடிய நிலம் இல்லாத விவசாயக் கூலிகள் 45 லட்சத்திற்கு மேல் இருக்கிறார்கள், இது 1971-ம் ஆண்டு மக்கள் தொகை கணக்குப்படி. செப்பர்டம்

1979 பிப்ரவரி 12] [திரு. கு. ரமணி]

அக்டோபர், நவம்பர், டிசம்பர் மாதங்களில் சுத்தமாக வேலை இல்லாமல் லட்சக்கணக்கான மக்கள் கிராமங்களில் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு ஒரு வேளை உணவு கொடுக்க என்ன வழி? இந்த மன்றத்திலேயே முன்பு எடுத்துச் சொன்னேன். மேற்கு வங்காளத்தில் ஒரு அரசாங்கம் நடக்கிறது. அவர்கள் எல்லா வற்றையும் சாதித்துவிட்டார்கள் என்று நான் சொல்லவில்லை. நீங்களும் அவர்களைப் போல் அப்படியே நடக்க வேண்டும் என்று சொல்லவில்லை. ஒரு விஷயத்தை நாம் கவனிக்க வேண்டும். இந்திய மாநில அரசுகளில் எல்லாம், கடந்த முப்பது ஆண்டுகளாக இல்லாத ஒரு மாறுபட்ட சிந்தனை, மாறுபட்ட திட்டக் கண்ணோட்டம் உருவாகி வருகிறது. அந்த அடிப்படையில் (லீன் மன்த்ஸ்) வேலையில்லாத மூன்று நான்கு மாதங்களில் மட்டும், இந்த விவசாயக் கூலிகளுக்கு வேலைக்காக உணவு என்ற திட்டத்தின்படி தலைக்கு இரண்டு கிலோ கோதுமையும், ஒரு ரூபாயும் கொடுத்தார்கள். அந்த முறை வெற்றி பெற்றதின் காரணமாக மூன்று கிலோ கோதுமையும், இரண்டு ரூபாயும் இப்போது கொடுக்கிறார்கள். அதே போன்று தமிழ்நாட்டில் இரண்டு கிலோ அரிசியும் இரண்டு ரூபாயும் கொடுத்தால், லட்சக் கணக்கான விவசாயத் தொழிலாளிகளுக்குப் பட்டினி ஏற்படாமல் உணவுக்கும் வழி கிடைக்கும், அதே நேரத்தில் ரோடு போடுவது, பள்ளிக்கூடங்கள் கட்டுவது, குளங்கள் தூர் எடுப்பது, ஏரிகள், குட்டைகள் இவைகளை ஆழப்படுத்துவது கிணறுகள் வெட்டுவது, போன்ற வேலைகள் பெரிய மூலதனம் முதலீடு இல்லாமல் நூற்றுக் கணக்கான பணிகள் செய்யப்படுகின்ற நிலைமையினால் சமுதாயத் திற்கு நன்மை கிடைக்கிறது. அதே நேரத்தில் வேலையற்று இருக்கும் தொழிலாளர்களுக்கு உணவு கிடைக்கிறது. இதற்காக இதன் அடிப்படையில் 375 கோடி ரூபாய் மத்திய அரசாங்கம் தங்கள் திட்டத்தில் ஒதுக்கியிருப்பதாகத் தெரிகிறது. இதைப் பயன்படுத்தி வேலையற்றோர்க்கு நிவாரணம் தர மகாராஷ்டிரா அரசு கொடுக்க முன் வந்திருக்கிறது. கேரள அரசாங்கம் ஒரு திட்டத்தை நடத்துகிறது, பஞ்சாப் அரசாங்கம் நடத்துகிறது. இவ்விதம் பல்வேறு அரசாங்கங்கள் இப்படிப்பட்ட புதிய சிந்தனையும், புதிய திட்டக் கண்ணோட்டமும் கொண்டிருக்கின்றன, கடந்த 30 ஆண்டுகளாக இல்லாத நிலைமை இப்போது உருவாகியிருக்கிறது.

அதே போன்று வேலையில்லாது நகரங்களில் இருப்பவர்கள், படித்தவர்களும் இருக்கிறார்கள். படிக்காதவர்களும் இருக்கிறார்கள். படித்தவர்களுடைய பெயர் பதிவு செய்யப்படுகிறது, படிக்காதவர்களுடைய நிலைமை என்ன? இதற்கு ஒரு புதிய திட்டத்தை மேற்கு வங்க அரசு அமைத்திருக்கிறார்கள். படித்தவர்கள் தங்கள் பெயர்களைப் பதிந்து கொள்கிறார்கள். தொழிலாளர்கள், படிக்காதவர்கள் பதிந்து கொள்ளமுடியவில்லை. இப்படிப் படித்து பதிந்து கொண்டிருப்பவர்களுக்கு மாதம் 50 ரூபாய் அவர்களுக்கு ரிஸீப்பாக கொடுக்கிறார்கள்.

[திரு. கு. ரமணி]

[1979 பிப்ரவரி 12]

அதே நேரத்தில் ஒரு வாரத்திற்கு இரண்டு நாட்கள் அவர்கள் சமுதாயப் பணி திட்டத்தில் வேலை செய்ய வேண்டும். சுகாதாரம், கல்வி போதனை போன்ற பல வேலைகள் சகல வேலைகளும் இவர்கள் மூலம் நடைபெறுகிறது. இப்படி மூன்று வருட காலத்திற்கும் தொடர்ந்து ரிலீப் அளிக்கப்படுகிறது. அதே நேரத்தில் வேலைதேடித்தரும் ஏற்பாடுகளும் நடைபெறுகின்றன. இந்த ஒரு பெரும் திட்டத்தை ஏன் தமிழ்நாட்டில் கொண்டுவரக் கூடாது? அந்த அரசுகள் எல்லாம் அரசியல் சட்டத்தின் அடிப்படையில்தான் வேலை செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். பொருளாதார துறையில் நம்முடைய கஷ்டத்தைப் போல், வசதி இல்லை என்ற நிலைமை அங்கும் இருந்து கொண்டதான் இருக்கிறது. ஆனால் அவர்கள் இப்படிப்பட்ட திட்டத்தைச் செயல்படுத்துகிறார்கள். அதேபோல் இப்போது மகாராஷ்டிரா அரசு செய்கிறது, கேரள அரசு செய்கிறது, பஞ்சாப் அரசு செய்கிறது திரிபுரா அரசு செய்கிறது. நான் ஒரு குறிப்பிட்ட அரசை பூஸ்ட் பண்ணுவதற்காக இதை சொல்லவில்லை. இப்படிப்பட்ட ஒரு புதிய திட்டக் கண்ணோட்டம், புதிய மாறுதல் ஏற்பட்டு வருகிறது. அந்த முறையில் இதை செய்ய அரசு முன்வருமா? அதற்கான கொள்கை குறிப்பு எதுவும் இதில் இல்லை.

கிராம எம்ப்ளாய்மென்ட் கியாரண்டிக்கு இதில் என்ன சொல்லப்பட்டிருக்கிறது? முசுக்கட்டை 8,000 ஏக்கர் அதிகமாக பயிர் செய்யப்படும். இந்த நாட்டிலுள்ள 45 லட்சம் விவசாய தொழிலாளர்களுக்கு 12,000 ஏக்கரில் முசுக்கட்டை பயிரிட்டால் மட்டும் வேலை கிடைத்துவிடுமா அதன் மூலம் பட்டுப்பூச்சி வளர்ந்து, அதன் மூலம் எத்தனை கம்பெனிகள் வளரும், எப்போது வேலையில்லாத் திண்டாட்டம் ஒழிக்கப்படும். இப்படிச் சொல்லிக் கொண்டிருந்தால் எப்படி சாதாரண மக்களுக்கு நம்பிக்கை வரும்.

இப்படிப்பட்ட திட்டங்களால் நிச்சயமாக வேலையிழந்திருக்கும் கிராமத்தில் உள்ள பெரும்பான்மையோருக்கு எந்தவித நன்மையும் காரியாம்சத்தில் கிடைக்காது. அதே நேரத்தில் கிராம முன்னேற்றத்தையும் தொடாது.

அதே போன்று தொழில் வளர்ச்சித் திட்டம். இதில் என்ன வந்திருக்கிறது? ஐப்பானிய ஏகபோக முதலாளிக் கம்பெனிகள் இந்த நாட்டில் தனது ஆதிக்கத்தை நிறுவி அதன் மூலம் இந்த நாட்டிலுள்ள வருமானத்தை எவ்வளவு சுரண்டிக் கொண்டு போக முடியுமோ அந்த அளவுக்குக் கொண்டுபோக வழி செய்து கொண்டிருக்கிறது. அந்த அளவுக்கு அந்நிய மூலதனத்தை வா வேற்கிற ஏற்பாடாக இப்போதுள்ள திட்டம் அமைந்திருக்கிறது. அது சரிதானா? இதனுடைய அடிப்படை கொள்கைகளுக்கு நான் போகவில்லை. உப்பை அடிப்படை பொருளாகக் கொண்டு 35 கோடி ரூபாய் செலவில் ஐப்பானிய உதவியுடன் தொழிற்சாலை

1979 பிப்ரவரி 12]

[திரு. கு. ரமணி]

அமைக்கப் போவதாக சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இதில் எத்தனை பேர்களுக்கு வேலை கிடைக்கும் என்கின்ற விவரம் தெரியவில்லை. அதே போன்று கரும்பு சக்கையைப் பயன்படுத்தி காகித ஆலை துவக்குவதற்கு வாய்ப்பு இருப்பதாக சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. சர்க்கரை ஆலைகள் துவக்கப்பட்டு எத்தனையோ காலங்கள் ஆகின்றன. இருந்தும் கரும்புச் சக்கையிலிருந்து காகித ஆலை துவக்குவதற்கு மத்திய சர்க்காருக்கு இப்போது விண்ணப்பம் செய்திருக்கிறோம் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இதற்கு எவ்வளவு பணம் ஒதுக்குவார்கள் என்பது தெரியவில்லை.

[பிற்பகல் 12:40]

ஆனால் இப்படி வாயால் சொல்லிக் கொண்டே போனால் இது எப்படி சரியாக இருக்கும் என்று யோசனை செய்து பாருங்கள். இப்படிச் சொன்னால் மட்டும் நன்மை ஏற்படுமா? மாற்றங்களை நடைமுறைக்குக் கொண்டுவந்தாக வேண்டும். வேலையற்ற மக்களை எப்படி நீங்கள் பாதுகாக்க முடியும் என்பதை சற்று யோசனை செய்து பாருங்கள்.

மேற்கு வங்காளத்தில் 1½ லட்சம் படித்தவர்களுக்கு, நகரங்களிலே இருப்பவர்களுக்கு மட்டுமல்லாமல், வேலையற்ற படிக்காதவர்களுக்கெல்லாம் திட்டம் போட்டு 9 கோடி செலவழித்தார்கள். இந்த வருஷம் 15 கோடி ரூபாய் செலவழிக்கத் திட்டம் போட்டு இருக்கிறார்கள். வேலைக்காக உணவு என்ற திட்டத்திற்கு மத்திய சர்க்கார் உணவுப் பொருள் கொடுக்கிறார்கள். சென்ற ஆண்டு 3 கோடி ரூபாய் உணவுப் பொருள் கொடுத்தார்கள். இந்த வருஷம் 10 கோடி ரூபாய்க்கான உணவுப்பொருள் கொடுக்கும்படி பரிந்துரை செய்திருக்கிறார்கள். அப்படி நாமும் பெறுவதற்கு, நமக்கும் மத்திய சர்க்கார் அதிகம் கொடுக்கும் வகையிலே திட்டங்கள் போட்டு செயல்பட்டால், லட்சக்கணக்கான கிராம மக்களுக்கு வேலை கிடைக்கும்; படித்தவர்களுக்கும் வேலை கிடைக்கும். இப்படி சரியான ஒரு திட்டம் நம்முடைய கவர்னர் அவர்களுடைய உரையிலே வரவில்லை. இந்த முயற்சியைப்பற்றி அவசியம் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். இதுவரை இந்த அரசு இத்தகைய முயற்சி எடுக்கவில்லை என்பதை நான் வருத்தத்தோடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இதற்கெல்லாம் மேல், நிலச் சீர்திருத்தத்தைப் பற்றி சொன்னால், ஒருவருக்கு 15 ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கராவுக்கு மேல் நிலம் இருக்கக் கூடாது என்று தமிழகத்திலே சட்டம் இருக்கிறது. இதைப்பற்றி எங்கள் கட்சித் தலைவர் திரு. சங்கரைய்யா அவர்கள் போன கூட்டத்திலேகூட சொன்னார்கள். புதிதாக இதற்காகச் சட்டம் கொண்டுவரத் தேவையில்லை. இந்தச் சட்டத்தை கறாராக நடைமுறைப்படுத்தினாலே இப்போதைக்கு

[திரு. கு. ரமணி]

[1979 பிப்ரவரி 12]

போதுமென்று சொன்னார்கள். பினாமி நிலங்களை அரசாங்கம் எடுத்துக் கொள்ளப் போவதாக வருவாய்த்துறை அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னதாகப் பத்திரிகையிலே பார்த்தேன்; சந்தோஷப்பட்டேன். இந்த நிலங்களைப் பற்றி எங்கள் கணக்குப்படி பார்த்தால், ஒரு 8 லட்சம் ஏக்கர் நிலங்கள் கிடைக்கும். அதே மாதிரி கோயில் நிலங்களை எடுத்துக் கொள்வதாக இருந்தால், அதிலே 6 லட்சம் நிலம் கிடைக்கும். இப்படி 13, 14 லட்சம் ஏக்கர் நிலங்கள் கிடைக்கும்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம் : பினாமி நிலங்களைப் பற்றி இந்த அரசு நிர்வாகம் சும்மா இல்லை; எல்லா விதமான முயற்சிகளும் எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். நான் இங்கே இதைச் சொல்வதற்குக் காரணம், இங்கே இருக்கின்ற எல்லா சட்டமன்ற உறுப்பினர்களும், இதிலே தீவிரம் காட்டுகின்ற எல்லா அரசியல் கட்சிகளும், அதனைச் சார்ந்த உறுப்பினர்களும் இதிலே துணை செய்தால், மிகவும் உதவிகரமாக இருக்கும். யார் யார் எங்கெங்கே பினாமி நிலங்கள் வைத்திருக்கிறார்கள் என்பதை சொல்வார்களேயானால், எழுதுவார்களேயானால், அதற்குரிய நடவடிக்கைகளை எடுத்துக்கொள்ள இந்த அரசு தயாராக இருக்கிறது.

திரு. கு. ரமணி : ரொம்ப நன்றி. இம்மாதிரி ஒத்துழைப்புத் தருவதற்கு நாங்கள் மட்டுமல்ல, அனைவரும் தயாராக இருக்கிறோம். இதிலே பிரச்னை என்னவென்றால், நீங்கள் இந்த விஷயத்தை பிரகடனப்படுத்தியிருக்கிறீர்கள் நடைமுறையில் செய்வீர்களா? ஆனால், அதை நடைமுறைக்கு கொண்டுவருவதில் என்ன கஷ்டம்? ஏன் தாமதம்? எடுத்துக்காட்டாக, நான் சொல்வதென்னவென்றால், நிலச்சுவான்தார்கள், கோயில் மடாதிபதிகள், மற்றும் பல்வேறு பினாமி ஏற்பாடு செய்தவர்கள் ஆகிய இந்த வர்க்கங்களின் கடுமையான எதிர்ப்பு ஏற்படும். இந்த எதிர்ப்பைச் சமாளித்து தக்க நடவடிக்கை எடுத்தால் லட்சோப லட்சம் கிராம மக்கள், ஏழைக் கூலிக்காரர்கள் பயன் அடைவார்கள்; அவர்களுக்கு 'ரிஸ்ப்' ஏற்படும். எனவே, இந்தப் பிரச்சனையை எதிர்ப்பை சமாளித்து, இதன்மூலம் கிடைக்கும் நிலங்களை விநியோகம் செய்ய முன்வரவேண்டும், அதைச் செய்வீர்களா?

மேற்கு வங்காளத்தில் 9 லட்சம் ஏக்கர் நிலங்களை இப்படி எடுத்திருப்பதாக விநியோகித்திருப்பதாக கணக்கு சொல்கிறார்கள். அதே மாதிரி, அதற்கு மேலும் தமிழ்நாட்டில் செய்ய முடியும். இந்த எதிர்ப்பை சமாளித்து நிற்கும் கொள்கை வேண்டும். அது மட்டுமல்ல, நிலமில்லாத விவசாயக் கூலித் தொழிலாளர்கள், நிலம் இருப்பவர்களின் நிலத்தில் அல்லது தரிசு நிலத்தில் பயிர் செய்ய இறங்கினால், போலீஸ் துணை கொண்டு அப்புறப்படுத்தப்படுகிறார்கள். எனவே, அரசு இந்தச் சட்டத்

1979 பிப்ரவரி 12] [திரு. கு. ரமணி]

தைப் பிரயோகித்து கடுமையாக நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். அப்படி இதுவரை நடவடிக்கை எடுக்கப்படவில்லை. உச்சவரம்புச் சட்டப்படி எடுக்கப்பட்ட நிலம் எவ்வளவு?

31—5—78 நிலவரப்படி, தமிழ்நாட்டில் 75,846 ஏக்கர் நிலம் எடுக்கப்பட்டதாகச் சொல்லப்படுகிறது. இதனால் பயனடைந்தவர்கள் 48,133 விவசாயிகள் தான். இதிலே சொல்லப்பட்டிருப்பதோ சுமார் 75 ஆயிரம் ஏக்கர் நிலம். ஆனால், நாம் எடுக்கவேண்டிய நிலமாக சுமார் 15 லட்சம் ஏக்கர்களுக்கு மேல். எனவே, இதிலே இன்னும் கடுமையான நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும். ஆகவே, அரசாங்கத்திற்கு அடிப்படையான கொள்கை இருந்தால்தான், இந்தச் சமுதாயத்தை மாற்றி அமைப்பதற்கு, கிராமங்களிலே உள்ளவர்களை ஜனநாயக அடிப்படையிலே, இன்றைய நாகரிக வளர்ச்சிக்கு ஏற்றபடி மாற்றியமைக்க நடவடிக்கை எடுக்க முடியும். அப்படி எடுக்கும் நடவடிக்கைகளிலே, கிராம ஏழை மக்கள் அத்தனை பேரும் ஒன்று சேர்ந்திருக்க வேண்டும். அப்படி செய்தால், எங்கள் ஒத்துழைப்பும் கிடைக்கும். இதற்கு யாதொரு மறுப்பும் கிடையாது. யாராவது இது தவறு என்று சொன்னாலும், அது நியாயமாக இருக்காது. அப்படிப்பட்ட ஒரு கொள்கை இந்த அரசுக்கு உண்டா? இல்லை என்பது என்னுடைய வாதம். இப்போது அமைச்சர் அவர்கள் இருக்கிறது என்று கூறியிருக்கிறார்கள். எந்த அளவுக்கு அது நடைமுறைக்கு வரும் என்று பார்க்கவேண்டும். இந்த அரசு வந்து ஒரு வருஷம் ஏழு மாதம் ஆகிறது. தங்கத்தின் மாற்று கல்லில் உரைத்துப் பார்த்தால்தான் தெரியும். அரசின் கொள்கை நடைமுறையில் வந்தால்தான் நம்பமுடியும்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம்: இந்த அரசுக்கு உரைகல் எது என்று ஏற்கனவே சொல்லியிருக்கிறேன். அதை நீங்கள் எல்லாம் வரவேற்பீர்கள் என்று எதிர்பார்த்தேன், வரவேற்கவில்லை. உச்ச வரம்புச் சட்டம் எந்த ஆண்டு வந்தது என்று உங்களுக்கெல்லாம் தெரியும். 30 ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கர் 15 ஸ்டாண்டர்ட் ஏக்கர் உச்ச வரம்பு என்றெல்லாம் வந்தது. ஆனால் எவ்வளவு அதிகப்படியான நிலத்தை எடுத்து மற்றவர்களுக்குக் கொடுத்தார்கள் என்பது தெரியும். நிலமற்றவர்களிடத்தில் பணத்தை வாங்கிக் கொண்டு யாரிடத்தில் கொடுத்தார்கள் என்பதெல்லாம் தெரியும். இதற்கு முன்பு எடுக்கப்பட்ட நிலத்திற்கு பத்தாயிரம், பதினைந்தாயிரம், இருபதாயிரம் என்று மார்க்கட் விலையை விட அதிகமாகக் கொடுத்தார்கள் என்பதெல்லாம் தெரியும். இந்த அரசு அவசரச் சட்டமாகப் பிறப்பித்து எப்பேர்ப்பட்ட நிலமாக இருந்தாலும் சரி, மூன்று போகம் விளைந்தாலும், இரண்டு போகம் விளைந்தாலும், கரும்பு விளைவித்தாலும், தேக்கு இருந்தாலும், சந்தன மரம் இருந்தாலும் ஏக்கருக்கு 3,000 ரூபாய்க்கு மேல் விலை இல்லை என்று சட்டம் கொண்டு வந்திருப்பதைப் பாராட்டுவார்கள் என்று கருதுகிறேன்.

[1979 பிப்ரவரி 12]

திரு. கு. ரமணி: அமைச்சருடைய விளக்கத்திற்கு நன்றி. இந்த மாதிரி எடுக்கிற நடவடிக்கைகளுக்குப் பரிபூரணமான ஆதரவு இருக்கிறது என்று சொன்னேன். நாங்களும் பல விவரங்களைச் சொல்லவேண்டியிருக்கிறது. நிலத்தைக் கொடுக்கும் போது விலை வாங்காமல் ஏழை மக்களுக்கு கொடுக்கவேண்டும். ஏழை எளிய கூலிக்காரன், ஒரு காசுக்கு வழி இல்லாதவன், ஏழை விவசாயி பயிரிட்டுக் கொண்டிருப்பவன் ஏற்கனவே கடன் வாங்கியிருப்பான். அந்தக் கடனை ரத்து செய்ய வேண்டும். நிலம் பங்கிட்டு கொடுக்கும்போது நீங்களும் விலை கேட்கக் கூடாது. யார் முன்பு விலை கேட்டிருந்தாலும் அது சரியல்ல.

இன்னொன்று. ஆறு லட்சம் ஏக்கர் கோயில் நிலங்கள் இருக்கின்றன. கோயில்களில் இருக்கக்கூடிய 25,000 ஊழியர்கள் முக்கியமானவர்கள். நிலத்தில் உழைப்பவர்களுக்கு நிலத்தைக் கொடுக்கக்கூடாது என்று திரும்பத் திரும்ப அரசில் இருக்கக்கூடிய அமைச்சர்களும் சொல்கிறார்கள். இது நியாயமா? எந்தச் சாமி அந்த நிலத்திலிருந்து அரிசி வந்து சாப்பிடுகிறார்? அந்தக் கோயில்களைப் பாதுகாக்கக்கூடிய பொறுப்பு அரசுக்கு இருக்கிறது. அந்த நிலங்களை எடுக்கக்கூடிய நடவடிக்கையை அரசு எடுக்கவேண்டும். அந்த மாதிரி புதிய கண்ணோட்டத்துடன் புதிய கொள்கைகள் கவர்னர் உரையில் இல்லை என்று வருத்தத்தோடு எடுத்துக் காட்டி இந்த அரசு இந்த நிலையில் இருந்து மாறி மேற்கூறிய மாதிரித் திட்டங்களை நிறைவேற்றினால் தான் மக்கள் நம்புவார்கள், அதைச் செய்ய மூன்வரவேண்டுமென்று கேட்டு முடித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. த. இராமசாமி: சட்டப் பேரவையின் மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, கவர்னர் உரைக்கு நன்றி தெரிவித்துப் பேசுகிற வாய்ப்பை ஏற்படுத்தித் தந்தமைக்காக எனது மனப் பூர்வமான நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

புரட்சித் தலைவருடைய தலைமையில் இருக்கிற இந்த அரசு ஏழை எளிய மக்களுடைய நலனுக்கும் கிராமப்புறங்களில் வாழ்ந்து வருகிற மக்களுக்கும், விவசாயப் பெருமக்களுக்கும், தொழிலாள நண்பர்களுக்கும், நாட்டிலே அமைதியை ஏற்படுத்துவதற்கும் எந்த அளவுக்கு வலிவாகச் செயல்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறது என்பதைக் கவர்னருடைய உரையின் வாயிலாக இங்கே எடுத்து வைத்திருக்கிறார்கள் என்பதைச் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

புரட்சித் தலைவர் ஆட்சி ஏற்பட்ட பிறகு இயற்கையினுடைய கோரச் சம்பவங்கள் நமக்குத் தெரியும். புயல், வெள்ளம், நிலச்சரிவு போன்றவைகள் ஏற்பட்டன. எங்களுடைய பகுதியான இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தில் குறிப்பாக, இராமேஸ்வரம் கடலோரப் பகுதிகளில் சரியான இரவு நேரத்தில் புயல் வீசத் தொடங்கியது. மீனவர்கள் மேலும் பாதிக்கப்பட்டார்கள். நாட்டுப் படகுக் காரர்களும், விசைப் படகுக்காரர்களும் தங்களுடைய சொத்தான படகுகளை இழந்தார்கள்.

1979 பிப்ரவரி 12]

[திரு. த. இராமசாமி]

[பிற்பகல் 12-50]

பல்வேறு குடிசைகளில் வாழ்கின்ற ஏழை மக்கள் வீடுகளை இழக்கக்கூடிய கோரச் சம்பவங்கள் அங்கே நடைபெற்றன. புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் வெளிநாட்டிலே இருந்த நேரம். அந்த நேரத்திலே மக்கள் நல்வாழ்வுத் துறை அமைச்சர் அவர்களும், வருவாய்த் துறை அமைச்சர் அவர்களும், சமூகநலத் துறை அமைச்சர் அவர்களும், உள்ளாட்சித் துறை அமைச்சர் அவர்களும் அந்தப் பகுதிகளிலே சுற்றுப்பயணத்தை மேற்கொண்டு பாதிக்கப்பட்ட இடங்களைப் பார்த்து உடனடியாக அரசு அதிகாரிகளைத் தங்களுடைய பணிகளைச் செய்வதற்கான காரியங்களிலே ஈடுபடுத்தினார்கள். அரசு அதிகாரிகள் முன்னெச்சரிக்கையோடு நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டதன் காரணமாக ஏராளமான உயிர்கள் எங்கள் பகுதியில் பாதுகாக்கப்பட்டன. 1964ஆம் ஆண்டிலே இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தின் கடைசிப் பகுதியான தனுஷ்கோடியிலே புயல் வீசியது, அந்த நேரத்திலே ஒரு ரயிலே அதிலே பயணம் செய்த நூற்றுக்கணக்கான பயணிகளோடு கடலுக்குள் இழுத்துச் செல்லக்கூடிய நிலை ஏற்பட்டது. புயல் என்று வானிலை அறிவிப்பு வந்த உடனே மக்களைப் பாதுகாப்பான இடங்களுக்கு அவர்கள் செல்ல வேண்டும் என்று அதிகாரிகள் சொன்னபோதும் கூட அவர்களில் சிலர் மறுத்தபோது போலீசார் மீட்புப் படையிலே ஈடுபட்டு அவர்களைப் பாதுகாப்பான இடத்திற்குக் கொண்டுசென்றார்கள். இப்படிச் சிறுமையான புயல் வீசியபோதும் கூட ஒரு உயிர்கூட சேதம் இல்லாமல் அதிகாரிகள் சிறப்பாக நடவடிக்கை எடுக்கக்கூடிய நிலைமை ஏற்பட்டது. அப்போது புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் வெளிநாட்டிலே இருந்தபோதும் கூட இந்த அரசு என்ன நினைக்கிறது என்பதை உணர்ந்த அதிகாரிகள், கடமையை உணர்ந்த அதிகாரிகள் அந்தப் பகுதிகளிலே தீவிரமாகச் செயல்பட்டார்கள். எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் வெளிநாடுகளுக்குச் சென்றுவிட்டு திரும்பிய உடனே நிலச்சரிவு ஏற்பட்டு பாதிக்கப்பட்ட ஊட்டிப் பகுதி, நீலகிரிப் பகுதிகளுக்குச் சென்று பார்வையிட்ட பிறகு உடனே இராமநாதபுரம் மாவட்டத்திலே உள்ள கடலோரப் பகுதிகளுக்கு வந்து பாதிக்கப்பட்ட மக்களை, நாட்டுப் படகுக்காரர்களையும், விசைப் படகுக்காரர்களையும் பார்த்தபோது, அந்த மக்கள், ஒரு உத்தமத் தலைவரை நாடு பெற்றிருக்கிறது என்று நிம்மதி அடைந்தார்கள் என்பதை நான் சொல்லிக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டவனாக இருக்கிறேன். நிவாரணப் பணிகளுக்காக பல லட்ச ரூபாய்கள் ஒதுக்கப்பட்டு, நாட்டுப் படகுக்காரர்களுக்கு பண உதவி செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அதேபோல் ஏராளமான காரியங்கள் நிவாரணப் பணிகள் மூலமாக மேற்கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றன. இன்றைய தினம் தமிழகத்தினுடைய அரசியலிலே அமைதியில்லை. பாதுகாப்பு இல்லை என்று சொல்லக்கூடிய அளவிற்கு நாட்டிலே மாற்றக்கட்சி நண்பர்கள் ஒங்காரமிட்டு வருகிறார்கள். கடந்த கவர்னர் உரையின்மீது நடந்த விவாதத்திலே பேசும்போது கூட நான்

[திரு. த. இராமசாமி]

[1979 பிப்ரவரி 12]

குறிப்பிட்டேன். இந்த ஆட்சி ஏற்பட்டதற்குப் பிறகு எந்தக் கட்சியாக இருந்தாலும், எந்தக் கட்சி சட்டமன்ற உறுப்பினராக இருந்தாலும் அனைத்துக் கட்சியினருக்கும் பாதுகாப்புத் தருகின்ற ஒரு உத்தமத் தலைவரை இந்த நாடு முதல்வராகப் பெற்றிருக்கிறது. எங்களுடைய நாஞ்சிலாரை விமான நிலையத்திலே தாக்கப்பட்டது, அது மட்டுமல்லாமல் அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்தவர்களின் கால்கள் வெட்டப்பட்டன, கொலை செய்யப்பட்ட கொடுமைகள் இப்படிப்பட்ட சம்பவங்களையெல்லாம் இந்த மன்றத்திலே சொன்னால் ரத்தக் கண்ணீர் வடிக்கக்கூடிய சூழ்நிலை ஏற்படும். இருந்தாலும் அமைதி காக்கவேண்டுமென்று தொண்டர்களுக்கு புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் ஆணையிட்ட காரணத்தினாலேயும் சட்டம் ஒழுங்கு அமைதி காக்கப்படவேண்டும், கட்சியினராக இருந்தாலும் அமைதி காக்கப்படவேண்டுமென்றும் இந்த ஆட்சிக்குக் கட்டுப்பட்டு நடக்கவேண்டுமென்றும் அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் தோழர்களும் செயல்பட்டு வருகிறார்கள்.

நாடாளுமன்ற உறுப்பினர் அருமைச் சகோதரர் முருகையன் கொலை செய்யப்பட்ட காட்சி, ஒவ்வொருவரின் வீட்டிலேயும் ஒரு சகோதரரை இழந்ததுபோல் வருந்தத் தக்க செயல் என்பதையாரும் மறந்துவிடமுடியாது. புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் தனது பயணத்தை ஒத்திவைத்துவிட்டு உடனடியாக முருகையன் இல்லத்திற்குச் சென்று வருத்தம் தெரிவித்துவிட்டுத் தான் தன்னுடைய சுற்றுப்பயணத்தைத் தொடர்ந்தார்கள். சம்பந்தப்பட்டவர்கள் மீது நடவடிக்கை எடுக்க உத்திரவிடப்பட்டது. மிகவும் மோசமான, காட்டுமிராண்டித்தனமான, மனித சமுதாயம் ஒத்துக் கொள்ளாத செயல் என்றும், கருத்து வேறுபாடுகள் இருக்கலாம் சொந்தப் பிரச்சினைகள் இருக்கலாம், இந்த சம்பவம் கண்டிக்கத் தக்கது என்றும் தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

சம்பந்தப்பட்டவர்கள் நிச்சயமாக சட்டத்திலேயிருந்து தப்ப முடியாது என்று தெரிவித்திருக்கிறார்கள். இப்படியிருந்தும் கூட புரட்சித் தலைவரின் ஆட்சியில் நியாயம் இல்லை, அமைதி இல்லை, ஒழுங்கு இல்லை என்ற கூக்குரல் போடுவது என்றால் அது அரசியல் கருத்து மாற்றத்தின் அடிப்படையில், தங்கள் கட்சியின் வளர்ச்சி அடிப்படையில் கூறுகிறார்களே தவிர உண்மையில் அப்படி அல்ல என்று நாட்டுமக்கள் உணர்ந்திருக்கிறார்கள் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

இந்த உரையில் ஏழை எளிய மக்களுக்கு, நடுத்தர மக்களுக்கு, உழைக்கின்ற மக்களுக்கு, விவசாயப் பெருமக்களுக்கு மற்றும் அனைத்துப் பேர்களுக்கும் அவர்களை வாழச் செய்யும் அளவிற்கு உள்ள இந்த உரையை நான் பாராட்டி என்று டைய நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொண்டு, தலைவர் அவர்களுக்கும் ஒன்றி தெரிவித்து உரையை முடிக்கிறேன், வணக்கம்.

1979 பிப்ரவரி 12]

*திரு. அ. சுவாமிதாஸ் : மாண்புமிகு சட்டமன்ற மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, இங்கே கவர்னர் உரையின்மீது நடக்கின்ற விவாதத்தில் ஒரு சில கருத்துக்களை நானும் கூற விழைகிறேன். இப்போதைய முதல்வர், முன்னாள் எதிர்க்கட்சி வரிசையிலிருந்த பொழுது சட்டமன்றம் செத்துவிட்டது என்று சொல்லி மன்றத்திற்கே வராதிருந்தார்கள். சென்ற ஆண்டு ஒட்டுமொத்தமாகப் பார்த்தால் இந்தச் சட்டமன்றம் இரண்டு தடவை கூட்டப்பட்டிருக்கிறது. மக்களெல்லாரும், “நீங்கள் சட்டமன்றத்திற்குப் போகவில்லையா” என்ற கேள்வியை என்னிடத்தில் அடிக்கடி கேட்பதுண்டு. நான் எண்ணிப்பார்த்ததில் மாண்புமிகு முதல்வரவர்கள் கூறியதைப்போல செத்துவிட்டது என்று சொல்லாமல் இருந்தாலும்கூட, “இது நோய்வாய்ப்பட்டு நலிந்து கொண்டிருக்கின்றது” என்பதால் ஒருவேளை கூட்டப்படாமல் இருக்கலாமோ என்ற ஐயம் எனக்குள் எழுந்தது உண்டு. இந்தச் சட்டமன்றத்தை அடிக்கடி கூட்டி இதை நடத்தியிருக்க வேண்டும். பிறப்பிக்கப்பட்டிருக்கின்ற சட்டங்களையெல்லாம் கவர்னர் மூலமாக அவசரச்சட்டமாகப் பிறப்பித்திருக்கிறார்கள். அந்த நிலைக்குக் கொண்டுபோகாமல் அடிக்கடி சட்டமன்றத்தைக் கூட்டி வைத்து மக்களின் சார்பிலே வந்திருக்கின்ற உறுப்பினர்களின் கருத்துக்களைக் கேட்டு, சட்டங்களைப் பிறப்பித்திருந்தால் மிகவும் நலமாக இருக்கும்.

எடுத்துக்காட்டாக, மதுவிலக்கு அவசரச் சட்டத்தைப் பிறப்பித்திருக்கிறார்கள். அதைப் பிறப்பிக்கும்பொழுது அதனால் ஏற்படும் விளைவுகளைச் சற்றுக் கவனத்திற்குக்கொண்டு பிறப்பித்திருக்க வேண்டும். சட்டங்களை பிறப்பிக்கும் பொழுது ஒரு மையக் கருத்தை வைத்துக்கொண்டு பிறப்பிக்க வேண்டும். பல குற்றங்களைச் செய்தவன் வேண்டுமானாலும்கூட வழக்கு மன்றத்திலே விடுதலை பெறலாம், குற்றம் செய்தவர்கள் விடுதலை பெற்றாலும், பரவாயில்லை, ஆனால் ஒரு நிரபராதி தண்டிக்கப்படக் கூடாது என்பது அதன் கருத்து. ஆனால், தற்போது அரசு பிறப்பித்திருக்கின்ற மதுவிலக்குச் சட்டத்தினால் பல நிரபராதிதிகள் பாதிக்கும் அளவில் இருக்கிறார்கள்.

என்னுடைய தொகுதியில் தவறு செய்யாத பலபேர் இந்த மதுவிலக்கு அவசரச் சட்டத்தின் காரணமாக கைது செய்யப்பட்டு வழக்கு மன்றத்திற்குச் செல்கிறார்கள். சட்ட அமைப்பு அப்படியிருக்கிறது. அதனால் அவர்கள் வழக்குமன்றத்திற்குச் செல்லும் நிலை இருக்கிறது. இந்தச் சட்டத்தை மறுபடியும் பரிசீலனை செய்ய வேண்டுமென்று கவர்னர் உரையில் இருக்கிறது. அப்பொழுது இந்தக் குறிக்கோள் பின்பற்றப்பட வேண்டும், அதாவது நிரபராதிதிகள் எந்தக் காலத்திலும் தண்டிக்கப்படக்கூடாது என்பதை மையமாக வைத்து அந்தச் சட்டத்தைப் பரிசீலனை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[திரு. அ. சுவாமிதாஸ்]

[1979 பிப்ரவரி 12]

அடுத்து, சட்டம் ஒழுங்கு கெட்டுவிட்டது, சட்டம் ஒழுங்கைப் பாதுகாக்கத் தவறி விட்டது என்பதற்கு ஆதாரபூர்வமாகப் பல கருத்துக்களை நாம் சொல்ல முடியும். எல்லாக் கட்சியினரும் இதைச் சொல்கிறார்கள். எங்கள் மாவட்டத்தைப் பொறுத்த வரையிலே, நடந்து கொண்டிருக்கும் நிலையைப்பற்றிச் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

1978 ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் மாதம் நடந்த நிகழ்ச்சிகளைப் பார்த்தால் இங்கே போலீஸ் இலாக்காவே இல்லாததைப்போலவும், அதிகாரிகளே இல்லாததைப்போலவும், ஒரு அரசாங்கமே இல்லாததைப்போலவும் பல நிகழ்ச்சிகள் நடைபெற்றுள்ளன. டிசம்பர் மாதம் 18, 19 தேதிகளிலே என் தொகுதியில் பல வன்முறைச் செயல்கள் நடந்தன. தக்கலையில் இருக்கும் போஸ்ட் டாபீஸ் கொளுத்தப்பட்டது.

[பிற்பகல் 1-00]

அங்கே பணியாற்றுகிறவர்கள் புகார் கொடுத்தார்கள். அங்கே யிருக்கிற டி.எஸ்.பி-யும், சர்க்கிள் இன்ஸ்பெக்டரும் நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை. அமைதியாக இருந்தார்கள். கம்யூனிஸ்ட் கட்சிக்குச் சொந்தமான பந்தல் கொளுத்தப்பட்டது. அவர்களும் புகார் கொடுக்கிறார்கள். நடவடிக்கை எடுக்கப்படவில்லை. அரசு மருத்துவமனை முன்னாலே நிறுத்தி வைக்கப்பட்டிருந்த அரசுப் பேருந்துக்கு தீ வைக்க முயற்சி நடந்தது, கண்டக்டரும் டிரைவரும் புகார் கொடுக்கிறார்கள். நடவடிக்கை எடுக்க வில்லை. இரண்டு நாட்களாக அத்தகைய செயல்கள் நடந்தன. உடனுக்குடன் புகார்கள் கொடுக்கப்பட்டன. ஆனால், அந்தப் புகார்கள் மீது போலீசார் எந்த நடவடிக்கையும் எடுக்காத காரணத்தால், டிசம்பர் 20-ந் தேதியன்று அங்கே நரபலிகள் கொடுக்கப்பட்டன. இந்திய தாய்க்கே நரபலிகள் கொடுக்கக்கூடிய வகையிலே சொல்லிக்கொண்டே செய்தார்கள், வேதனையோடு சொல்கிறேன். இந்திரா அம்மையாருக்கு ஏதாவது நடந்தால் இரத்தஆறு ஓடும் என்று பல தலைவர்கள் பேசினார்கள், எங்கள் மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த பல தலைவர்கள்கூடப் பேசினார்கள். அப்படி தலைவர்கள் பேசிய காரணத்தாலே, அப்படிப்பட்ட, இரத்த ஆறை ஓடவைத்து இந்திய தாய்க்கே நரபலி கொடுத்திருக்கிறார்கள் “இந்தியா இஸ் இந்திரா, இந்திரா இஸ் இந்தியா” என்று நினைத்துக்கொண்டுதான் இப்படிச் செய்து காட்டினார்கள்.

திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து : மதிப்பிற்குரிய உறுப்பினர் சுவாமிதாஸ் அவர்கள் ஏதோ இரத்த ஆறு ஓடும், எங்கு பார்த்தாலும் கொலை நடக்கும் என்ற மாதிரி காங்கிரஸ் தலைவர்கள் பேசியதாகக் குறிப்பிட்டார். இது ரொம்பத் தவறு. காங்கிரஸ்

1979 பிப்ரவரி 12] [திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து]

கட்சி பலாக்காரத்திலே நம்பிக்கையில்லாத கட்சி. இரத்த ஆறு ஒடும் என்று எந்தத் தலைவரும் பேசியிருக்க முடியாது. பேசாத ஒன்றை கற்பனையாக நினைத்துக்கொண்டு ஆதாரம் இல்லாமல் பேசக்கூடாது.

திரு. அ. சுவாமிதாஸ் : நான் கற்பனையாகப் பேசவில்லை. எல்லா பத்திரிகைகளிலும் வந்த செய்திகளைப் படித்துவிட்டுத் தான் பேசுகிறேன். ஆதாரங்கள் இருக்கின்றன. நல்ல உணர்வோடுதான் பேசுகிறேன். இப்படிப் பலர் பேசினார்கள்.....

திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து : இரத்த ஆறு ஒடும் என்று யாரும் சொல்லி இருக்கவே முடியாது; பேராட்டம் நடக்கும், சிறைகள் நிரம்பும் என்று பேசியிருப்பார்கள். இரத்த ஆறு ஒடும் என்று யாரும் பேசியிருக்க முடியாது. இதை உறுதியாகத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. அ. சுவாமிதாஸ் : இப்படி பேசியிருக்கிற காரணத்தால், இம்மாதிரி நடைபெற்றிருக்கிறது. போராட்டம் நடக்கும் போது சாதாரணமாக, பயணிகளையெல்லாம் கீழே இறக்கிவிட்டு, ஏதோ ஆத்திரத்திலே செய்தார்கள் என்று கேள்விப்பட்டிருக்கிறோம். இங்கே அப்படி நடக்கவில்லை. பஸ்ஸிலே பயணிகளை அப்படியே உட்கார வைத்து தீ வைத்து கொளுத்தி விட்டனர். எந்தப் பொருளை வைத்துக் கொளுத்தினார்கள் என்று தெரியாது. ஏனென்றால், பொருளை வீசியவர்கள் படித்தவர்கள் என்று சொல்கிறார்கள். உயிர் பிழைத்தவர்கள் என்ன சொல்கிறார்கள் என்றால், பெட்ரோலாக இருந்திருந்தால் நிச்சயமாக அதனுடைய மணம் வீசியிருக்கும். ஆனால் பெட்ரோல் வீசவில்லை. ஏதோ ஒரு பொருளை வீசினார்கள். ஒரே கரும்புகையாக இருந்ததால் தப்ப முடியாமல் போய்விட்டது. ஆகவே தான் 10 பேர் அந்த இடத்திலேயே உயிரிழக்க நேரிட்டது. அச்சம்பவம் குறித்து கவர்னர் கூட தன் உரையிலே சொல்லியிருக்கலாம். ஆனால் சம்பந்தப்பட்டவர்களைப் பார்க்கும்பொழுது அரசியல் கட்சிகள் சம்பந்தப்பட்டிருக்கின்றன. காங்கிரஸ் கட்சிக் காரர் ஒருவர் கைது செய்யப்பட்டிருக்கிறார். ஆளுங்கட்சியினருக்குகூட அதிலே தொடர்பிருப்பதாகப் பலர் சொல்கிறார்கள். ஏனென்றால் கைது செய்ய பட்டவர்களில் ஒருவர் ஆளுங்கட்சியைச் சேர்ந்தவர் என்று சொல்லிக்கொள்கிறார்கள். ஆகவே, இதிலே போலீசார் 18-19 தேதிகளில் சரியான நடவடிக்கை எடுக்காத காரணத்தால், தீவிரமாகச் செயல்படாத காரணத்தால், இந்த அளவு நரபலி செய்ய வேண்டிய அளவு, கொலை பாதகத்தைச் செய்ய அந்த அரசியல்கட்சி முன்னுக்கு வந்தது. இந்தக் குற்றச்சாட்டின் முழுபொறுப்பையும் நான் ஏற்றுக்கொள்கிறேன்.

[1979 பிப்ரவரி 12]

திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து : அரசியல் கட்சி அதைச் செய்தது என்று கூறுகிறார்கள். மதிப்பிற்குரிய உறுப்பினர் காங்கிரஸ் கட்சியை நினைத்துக்கொண்டுதான் சொல்கிறார்கள் என்று நினைக்கிறேன். இன்றைக்கு இந்த கேஸ் கோர்ட்டிலே இருக்கிறது காங்கிரஸ்காரர் ஒருவர் கைது செய்யப்பட்டிருக்கிறார் என்று சொல்கிறார். ஜனதா கட்சியிலே உள்ளவர் கூட சம்பந்தப்பட்டிருப்பதாக அங்கு பலர் சொல்கிறார்கள். ஆகவே, இது கோர்ட்டில்தான் முடிவு தெரிய வேண்டும். காங்கிரஸ் கட்சிக் காரர் என்று சொன்னதை நான் ஆட்சேபிக்கிறேன்.

திரு. அ. சுவாமிதாஸ் : காங்கிரஸ் கட்சிக்காரர் என்பதால் தான் அவரை கட்சியிலிருந்து சஸ்பென்ட் செய்து வைத்திருக்கிறார்கள்.....

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. பி. எச். பாண்டியன்) : இந்தப் பிரச்சனைமீது பேசக் கூடாது.

திரு. அ. சுவாமிதாஸ் : உண்மையை பேசக் கூடாதா ?

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. பி. எச். பாண்டியன்) : நீதிமன்றத்திலே இருக்கிறது, ஆகவே பேசாதீர்கள்.

திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து : நீதிமன்றம்தான் யார் குற்றவாளி என்ற முடிவைச் சொல்ல வேண்டுமே தவிர.....

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. பி. எச். பாண்டியன்) : நீதிமன்றத்திலே அந்த வழக்கைப் பற்றிய விவரங்கள் வரும். ஆகவே, இப்பொழுது அதுபற்றிப்பேச வேண்டாம்.

திரு. ரா. உமாநாத் : தலைவர் அவர்களே, நீதிமன்றத்தில் இருக்கிறது, நீதிமன்றத்தில் இருக்கிறது என்றால் our right of speech is unfettered இந்த அடிக்குள்ளே இது நீதிமன்றம். இன்வெஸ்டிகேஷனில் இருக்கிறது, இன்வெஸ்டிகேஷனில் இருக்கிறது என்றால் It is a serious matter. இன்வெஸ்டிகேஷனில் இருப்பதைப் பேசக்கூடாது என்று சொன்னால், எந்த ஒரு இன்சி டென்சும் நடந்தால் உடனே இன்வெஸ்டிகேஷன் ஆரம்பிக்கும் எதையுமே பேச முடியாது. அவர் பேசும்பொழுது ஒரு பார்ட்டியை ரெபர் பண்ணினார். அதற்குப் பதில் பேசும்பொழுது அது நாங்கள் இல்லை என்று சொல்லிவிட்டால் சரியாகிறது. குறிப்பிட்ட அக்யூஸ் பண்ணின ஒருவரை, உதாரணத்திற்காக பார்லிமெண்ட்டில் நேவல் ஆபீசர் குழந்தைகளை கொலை செய்ததைப் பற்றி மிகத் தெளிவாக, விவரமாகப் பேசியிருக்கிறார்கள்.

1979 பிப்ரவரி 12] திரு. ரா. உமாநாத்

லோக் சபாவில் நடந்திருக்கிறது, ராஜ்யசபாவில் நடந்திருக்கிறது. அப்படி இருக்கும்போது இங்கு மட்டும் மெம்பர்களுடைய ரைட்டை ஏன் ஷட்டவுன் பண்ணவேண்டும்.

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. பி. எச். பாண்டியன்) : நீதி மன்றத்திலே ஒரு வழக்கு இருக்கும்போது அவர்கள் தீர்ப்பு கொடுப்பதற்கு முன்னால் இங்கே ஒரு தீர்ப்பு வழங்குகிற மாதிரி வந்துவிடும்.

திரு. ரா. உமாநாத் : அக்யூசடு பற்றிச் சொன்னால்: A case was registered and the accused were arrested. There was a big furore and debate in Parliament.

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. பி. எச். பாண்டியன்) : கோர்ட்டில் இருக்கும் வழக்கைப் பற்றிப் பேசினால் சப்ஜூடிஸ் ஆகிவிடும். வெளியே பேசினால் பிரிஜூடிஸ் ஆகும். ஜூடிசியல் சப்ஜூடிஸ்.

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : பொதுவாக வெளியே ஒரு சம்பவம் நடக்கிறபோது அது பற்றிய உண்மை. The facts can be reported. Only when the Hon'ble Members discuss about any such incident, care must be taken to confine to the facts. Only when they stretch to the limit of giving opinion or inference, that becomes sub-judice. I think that will clear the position.

திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து : தலைவர் அவர்களே, மதிப்பிற்குரிய சுவாமிதாஸ் அவர்கள் கடைசியில் பேசுகிறபோது, எங்கள் கட்சியிலே உள்ள சம்பந்தப்பட்ட ஒருவர் சஸ்பென்ட் செய்யப்பட்டிருக்கிறார். எனவே நாங்கள்தான் செய்தோம் என்று ஒத்துக் கொண்டோம் என்பதைப்போல சொன்னார்கள். அது தப்பு. குற்றம் சாட்டப்பட்டிருக்கிறவரை கட்சியில் வைத்திருக்கிறீர்களே என்று பொது மக்கள் கேட்கக் கூடாது என்பதற்காகத்தான் டிஸ்மிசல் இல்லை, சஸ்பென்ட் செய்திருக்கிறோம்.

திரு. அ. சுவாமிதாஸ் : ஒரு கட்சியைச் சேர்ந்தவர் என்ற காரணத்தினாலேதான் கட்சியை விட்டு நீக்கப்படுகிறார். அவர் அந்தக் கட்சியைச் சேர்ந்தவர் என்பதற்காகத்தான் சொன்னேனே தவிர வேறு ஒன்றும் இல்லை.

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. பி. எச். பாண்டியன்) : சீக்கிரம் முடித்துக் கொள்ளுங்கள்.

திரு. அ. சுவாமிதாஸ் : கீழ்வெண்மணிக்கு அடுத்தபடியாக நடந்திருக்கக்கூடிய சம்பவம் இது. இப்படிப்பட்ட சம்பவம் இனிமேல் நாட்டிலே நடக்கக் கூடாது. அப்படிப்பட்ட சம்பவத்தைப் பற்றிச் சொல்ல வந்தால் மணி அடிக்கிறீர்களே.

[திரு. அ. சுவாமிதாஸ்]

[1979 பிப்ரவரி 12]

அடுத்தபடியாக, வெள்ளத்தால் பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்குத் தேவையான காரியங்கள் செய்யப்படவில்லை. இங்கே சென்னையில் செய்திருப்பதுபோல அங்கேயும் செய்திருந்தால் இதைச் சுட்டிக்காட்டி இருக்கவே மாட்டேன். இன்னும் குளங்கள் உடைந்து, நிலங்கள் மண்மேடிட்டுத்தான் இருக்கின்றன. அவைகள் செப்பனிடப்படாமல் இருக்கின்றன. அது மட்டுமல்ல, ஒரு ஏக்கருக்கு ஆயிரம் ரூபாய் கொடுப்பதாகச் சொன்னார்கள். நிலத்திற்குச் சொந்தக்காரர்கள் விவசாயம் செய்ய முடியவில்லை. அங்கே வீடிழந்து பாதிக்கப்பட்ட குடும்பத்துக்கு 7 கிலோ அரிசி கொடுக்கப்பட்டது. ஆனால் சென்னைப்பட்டினத்தில் 50 கிலோ அரிசி கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. மக்கள் அது குறித்து கேட்டதற்கு நான் சொன்னேன், அங்கே தேர்தல் வரும்போல இருக்கிறது. இங்கேயும் தேர்தல் வந்தால் அப்படிப்பட்ட அரிசி கொடுப்பார்கள் என்று சொன்னேன்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம் : தலைவர் அவர்களே, வெள்ளத்தால் பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கு எல்லாம் தமிழ்நாடு பூராவும் ஒரே விதமாகத்தான் நிவாரணம் அளிக்கப்பட்டு வருகிறது. முதலிலே ஒரு சட்டம் இருந்தது. அந்தச் சட்டத்தின்படி முதலிலே கொடுத்திருப்பார்கள். முதலிலே 60 ரூபாய் கொடுத்தார்கள். பின்னர் 100 ரூபாய் கொடுத்தார்கள். முதலிலே 7 கிலோ அரிசி கொடுத்தார்கள். பிறகு 50 கிலோ உயர்த்திக் கொடுத்தார்கள். எல்லா இடங்களுக்கும் இந்த ஜி.ஓ. தான்—எல்லா ஆட்சி மன்றத் தலைவர்களுக்கும், அனுப்பப்பட்டிருக்கிறது. முன்பு 5 கிலோ கொடுத்திருந்தால் மீண்டும் 45 கிலோ கொடுத்திருக்கிறார்கள் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

[பிற்பகல் 1:10]

திரு. அ. சுவாமிதாஸ் : தலைவரவர்களே, வாங்கியவர்களுக்குத் தெரியும். 7 கிலோ அரிசிக்குமேல் கொடுக்கப்படவில்லை. அங்கே அரிசி கொடுக்கிறபோது, கலெக்டர், நாங்கள் எல்லோரும் இருந்தோம். அவர்கள் 7 கிலோ அரிசி வாங்கிக் கொண்டு போகும்போது சந்தோஷமாகத்தான் போனார்கள். பத்திரிகையில் செய்தி போட்டதால்தான் அவர்கள் எங்களிடத்தில் வந்து கேட்க ஆரம்பித்தார்கள். பத்திரிகைக்காரர்கள் இதையெல்லாம் உடனே எழுதிவிடுகிறார்கள். (மணியடிக்கப் பட்டது.)

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. பி. எச். பாண்டியன்): உங்கள் நேரம் முடிந்து விட்டது. அடுத்து திரு. மு. அம்பிகாபதி பேசுவார்.

1979 பிப்ரவரி 12]

திரு. அ. சுவாமிதாஸ் : சட்டமன்றம் கூட்டுவதே இல்லை. கூட்டுகிறபோதும் நாங்கள் பேசக்கூடாது என்றால் எப்படி? சீக்கிரம் முடித்து விடுகிறேன்.

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. பி. எச். பாண்டியன்): ஒதுக்கப்பட்ட நேரம் முடிந்து விட்டது. சீக்கிரம் முடியுங்கள்.

திரு. அ. சுவாமிதாஸ் : கட்ட பொம்மன் போக்குவரத்து கழகத்திற்கு தலைமை அலுவலகம் நாகர்கோவிலில் இருக்கிறது. தமிழ்நாடு அரசுக்கு அந்தக் கழகம் சொந்தமானது முதல் அந்த அலுவலகம் நாகர்கோவிலில்தான் இருந்து, சிறப்பாக நடந்து கொண்டிருக்கிறது. அதை மாற்றுவதற்கு அங்கே இருக்கும் சிலர் முயற்சிக்குகிறார்கள். அதை மாற்றக்கூடாது என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். (மணியடிக்கப்பட்டது) இந்த ஒன்று மட்டும் சொல்லி முடித்துக் கொள்கிறேன். நவீனது போன கலைஞர்களுக்கு மானியம் கொடுங்கள். வேண்டாம் என்று சொல்லவில்லை. வைஜயந்திமாலா போன்ற பணக்கார கலைஞர்களுக்குக் கொடுப்பது சரியல்ல. முதியோர் பென்ஷன் ரூ. 20 தற்போது சிலருக்குத்தான் கொடுக்கிறோம். பலர் அப்ளி கேஷன் போட்டும் அவர்களுக்குக் கொடுக்க முடியாத நிலை இருக்கிறது. ஆகவே, வைஜயந்திமாலா போன்ற கலைஞர்களுக்குக் கொடுக்கப்படும் பணத்தை 50 முதியோர்களுக்கு பென்ஷனாகக் கொடுக்கலாம் என்று சொல்லி முடித்துக் கொள்கிறேன்.

*திரு. மு. அம்பிகாபதி : மாண்புமிகு பேரவை மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, ஆளுநர் உரை மீது நடக்கும் விவாதத்தில் பங்கு கொண்டு இந்திய கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் சார்பில் சில முக்கியமான விஷயங்களைச் சொல்லக் கடமைப்பட்டு இருக்கிறேன்.

ஆளுகிற கட்சியைச் சேர்ந்த மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் தங்களுடைய முதலமைச்சர் தயாரித்து இருக்கும் உரையைப் பாராட்டி விரிவாகப் பேசியிருக்கிறார்கள். சட்டமன்றத்தை இருமுறை கூட்டி பல்வேறு விஷயங்களை விவாதித்து இருக்க வேண்டிய நாம் நீண்ட நாட்களுக்குப் பின்னர் இன்று கூடியிருக்கிறோம். இந்த இடைக்காலத்தில் பல பிரச்சனைகள் நடந்து இருக்கின்றன. குறிப்பாக இன்றைக்குத் தமிழகத்தில் தொழிலாளர் வர்க்கம் கொதித்து எழுந்து நேற்றைய தினம் அம்பத்தூரில் கூடி மார்ச்சு மாதம் கோட்டையை நோக்கிப் பேரணி வரப் போகிறோம் என்று அறிவித்து இருக்கிறார்கள். தமிழகம் எங்கும் விவசாயிகள் புயல்-மழை-வறட்சி-வெள்ளத்தால் பாதிக்கப்பட்டு இருக்கிறார்கள். வெள்ளத்தால் விளைச்சல் விளையவில்லை. விளைச்சல் இன்மை மட்டுமல்ல, விலையும் இல்லை என்ற நிலைமைக்குத் தஞ்சை மாவட்ட விவசாயிகள் ஆளாக்கப்பட்டு, அவர்கள் எல்லாம் ஒன்று கூடி நாங்கள் உட

[திரு. மு. அம்பிகாபதி]

[1979 பிப்ரவரி 12]

கொடுக்கமாட்டோம் என்று அறிவித்து இருக்கிறார்கள். வேலை அற்ற மாணவர்கள் கேரளத்தைப் போல், மேற்கு வங்காளத்தில் அளிக்கப்படுவதைப் போல், எங்களுக்கு உதவித் தொகை கொடு, அல்லது வேலை கொடு என்று கோரி மார்ச்சு 23-ம் தேதி பகவத்சிங் பிறந்த நாள் அன்று கோட்டையை நோக்கி மாபெரும் பேரணி நடத்த இருக்கிறார்கள். தொழிலாளர்களும், மாணவர்களும் பேரணி நடத்துவதற்கு அனுமதிப்பீர்களோ மாட்டீர்களோ தெரியவில்லை. டெல்லியில் நாங்கள் கடந்த நவம்பர் 20-ம் தேதி ஒரு பேரணி நடத்தினோம். கூட்டம் நடந்தது. இந்திரஜித் குப்தா பேசினார். கலைந்து சென்றோம். ஆனால் இங்கே மிகவும் கச்சிதமாக 144 தடை உத்தரவு பிறப்பித்து, தடுத்து விடுகிறார்கள். கோட்டையை நோக்கி வந்த பிறகு அனுமதிக்கமாட்டார்கள்.

தமிழ்நாட்டில் தொடர்ச்சியாக ஒரு கருத்தைச் சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். தொழிற்சங்கங்களில் அரசியல்வாதிகளின் தலையீடு இருக்கக் கூடாது, அரசியல்வாதிகள் தலைவர்களாக இருக்கக்கூடாது என்று கூறுகிறார்கள், முதலமைச்சர் அவர்களும் தொழிலாளர் நல அமைச்சரவர்களும் கூறுகிறார்கள். மாபெரும் தலைவர் பண்டித ஜவகர்லால் நேரு, சுபாஷ் சந்திர போஸ், கப்பல் ஓட்டிய தமிழன் வ.உ.சி., வாடியா, சர்க்கரை செட்டியார், திரு.வி.க. போன்றவர்கள் அந்தக் காலத்திலேயிருந்து தலைவர்களாக இருந்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் எல்லாம் விவரம் கெட்டவர்கள், நீங்கள் மட்டும் தான் விவரம் கெடாதவர்களா என்று கேட்க ஆசைப்படுகிறேன்.

[மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் தலைமை.]

இன்றைக்குத் தொழிற்சங்கத் தலைவர்களாக இருக்கிற வி. பி. சிந்தன், கே. ரமணி, கோபு, கே.டி.கே. தங்கமணி, எம். கல்யாணசுந்தரம், கே.டி. ராஜு இதில் சிலர் இரயில்வேயில் பணியாற்றியவர்கள். இங்கு இருக்கக்கூடிய தொழிலாளர் நல அமைச்சர் அவர்கள்கூட இரயில்வேயில் பணியாற்றியுள்ளார்கள் என்பதை நினைவூட்ட விரும்புகிறேன்.

முதலமைச்சர் அவர்களும், தொழிலாளர் நல அமைச்சரவர்களும் தொழிற்சங்கத்தில் அந்நியர் தலையீடு இருக்கக்கூடாது என்று சொல்லிக் கொண்டே இருக்கிறார்கள். நகரசுத்தி தொழிலாளர்கள், கைத்தறி நெசவாளர்கள், இந்த நாட்டிலே எழுதப் படிக்கத் தெரியாமல் ஒதுக்கி வைக்கப்பட்டிருக்கிற இலட்சக்கணக்கான தோட்டத் தொழிலாளர்கள் இவர்கள் அனைவரையும் ஒடுக்க, சட்ட ஞானம் இல்லாதவர்களைக் கசக்கிப் பிழிய இந்தச் சர்க்கார் செய்கிற ஒரு சூழ்ச்சி அது என்று நான் குற்றஞ் சாட்டுகிறேன்.

1979 பிப்ரவரி 12] [திரு. மு. அம்பிகாபதி.]

தொழிற்சங்கம் நடத்த முதலாவதாக ஆங்கில அறிவு கொஞ்சமாவது வேண்டும். இரண்டாவதாக சட்ட ஞானம் வேண்டும். இந்த இரண்டும் படித்த தொழிலாளர்கள் இந்த நாட்டில் பெரும்பகுதியாக இல்லை. எனவே, அவர்களுக்கு கேடயமாக இருந்து, அவர்களை எழுந்து நிற்கச் செய்கின்ற வர்கள் அந்நியர்களா? அது கூடாது என்று நீங்கள் சொல் கீறீர்கள். ஆக, இதில் உங்களுடைய திட்டவட்டமான கருத்து என்ன என்பதைப்பற்றி இந்த ஆளுநர் அறிக்கையிலே ஒரு வரி கூட இல்லை.

வேலை நிறுத்தம் செய்தால் முதலாளிக்கு லாபம் குறைந்து விடும் ; லாபம் குறைந்தால் போனஸ் கிடைக்காது ; அதனால் வேலை நிறுத்தம் செய்யாதே என்று இந்த அரசின் சார்பில் சொல்லப்படுகிறதே, அது உண்மையா? வேலை நிறுத்தத்தி னால்தான் லாபம் முடக்கப்படுகிறது என்பதுபற்றி எந்தவித மான அறிவிப்பும் இந்த அறிக்கையில் இல்லை என்பதை வருத்தத் தோடு குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

அருமை தோழர் ரமணி அவர்கள் சொன்னதைப்போல தொழிலாளர்கள் உற்பத்தி செய்து குவிப்பவர்கள். அவர்கள் பஞ்சை நூலாக்குகிறார்கள் ; நூலில் வண்ணம் ஏற்றுகிறார் கள் ; அதை சேலையாக மாற்றுகிறார்கள். அவர்கள் ஆணா கட்டும் அல்லது பெண்ணாகட்டும். அந்தத் தொழிலாளர் வர்க்கத்தைப் பற்றி 'அழகுதத்தைப் படைக்கின்ற பிரம்மா' என்று பாரதி சொன்னானே ! அவர்களைப்பற்றி ஒரு வரி கூறி யிருக்கிறீர்களா ?

இன்றைக்குத் தமிழகத்தில் தொழிலாளர்கள் கொதித் தெழுந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். கோவை லட்சுமி ஓர்க்ஸ், பி. டி. சி. தொழிலாளர்கள், என். ஜி. ஓ. போராட்டங்களில் தாக்குதல், ஆசிரியர்கள் போராட்டத்தில் தாக்குதல் நடை பெற்றிருக்கிறது. ஆனால் டி. வி. எஸ். நிறுவனத்திற்கு நிரந்தரமாக போலீஸ் பாதுகாப்பு. அங்கே போலீஸ் கொட்டகையே இருக்கிறது. தொழிலாளர்கள் தாக்கப்படுகிறார்கள் என்றால் பாதுகாப்பில்லை. டி. வி. எஸ். நிறுவனத்திற்கு நிரந்தர போலீஸ் கொட்டகை மத்திய போலீஸ். பாராளுமன்ற உறுப்பினர் தன்னைக் கொலை செய்வதாக மிரட்டுகிறார்கள் என்று கம்பினைன்ட் கொடுத்திருக்கிறார். அதை விசாரிக்க போலீசுக்குத் தெரியவில்லை. ஆனால் டி. வி. எஸ். நிறுவனத்திற்கு நிரந்தர பாதுகாப்பு.

எங்களால் போடப்பட்ட வழக்குகள் எல்லாம் வாபஸ் வாங்கப்படும் என்று முதலமைச்சர் சுதந்திரதின விழாவில். கூறினாரே, இன்னும் ஏன் வாபஸ் வாங்கவில்லை. கடந்த உரையிலே கேட்டோம். சேலம் கிளாஸ் பாக்க்டரி

[திரு. மு. அம்பிகாபதி.]

[1979 பிப்ரவரி 12]

அதைப்போல சதர்ன் சுச் கியர், சக்தி பைப்ஸ், இரண்டு சக்கரை ஆலைகள் மூடிக் கிடக்கின்றன. சேலம் மாக்னசைட் நிறுவனத்தை எடுத்து நடத்துவதாக சொன்னார்கள். அது ஜாயின்ட் செக்டாரா அல்லது பப்ளிக் செக்டாரா என்று அறிவிக்காமல் இருக்கிறார்கள். 20, 30 ஆண்டு காலம் பணியாற்றியவர்களுக்கு முன்னுரிமை கொடுத்து எடுத்துக்கொள்வோம் என்றீர்களே என்ன நியாயம். ஆனால் அங்கே 'நோ சர்வீஸ் கன்டினியூட்டி'. ஒரு நிர்வாகம் மாறலாம். அதற்காக தொழில் உறவு கொள்கை மாறலாமா?

இந்த அரசின் போக்கின் காரணமாக குரோம்பேட்டை லெதர் கம்பெனியில் ஒரு வேடிக்கை நடக்கிறது. சாதாரணமாக தொழிலாளிதான் கோரிக்கை வைப்பான். அங்கே முதலாளி கோரிக்கை வைக்கிறார். கடந்த எட்டு மாதங்களாக அந்த லெதர் கம்பெனி மூடியிருக்கிறதா அல்லது திறந்திருக்கிறதா என்று தெரியவில்லை. அங்கே வேலை நடப்பதாகத் தெரியவில்லை; நிர்வாகத்தினர் மூடுவதற்கு இந்த அரசுக்கு கோரிக்கை வைத்திருப்பதாகத் தெரிகிறது. அதைப்போல டி. ஐ. சைக்கிள்ஸ். ஊதியத்தைக் குறைப்போம் என்று கோரிக்கை வைக்கிறார்கள். இப்படி முதலாளிகள் கோரிக்கை வைக்கின்ற அற்புதம், தொழிலாளர் போராடினால் தாக்கப்படுகின்ற அநியாயம் இந்த அரசில்தான் நடக்கிறது; போலீஸ் பாதுகாப்பு இல்லை என்பதை சுட்டிக்காட்ட ஆசைப்படுகிறேன்.

[பிற்பகல் 1-20]

அடுத்து சாராயத்தைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். அது பற்றி முன்பே ஒரு கருத்து கொடுத்திருக்கிறேன். பின்னாலே விவரமும் தருகிறேன்.

தொழிலாளியைப் பாதுகாக்க முடியாத சர்க்கார் அதே நேரத்தில் சாராயம் காய்ச்சியை பிடிக்க ஓடும் சர்க்கார் ஏழு இலட்சம் வாக்காளர்களைக் கொண்ட ஒரு நாடாளுமன்ற உறுப்பினர் காவல் நிலையத்தில் கம்பிளையின்ட் கொடுத்திருந்தும் எந்தவித நடவடிக்கையும் இல்லை. தோழர் S. G. முருகையன் 5-1-79 அன்று இரவு முன்புறம் 25, பின்புறம் 8 ஆக மொத்தம் 33 குத்துகள் ஒரு கம்யூனிஸ்ட் கட்சியைச் சேர்ந்த நாடாளுமன்ற உறுப்பினர் மீது விழுந்து அவர் கொலை செய்யப்பட்டிருக்கிறார். அது எந்த வகையிலே நடைபெறுகிறது என்பது பற்றிக் கூட கவலை இல்லை. என்ன நடைபெறுகிறது என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். குற்றவாளிகளைக் கைது செய்வோம் என்று ஆளுநர் உரையிலே

1979 பிப்ரவரி 12]

[திரு. மு. அம்பிகாபதி]

இருக்கிறது. யார் அந்தக் குற்றவாளிகள்? போலீஸ் அதிகாரி, ஒருவர்தான் என்கிறார். ஒருவர்தானா? ஒருவர் இவ்வளவு குத்துக் களையும் குத்த முடியுமா? ஒரு சுடக்கிடும் நேரத்தில் என்பதை அரசாங்கம் சிந்தித்துப் பார்க்க வண்டும் என்று தான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். இன்றைக்கு பல நிகழ்ச்சிகள் தமிழகத்திலே நடைபெறுகிறது. விவசாயிகள் போராட்டம் என்றால் தாக்குதல் நடைபெறுகிறது. தொழிலாளி போராட்டம் என்றால் தாக்குதல் நடைபெறுகிறது. என். ஜி. ஓ., ஆசிரியர்கள், தொழிலாளர்கள் போராட்டங்களில் குண்டர்கள் தாக்குகிறார்கள். பி. டி. சி. போக்குவரத்துக் கழகத்தில் பந்த் நடந்த நேரத்தில் சிலர் மக்களுடைய பாதுகாப்பாளர்கள் என்று கூறி, பணியாளர்கள் என்று கூறி அபாயத்தை அளிப்பதாகச் சொல்லப் படுகிறது. இன்றைக்குத் தமிழகத்தில் தொழிலாளி மீது எழுந்திருக்கக்கூடிய கடுமையான நிலையை பற்றி இந்த ஆளுநருடைய அறிக்கையில் குறிப்பிடப்படாதது வருந்தத்தக்கது என்பது மட்டுமல்ல, இன்றைக்குப் பல தொழிலாளிகள் சங்கம் அமைக்கின்ற உரிமையைக் கூட அடைய முடியவில்லை. பல தொழிலாளர்கள் கோரிக்கையை வைக்க முடியவில்லை. தொழிலாளர்கள் தங்களது உரிமையைப் பெறுவதற்குப் போராடினால் தாக்கப்படுகிறார்கள். இப்படிப்பட்ட கடும் நிலையைப் போக்குவதற்கான நடவடிக்கைகள் ஏதும் இந்த அறிக்கையிலே இல்லை. தமிழகத்திலே புயல் அடித்ததும் ஒரு சாலை கூட ஒழுங்காக இல்லை. மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் சென்னையிலிருந்து தயவு செய்து திண்டிவனம் வரையில் சென்று பாருங்கள். அவைகள் சாலைகளா? தஞ்சை மாவட்டத்தில் கடுமையான புயல் வீசியது. பல சாலைகள் பாதிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. காரைக்குடி கூட சென்றிருந்தேன். அங்கும் சாலைகள் பாதிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. மன்னார்குடியிலும் இதே நிலைமைதான். தமிழகத்தில் பெரும்பாலான சாலைகள் பாதிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இந்த நிலைமைகளை மாற்றுவதற்கான எந்தவிதமான திட்டமும் கிடையாது. தேவையான திட்டம் இல்லை. குடியிருக்க மனை, அதாவது சுதந்திரம் பெற்று 32 வருடத்திற்குப்பின்னால் மனை கொடுப்போம், மளிகைக் கடை திறப்போம் என்று கூறுகிறார்கள். இராமலிங்க அடிகளார் கடை விரித்தோம், கொள்வாரில்லை, என்று சொன்னதைப்போல் சொல்லிவிட்டால் மக்கள் ஏற்றுக்கொள்வார்களா? புகை வண்டி ஓட்டிய வெள்ளையனையே வெளியேற்றினார்கள், கப்பலை ஓடவிட்ட வெள்ளையனையே மக்கள் வெளியேற்றினார்கள். ஆகவே மளிகைக் கடை திறந்தோம் என்று கூறிப் பார்க்கலாம் என்று நினைக்காதீர்கள். ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்த மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் குடியிருக்க 10 சென்ட், 20 சென்ட் நிலம் என்பதோடு தொழிலாளர் விஷயங்களில் நல்ல நிலைமைகளை ஏற்படச் செய்ய வழியில்லை.

[திரு. மு. அம்பிகாபதி]

[1979 பிப்ரவரி 12]

மன்னார்குடியில் எஸ். டி. எம். கோர்ட் இருக்கிறது. இது சம்மந்தமாக மாண்புமிகு சட்ட அமைச்சவர்களிடம் 4 முறை கூறியிருக்கிறேன். முதலமைச்சரவர்களிடமும் கூறி இருக்கிறேன். இரண்டரை லட்சம், மூன்றரை லட்சம் மதிப்புடைய கட்டிடம் இருக்கிறது. அதை மாற்றுவதற்கு முயற்சி நடைபெறுவதாகத் தெரிகிறது. சட்ட அமைச்சரே சொன்னாலும் கூட ஹைக்கோர்ட் நீதிபதி மாட்டோம், முடியாது என்று சொல்வதாகத் தெரிகிறது. இது சம்பந்தமாக நடவடிக்கை வேண்டும். ஆளுநர் அவர்களது உரையில் எந்தவிதமான திட்டத்துக்கும் உரிய அறிகுறியே இல்லை என்று கூறிக்கொண்டு இந்த ஆளுநர் உரையை நாங்கள் வரவேற்கவில்லை என்று கூறி முடிக்கிறேன்.

*திரு. செ. இராமலிங்கம்: மாண்புமிகு துணைத் தலைவரவர்களே, ஆளுநருடைய உரையின் மீது என்னுடைய கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன். இங்கே முன் மொழிந்த ஆளுநர் உரைக்கு நன்றி தெரிவித்து ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் பேசினார்கள். அப்போது, திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆளும் கட்சியாக இருந்தபோது திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சாதனைகளையும் பற்றிப் பேசினார்கள். தயவு செய்து நீங்கள் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் ஆட்சிக் காலத்தில் டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் முதலமைச்சராக இருந்தபோது பல்வேறு இலாக்காக்களிலே என்னென்ன சீர்திருத்தங்களைக் கொண்டு வந்தார்கள், எப்படிப்பட்ட திட்டங்களை எல்லாம் கொண்டு வந்தார்கள். அப்படிப்பட்ட திட்டங்கள் ஏதாவது இந்த ஆளுநர் உரையில் அமைந்திருக்கிறதா என்பதை நீங்கள் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும்.

திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியைக் குறை கூறினார்கள் ஆளும் கட்சிக்காரர்கள் என்ற அடிப்படையில் அப்படி கூறியிருப்பார்கள் என்று நான் கருதுகிறேன். ஆனால் நாங்கள் சாதித்த சாதனைகளை நீங்கள் நிச்சயமாக மறந்துவிட முடியாது. டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் முதல் அமைச்சராக இருந்தபோது அறிவிக்கப்பட்ட திட்டம்தான் அரசு ஊழியர்கள் இறந்தால் ரூ. 10,000 அளிக்கப்படும் என்பது. தாழ்த்தப்பட்டவர்கள் அத்தனை பேர்களுக்கும் இலவச வீட்டுமனைப் பட்டாக்கள், இலவச காண்கிரீட் வீடுகள் போன்ற பல்வேறு திட்டங்களை திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சி அன்றையதினம் அறிவித்தது. ஆனால் இன்றையதினம் ஆளும் கட்சிக்காரர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். நியாயவிலைக் கடைகள் திறந்திருக்கிறோம் என்று. இன்றையதினம் நாட்டில் திறந்திருக்கிற கடைகளையெல்லாம் பார்க்கிறபோது தஞ்சை மாவட்டத்தை எடுத்துக்கொண்டால், நாடாளுமன்றத் தேர்தலை முன்னிட்டு நியாயவிலைக் கடைகளைத் திறந்திருக்கிறார்களே தவிர அவை பொது மக்களுக்குத்

1979 பிப்ரவரி 12] [திரு. செ. இராமலிங்கம்]

தேவையான அளவிற்கு, அவர்களுக்குப் பயன்படக்கூடிய அளவிற்கு அந்த நியாயவிலைக் கடைகள் இன்றையதினம் பணிபுரிகின்றனவா என்றால் நிச்சயமாகக் கிடையாது. ஆக, இவர்கள் நோக்கமெல்லாம் தங்கள் கட்சி விளம்பரத்திற்காகவும் தேர்தலுக்காகவும் நியாயவிலைக் கடைகளை தோற்றுவித்திருக்கிறார்களே தவிர உள்ளபடியே நாட்டு மக்களுக்குத் தேவையான வகையில் இந்த நியாயவிலைக் கடைகள் திறக்கப்படவில்லை. இந்த நியாயவிலைக் கடைகளில் கிடைக்கிற பொருள்களின் விலை வெளிக் கடைகளில், தனியார் கடைகளில் இருக்கிற விலையை விட கூடுதலாக இருக்கிறது என்பதை ஆதாரத்தோடு எங்களால் நிரூபிக்க முடியும். எனவே அந்த நியாயவிலைக் கடைகள் இன்றையதினம் அநியாயவிலைக் கடைகளாக அங்கு தோன்றுகிறதே தவிர நியாயவிலைக் கடைகளாக இல்லையென்று குறிப்பிட விரும்புகிறேன். ஆளுநர் அவர்கள் உரையைப் படித்துப் பார்த்தோம். அதில் தொழில் வளர்ச்சி பற்றி ஏதாவது தெரிவித்திருக்கிறார்களா என்று பார்த்தோம். கல்வி இலாகா பொறுத்த மட்டில் செய்யவேண்டிய சீர்திருத்தங்கள் பற்றி சொல்லியிருக்கிறார்களா என்று பார்த்தோம். பொதுச் சுகாதாரம் பற்றி ஏதாவது சொல்லியிருக்கிறார்களா என்று பார்த்தோம். எந்த விதமான திட்டம்பற்றியும் அந்த உரையில் காண முடியவில்லை. எனவே எந்த அளவில் இந்த உரையை நாங்கள் ஆதரிக்கமுடியும் என்பதை நீங்கள் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். ஆளுநர் அவர்கள் உரையில் மதுவிலக்குக் கொள்கையை அப்படியே அமுல்படுத்தப் போவதாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இன்று நாடு பூராவும் நடைபெறுவது ஆளும்கட்சிக்காரர்கள் தலையீடு. மதுவிலக்குக் கொள்கையை அமுல்படுத்தமுடியாத அளவிற்கு ஆளும்கட்சிக்காரர்கள் காவல் துறையில் தலையீடு என்று பத்திரிகை வாயிலாகப் பார்க்கிறோம். அதோடு மட்டுமல்ல நண்பர்களே, இன்று நாட்டில் விவசாயிகளின் நிலை எந்தளவிற்கு சீர்கேடு அடைந்திருக்கிறது என்பது எல்லோருக்கும் தெரிந்த ஒன்று. அந்த விவசாயிகள்பற்றி இந்த உரையில் ஏதாவது குறிப்பிட்டிருக்கிறார்களா என்றால் ஒன்றும் குறிப்பிடப்படவில்லை. ஆங்காங்கு மாவட்டந்தோறும் வரி கொடா இயக்கம் ஆரம்பித்து விவசாயிகள் சங்கம் அறிவித்திருக்கிறது. அவற்றின் நியாயமான கோரிக்கைகளைத் தயவுசெய்து சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். இன்றையதினம் விவசாயிகளுக்கு தங்கள் விளைபொருட்களுக்கு நியாயமான விலை கிடைக்கவில்லை. நெல்லுக்கு க்விண்டாலுக்கு ரூ. 140 கேட்கிறார்கள். கரும்புக்கு ரூ. 170 டன்னுக்கு கேட்கிறார்கள். பணிலாப் பயிருக்கு க்விண்டாலுக்கு ரூ. 400 கேட்கிறார்கள். பருத்தி போன்ற லெணிகப்பயிர்களுக்கு ரூ. 600 முதல் ரூ. 800 வரை கேட்கிறார்கள். நியாயமான விலை. ஆனால் இன்றிருக்கிற மாநில அரசு மத்திய அரசைச் சுட்டிக் காட்டுகிறது. மத்திய அரசு எங்களுக்கு அனுமதி தரவில்லை என்று சொல்கிறார்கள். நீங்கள் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சிக் காலத்தில், நெல்லுக்கு

[திரு. செ. இராமலிங்கம்]

[1979 பிப்ரவரி 12]

போனஸ் கொடுத்தது அந்த ஆட்சி. ஆனால் இன்றையதினம் இவர்கள் மத்திய அரசைச் சுட்டிக்காட்டுகிறார்கள். அண்டை மாநிலமான கேரளாவில் இன்றையதினம் நெல்லுக்கு க்விண்டா லுக்கு ரூ. 120 கொடுக்கிறார்கள். அங்கிருக்கிறவர்கள் மத்திய அரசு அனுமதி தரவில்லையென்று சொல்லியது கிடையாது. மைசூர் மாநிலத்தில் கூட க்விண்டாலுக்கு ரூ. 98 கொடுக்கிறார்கள் என்று அறிகிறோம். இங்கிருக்கிற மாநில அரசுதான் மத்திய அரசைக் காட்டி நெல்லுக்கு நியாயவிலை கொடுக்க மறுக்கிறது என்று இந்த நேரத்தில் குற்றஞ்சாட்டிக் கூற ஆசைப்படுகிறேன். அதேபோல் கரும்பு பயிரிடுவோர் இன்று அவலநிலையில் இருக்கிறார்கள். உரம், பூச்சிமருந்து போன்றவற்றின் விலைகள் எல்லாம் ஏறியிருக்கும்போது கரும்பு பயிரிடுவோர் இன்று நஷ்டத்தில் அதைச் சாகுபடி செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு நிவாரண உதவி வழங்கவேண்டும் என்றும் விலை கூட்டித் தரவேண்டும் என்றும் கேட்டிருக்கிறார்கள். சென்ற ஆண்டு சொன்னார்கள், நாங்கள் 'ஸ்பெஷல் செஸ்' போட மாட்டோம் என்று. ஆனால் இந்த ஆண்டு ஒவ்வொரு விவசாயிடமும் சென்று சென்ற ஆண்டு கிஸ்தி, இந்த ஆண்டு கிஸ்தி, அதோடு இந்தச் சிறப்புத் தீர்வையையும் சேர்த்து வசூலிக்க ஆரம்பித்திருக்கிறார்கள். கடந்த இரண்டாண்டுகளாக தமிழ்நாட்டில் விவசாயிகள் எந்தளவிற்கு வெள்ளத்தாலும் புயலாலும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்பது உங்களுக்குத் தெரியும். எனவே, மற்றவர்களோடு இந்த சிறப்புத் தீர்வையையும் இந்த ஆண்டு வசூலிக்கக் கூடாது என்பதை அரசின் கவனத்திற்கு இந்த நேரத்தில் கொண்டுவர விரும்புகிறேன்.

[பிற்பகல் 1-30]

எனவே சரியான முறையில் நிவாரண உதவிகள் வழங்காவிட்டால், விவசாயிகளுடைய கோரிக்கைகள்-நியாயமான கோரிக்கைகள் ஏற்கப்படாவிட்டால் அவர்கள் சொல்லுகின்ற வரிகொடா இயக்கம் துவங்க வேண்டும் என்று சொல்வது மிகவும் நியாயம் என்பதை இந்த நேரத்தில் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். விவசாயிகள் எல்லாம் திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சி காலத்தில் ஆயில் என்சின்களுக்கு ரூபாய் ஆயிரம் மான்யமாக பெற்றார்கள். அப்படி எந்தத் திட்டமும் இதில் இல்லை.

தொழிலாளர்கள் நலத்தைப் பொறுத்தவரையில், ஒரே தொழிலில் ஒரு தொழிற்சங்கம்தான் இருக்கவேண்டும், அதிலும் தொழிற்சங்கத்தில், அந்தத் தொழிலில் பணிபுரிகின்றவர்களே சங்கத்தில் பொறுப்பில் இருக்கவேண்டும் என்று சொல்லப்பட்டது. ஆனால் தொழிலாளர் நல இலாகாவை வைத்திருக்கின்ற தொழிலாளர் நல அமைச்சர் அவர்கள் தஞ்சையில் இருக்கின்ற கூட்டுறவு சர்க்கரை ஆலையில் பதிவு பெற்ற தொழிற்சங்கம் இருக்கும் போது, அங்கு ஒரு புதிய தொழிற்சங்கத்தை ஆரம்பித்து இருக்கிறார். இதைப் பார்க்கும்போது இவர் போடுவது இரட்டை வேடமா என்பதைக் கேட்க விரும்புகிறேன்.

[1979 பிப்ரவரி 12 [திரு. செ. இராமலிங்கம்]

தமிழகத்தில் சட்டம் ஒழுங்கு எந்த நிலையில் இருக்கிறது என்பதைப் பார்த்தால் அண்மையில் நாடாளுமன்ற உறுப்பினர் திரு. எஸ். ஜி. முருகையன் கொலையுண்டதைப் பற்றி ஆளுநர் உரையில் குறிப்பிடுகின்ற பொழுது, முருகையன் கொலை நிகழ்ச்சிக்குக் காரணமானவர்கள் தண்டனையிலிருந்து தப்ப முடியாது என்று கூறியிருக்கிறார்கள்.....

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : அவையின் அனுமதியோடு, அவையின் நேரத்தை மாண்புமிகு உறுப்பினர் பேசி முடிக்கும் வரை நீட்டிக்கிறேன்.

திரு. செ. இராமலிங்கம் : கொலைக்குக் காரணமானவர்கள் என்று சொல்லப்பட்டிருப்பதைப் பார்த்தால் நிச்சயமாக ஒன்றுக்கு மேற்பட்டவர்கள் என்று தெரிகிறது. ஆனால் இன்றைய தினம் போஸை மட்டும்தான் கைது செய்திருக்கிறார்கள். இங்கு சொல்லப்படுவதைப் பார்த்தால் போஸைத் தவிர இன்னும் சிலரும் இருக்கிறார்கள் என்பதை இந்த அரசு வைத்துக் கொண்டிருப்பதாக தெரிகிறது. அப்படியானால் சம்பந்தப்பட்டவர்கள் மீது இன்னும் கடுமையான நடவடிக்கை எடுக்க இந்த அரசு முன் வரவில்லை.

ஆகவே இனிமேலாவது உங்களை திருத்திக்கொண்டு, கொலை செய்யப்பட்ட நாடாளுமன்ற உறுப்பினர் தாழ்த்தப்பட்ட சமுதாயத்தைச் சேர்ந்தவர், அப்படிப்பட்ட ஒருவர் படுகொலை செய்யப்பட்டிருக்கிறார். இப்படிப்பட்ட படுகொலைகள் இனிமேல் வராமல் இருப்பதற்கு எதிர்காலத்தில் அரசியல்வாதிகளுக்குப் பாதுகாப்பு இருக்கின்ற வகையில் தகுந்த நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதே நேரத்தில் இந்த ஆட்சி பொறுப்பேற்ற பிறகு தீண்டாமை குற்றங்கள் பெருகி வருகின்றன. விழுப்புரம் சம்பவங்கள் பத்திரிகை வாயிலாக வெளிவந்தது. இது போன்ற பல்வேறு சம்பவங்கள். நூற்றுக்கணக்கான சம்பவங்கள், தீண்டாமைக் குற்றங்கள் இந்த ஆட்சி ஏற்பட்ட பிறகு நடந்திருக்கிறது இதன் பேரில் நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

எழுத்துச் சீர்திருத்தத்தைப் பொறுத்தளவில், ஐகாரத்தையும், ஓளகாரத்தையும் எடுத்துவிடுவதுபற்றியும், மற்றுமுள்ள சீர்திருத்தம் பற்றியும், எங்களுடைய தானைத்தலைவர் டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் கூறியிருப்பது போல் இதன் மீது மொழிவல்லுநர்களின் (லிங்க்வஸ்டிக் எக்ஸ்பர்ட்ஸ்) கருத்துக்களை அறிந்து, அதன் பின்னால் எழுத்துக்களைச் சீர்திருத்தம் செய்ய வேண்டும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

[திரு. செ. இராமலிங்கம்] [1979 பிப்ரவரி 12]

நிர்வாகத்தில் தலையீடு இல்லை என்று ஆளும்கட்சிக்காரர்கள் சொல்லுகிறார்கள். பல்வேறு இடங்களில் ஆளும்கட்சிக்காரர்களின் தலையீடு இருப்பதை என்னால் ஆதாரத்தோடு சுட்டிக்காட்ட முடியும். பல்வேறு இடங்களிலும் ஆளும்கட்சிக்காரர்கள் குறுக்கிட்டு, தங்களுடைய கட்சிக்காரர்களுக்காக சாதனைகளை செய்துகொண்டு போகிறார்கள். இப்படிப்பட்ட நிர்வாகத் தலையீடுகளை நிச்சயமாக மாற்றவேண்டும் என்று கூறிக் கொள்கிறேன்.

கலைஞர் ஆட்சி காலத்தில் ஆளுநர் அவர்களுடைய உரையை எடுத்துப் பார்த்தால், அவற்றில் எல்லாம் அரிசனங்கள் ஆலயங்களில் அர்ச்சகர்களாக ஆகவேண்டும் என்றும் தாழ்த்தப்பட்ட கிருஸ்துவர்களுக்கும் எல்லா சலுகைகளும் வழங்கப்படும் என்றும், கலப்புத் திருமணம் செய்துகொள்பவர்களுக்குத் தங்கப்பதக்கம் வழங்கப்படும் என்றும், பிற்பட்டோர் நலங்களைப் பார்ப்பதற்கு என்று தனியாக ஒரு துறை என்றெல்லாம் திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சிக் காலத்தில் அறிவிக்கப்பட்டிருந்தது. இப்போது ஆளுநர் உரையில் அப்படிப்பட்ட ஏதாவது திட்டங்களை சொல்லி விருக்கிறார்களா என்று பார்த்தால் அப்படிப்பட்ட எந்தவிதமான திட்டங்களும் இந்த அறிக்கையில் இல்லை என்கின்ற காரணத்தால், இந்த ஆளுநர் வரையைக் கண்டிக்கிறோம் என்று கூற முடிக்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : பேரவையின் இன்றைய அலுவல்கள் இத்துடன் முடிவுற்று, நாளைக் காலை 9-00 மணிக்கு பேரவை மீண்டும் கூடும்.

சுப்பிரீம்நர் பேரவை பிற்பகல் 1-35 மணிக்கு ஒத்திவைக்கப் பெற்றது.

7. பேரவைமுன் வைக்கப் பெற்ற ஏடுகள்.

அ. சட்டப்படிக்கான விதிகளும் ஆணைகளும்.

*1. தென் ஆற்காடு மாவட்டத்தில் ஆரியக் கவுண்டன், ஜடயக்கவுண்டன், கும்பக்கவுண்டன் ஜாஹிர் இனாம் எஸ்டேட்டுகளில் உள்ள எல்லா நிலங்களுக்கும் செலுத்தத்தக்க நிலவருவாயினை நிர்ணயிப்பது குறித்து, வணிகவரிகள் அறக்கட்டளைகள் துறையின் 3-8-1978 ஆம் தேதியிடப்பெற்ற 1013-ஆம் எண். அரசாணையில் வெளியான அறிவிப்பு [தமிழ்நாடு 1963-ம் ஆண்டு இனாம் எஸ்டேட்டுகள் (ஒழிப்பு, இரயத்துவாரியாக, மாற்றுதல் சட்டத்தின் (தமிழ்நாடு சட்டம் 26/1963) 73(5) பிரிவின் கீழ் பேரவைமுன் வைக்கப்பெற்றது.]